

JA-45/01**SON JOVER / CAS
VICARI / SO N'ODRE**

1. Identificació	
Denominació	Son Jover / Cas Vicari / So n'Odre
Tipologia	Talaiot
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic, Posttalaiòtic, Romà

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 11, parcel·les 187, 188 i 190
Referència cadastral	07058A01100190 - 07058A01100187 - 07058A01100188
Coord. UTM ETRS89	490015, 4398246, 166,50
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció	
Mascaró publica el 1958 el Mapa General de Mallorca (MGM), on fa referència a un talaiot del què tan sols queda la filada basal. Aquesta publicació només ofereix el topònim de So n'Odre i la seva localització en el mapa, que correspon a la parcel·la de Son Jover (l'àm. 10: 3F). Deu anys més tard, en la publicació de <i>Notas de Arqueología de Catalunya y Baleares</i> (1968), el mateix autor torna a publicar aquest jaciment, però amb l'especificació que es troba a la Tanca de Son Jover, mantenint el topònim general de lloc com So n'Odre. Tant al MGM com a <i>Notas de arqueologia...</i> utilitza, doncs, dos nivells toponímics per situar un mateix jaciment, un primer nivell on identifica la zona (possessió o lloc), i un segon nivell més específic que indica la parcel·la o tanca (Mascaró 1958: 689). Aquesta metodologia es segueix aplicant avui en dia amb la informació toponímica depenent de l'escala de la cartografia. Hem pogut verificar que en molts casos els noms de zona o nivell 1 de Mascaró coincideix amb la toponímia a escala 1:25.000 dels mapes topogràfics "MTIB2010", mentre que el segon nivell serien els topònims que apareixen a partir de l'escala 1:5.000. En aquest cas, So n'Odre és el topònim que dona nom a la zona genèrica, tot i que també trobem un grup de parcel·les específic amb aquest topònim. Son Jover és el nom d'una parcel·la que, com indica Mascaró, es troba dins de la zona genèrica de So n'Odre. Pensem que és altament probable que l'omissió de Mascaró, al 1958, del topònim de "Tanca de Son Jover", provoqués que a l'anterior Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca es diferenciessin dos jaciments, Son Jover/Ca's Vicari (45/01) i So n'Odre (45/02), quan tan sols n'existeix un que es troba a la parcel·la de Son Jover. Això provocà que no es donés la catalogació i el nivell de protecció adient a aquest jaciment (JA-45/01), ja que la catalogació BIC es va incorporar a la fitxa JA-45/02, que feia referència a un jaciment inexistent (veure comentari a la descripció de l'esmentada fitxa). En l'actual revisió del catàleg, s'ha prospectat i recaptat informacions orals dels veïnats confirmant que l'únic talaiot de la zona es trobava a la parcel·la de Son Jover, que antigament s'inclouïa dins el lloc de So n'Odre; i que es correspon amb el publicat per Mascaró, tal com s'evidencia en la seva localització topogràfica del Mapa General de Mallorca. En base a això, trobaríem convenient traslladar en un futur a aquest jaciment (JA-45/01) la catalogació BIC de la qual gaudeix el JA-45/02 perquè, d'altra banda, coincideix amb la localització per part nostra de restes arqueològiques mobles en superfície i alguns blocs ciclopis, coincidint a més amb les coordenades facilitades per Mascaró. Donat que això escapa de les nostres competències, caldria tenir en compte aquesta circumstància i garantir-li el mateix nivell de protecció. A la prospecció del terreny, trobem abundants fragments de ceràmica romana, àmfora i sigil·lata i blocs de pedra sense ordre aparent. També trobem materials fragments ceràmics posttalaiòtics. El propietari de la finca afirma que als anys 70 ell mateix va vendre les pedres d'un claper per fer una carretera on actualment es situen uns habitatges, corresponent possiblement a la localització del talaiot destruït. Les restes ceràmiques es troben a una zona plana d'uns 4000 m2 d'aprofitament agrícola i habitatges residencials.	
Cronologia	Talaiòtic, Posttalaiòtic i Romà
Bibliografia	<i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/1</i> <i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/2</i>

	• Mascaró Pasarius, J. (1958): <i>Mapa General de Mallorca</i>. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", <i>Ampurias</i>, 30 • Ordines, A. (1998): <i>Caimari. Apunts històrics i geogràfics</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destrucció i desaparició del talaiot; no-conservació d'estructures visibles en superfície però sí materials mobles que podrien indicar l'eventual conservació de restes immobles al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que puguin romandre ocults al subsòl de l'àrea definida per les concentracions de materials i del seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	La realització de sondejos arqueològics per tal d'avaluar l'abast cronològic de l'assentament, la seva extensió i la identificació d'eventuals restes mobles i immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Donada la destrucció del talaiot i la no-conservació d'estructures visibles, es determina un entorn de protecció que engloba les dues taques de materials arqueològics en superfície, deixant 20 metres de protecció mínima als seus vèrtexs. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490033, 4398279; 490093, 4398217; 490033, 4398157; 489972, 4398218. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general d'una zona del predi amb concentració de materials i claper al fons (a dalt) i mostra de materials ceràmics d'època romana (a baix).

Fig. 7.— El talaiot desaparegut del talaiot de planta circular de Son Jover (1960s) (Mascaró)

Detall de claper amb algunes grans pedres que podrien procedir del talaiot desaparegut (esq.) i fotografia de les restes del talaiot de Son Jover així com es conservaven als anys 1960s (Mascaró 1968: fig. 7).

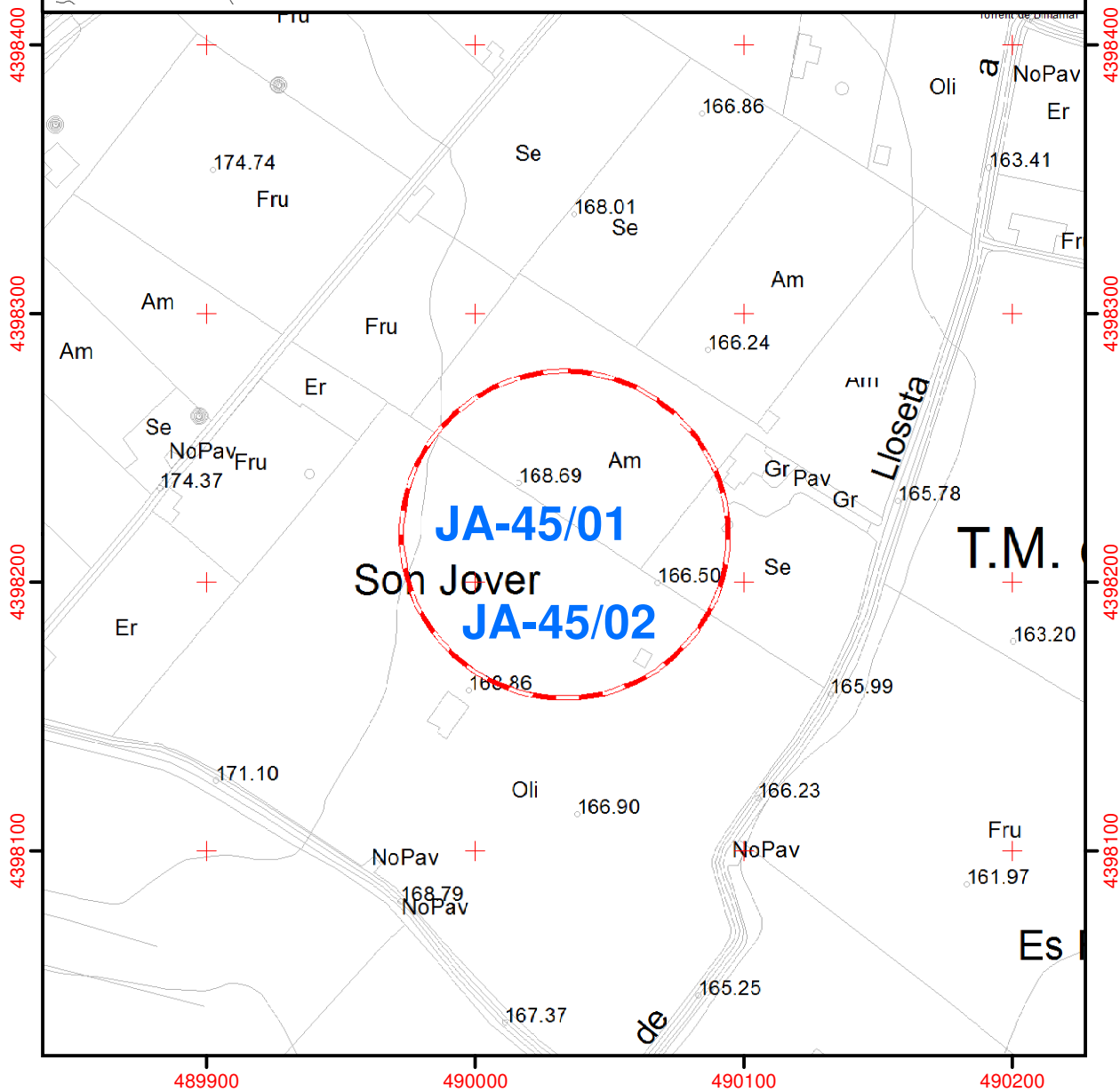
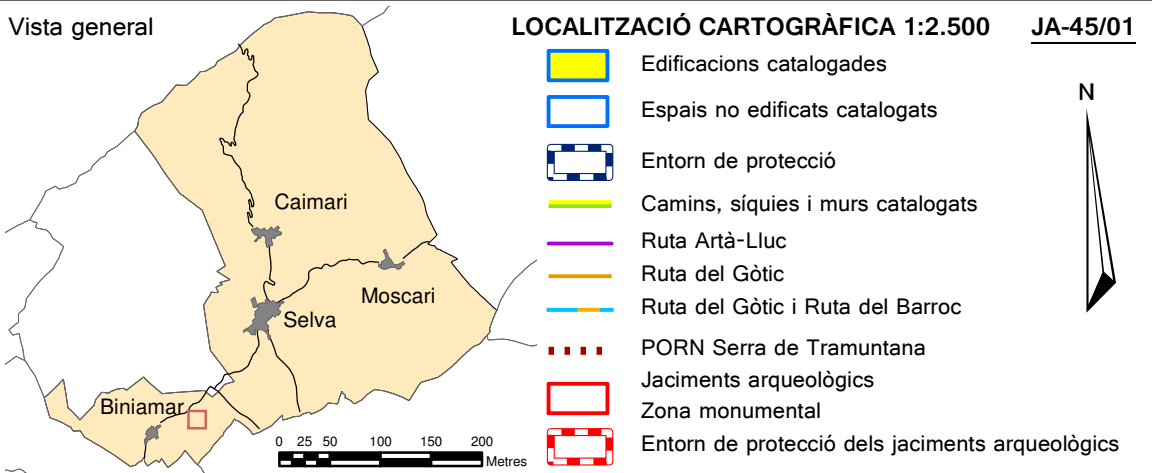
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/01

JA-45/02**SO N'ODRE**

1. Identificació	
Denominació	So n'Odre
Tipologia	Talaiot
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola
Ús original	Talaiot
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic, Posttalaiòtic, Romà

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 11, parcel·les 187,188 i 190
Referència cadastral	07058A01100190 - 07058A01100187 - 07058A01100188
Coord. UTM ETRS89	490015, 4398246, 166,50
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció	
A l'anterior catàleg trobem: "Segons IMPP (1235) hi havia un talaiot, però la seva ubicació és totalment desconeguda; tampoc no s'han trobat restes mobles". Mascaró publica el 1958 el <i>Mapa General de Mallorca</i> (MGM), on fa referència a un talaiot del què tan sols queda la filada basal. En aquesta publicació només ofereix el topònim de So n'Odre i la seva localització en el mapa, que correspon a la parcel·la de Son Jover (l'àm. 10: 3F). Deu anys més tard, a la publicació de <i>Notas de Arqueología de Catalunya y Baleares</i> (1968), el mateix autor torna a publicar aquest jaciment, però amb l'especificació que es troba a la Tanca de Son Jover, mantenint el topònim general de lloc com So n'Odre. Tant al MGM com a <i>Notas de arqueología...</i> utilitza, doncs, dos nivells toponímics per situar un mateix jaciment, un primer nivell on identifica la zona (possessió o lloc), i un segon nivell més específic que indica la parcel·la o tanca (Mascaró 1958: 689). Aquesta metodologia es segueix aplicant avui en dia amb la informació toponímica depenent de l'escala de la cartografia. Hem pogut verificar que en molts casos els noms de zona o nivell 1 de Mascaró coincideix amb la toponímia a escala 1:25.000 dels mapes topogràfics "MTIB2010", mentre que el segon nivell serien els topònims que apareixen a partir de l'escala 1:5.000. En aquest cas, So n'Odre és el topònim que dona nom a la zona genèrica, tot i que també trobem un grup de parcel·les específic amb aquest topònim. Son Jover és el nom d'una parcel·la que, com indica Mascaró, es troba dins de la zona genèrica de So n'Odre. Pensem que és altament probable que l'omissió de Mascaró, al 1958, del topònim de "Tanca de Son Jover", provoqués que a l'anterior catàleg es diferenciessin dos jaciments, Son Jover/Ca's Vicari (JA-45/01) i Son Odre (JA-45/02), quan tan sols n'existeix un a Son Jover. En el cas de So n'Odre (JA-45/02) i com hem esmentat a l'inici de la descripció, no s'aconseguí detectar cap resta arqueològica i, a excepció de la catalogació BIC, la resta de la fitxa està en blanc. Per verificar-ho, s'ha tornat a prospectar tota la zona de So n'Odre sense cap resultat positiu, no hem trobat cap resta arqueològica, ni moble ni immoble. Segons ens informa un veí d'edat, no recorda a la zona l'existència de cap talaiot o clapers amb grans blocs ciclopis. És per això que pensem que el jaciment inventariat per Mascaró com So n'Odre correspon al jaciment que als anys 80 es va inventariar com Son Jover/Ca's Vicari (JA-45/01), el qual, a més, coincideix amb la posició assenyalada a la cartografia per Mascaró al <i>Mapa General de Mallorca</i> (l'àm. 10: 3 f). És per aquest motiu que la delimitació de l'entorn de protecció del JA-45/02 no pot ser cap altra que la mateixa que la del JA-45/01, així com l'adreça, la referència cadastral i les coordenades U.T.M.	
Cronologia	Talaiòtic, Posttalaiòtic i Romà
Bibliografia	• <i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/1</i> • <i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/2</i> • Mascaró Pasarius, J. (1958): <i>Mapa General de Mallorca</i>. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", <i>Ampurias</i>, 30. • Ordines, A. (1998): <i>Caimari. Apunts històrics i geogràfics</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destrucció i desaparició del talaiot; no-conservació d'estructures visibles en superfície però sí materials mobles que podrien indicar l'eventual conservació de restes immobles al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002896.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que hi puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	La realització de prospeccions i sondejos arqueològics per tal de localitzar el jaciment i d'avaluar el seu abast cronològic, la seva extensió i la identificació d'eventuals restes mobles i immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	De manera cautelar, i mentre no sigui desenvolupada la pròpia declaració de B.I.C., es delimita com a entorn de protecció l'àrea indicada al plànol adjunt, que coincideix amb la del JA-45/01 (veure comentari a l'apartat de la descripció). Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490033, 4398279; 490093, 4398217; 490033, 4398157; 489972, 4398218.

6. Documentació fotogràfica

Pedrera al paratge de So n'Odre (esq.) i enorme cantera d'extracció d'àrids (dr.). La zona es dedica al cultiu de secà que està deixant pas a la construcció de xalets.

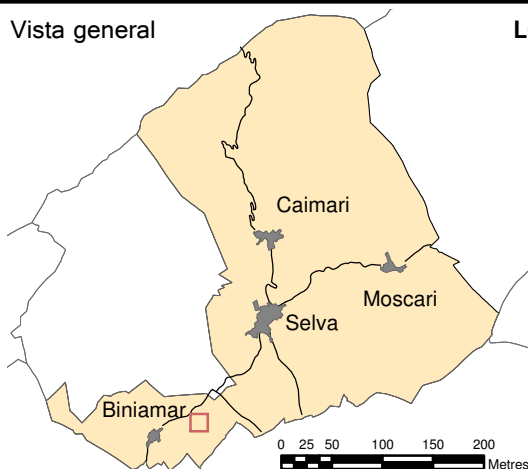
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

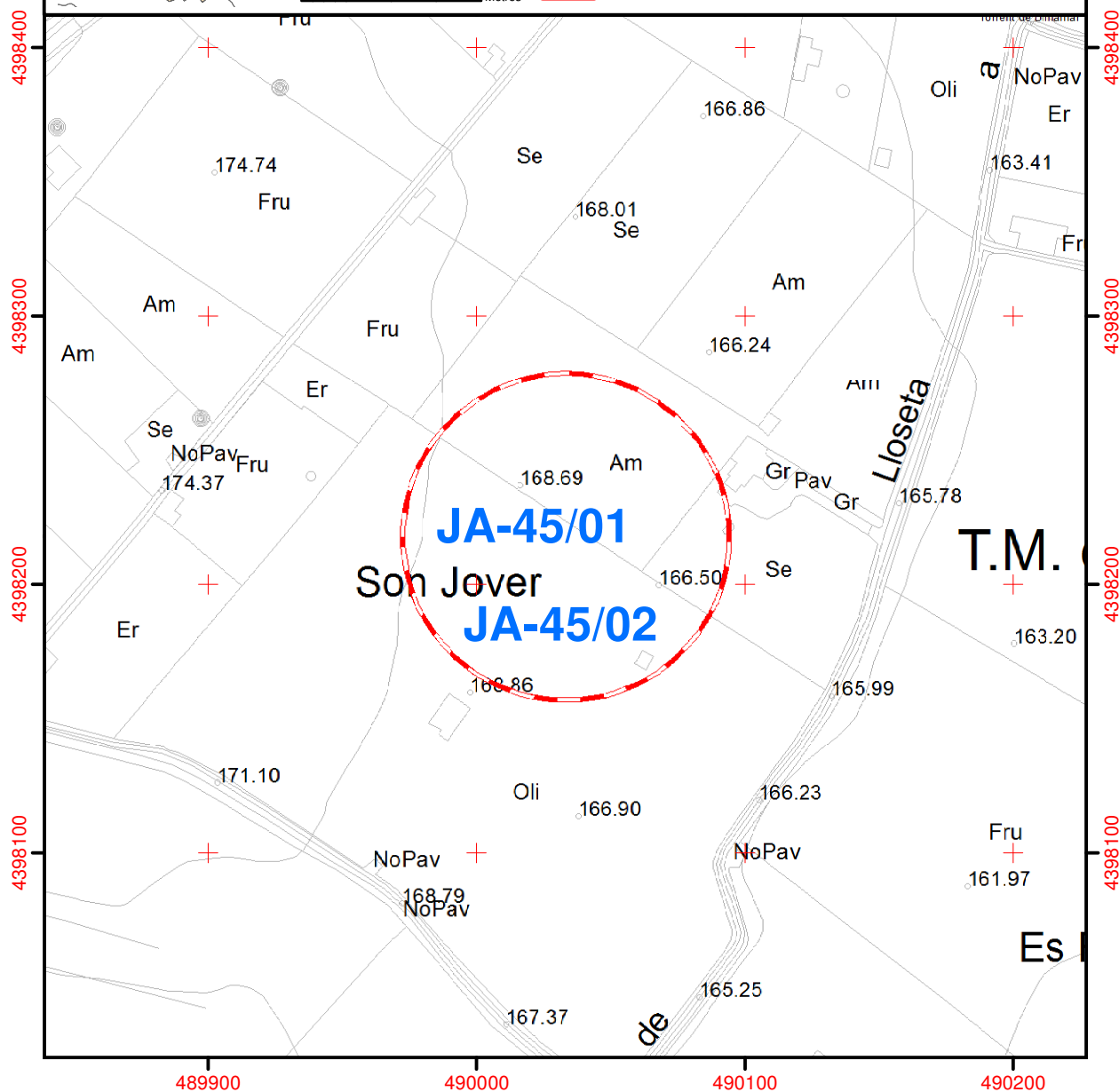
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/02

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/03**CAMÍ DE SES
FORQUES**

1. Identificació	
Denominació	Camí de ses Forques
Tipologia	Talaiot
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola
Ús original	Talaiot
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic, Posttalaiòtic, Romà

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 23, parcel·la 73 Polígon 14, parcel·la 9004
Referència cadastral	07058A02300073
Coord. UTM ETRS89	491483, 4399806, 170
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció	
Segons la fitxa de Patrimoni, en aquest emplaçament hi havia un talaiot actualment desaparegut. S'ha comprovat l'existència de pedres de grans dimensions aprofitades pel marge de pedra en sec que limita el camí de ses Forques amb la finca de la parcel·la 73 que podrien procedir de l'esmentat talaiot i/o d'edificacions associades. També es troba un gran bloc de més d'un metre de longitud a la base del camí, del que només aflora una de les cares. A l'alçada d'aquestes pedres es troben nombroses restes ceràmiques talaiòtiques, posttalaiòtiques i romanes. A la part superior del marge, a l'interior de la finca, es segueixen trobant materials ceràmics i lítics (percutors) dispersos en una àrea de 17 metres N-S per 37 metres E-W. Entre els materials dominen els talaiòtics i posttalaiòtics amb carenes i vores. La ceràmica romana també es troba present en tota l'àrea. La densitat de materials, afectada per la roturació de terres pel cultiu, no és molt abundant, sent més elevada a la part superior que en el camí, que ja apareix a les fotografies aèries de 1956. En el camí es va trobar un plat de vernís verd de finals del segle XIX	
Cronologia	Talaiòtic, Posttalaiòtic i Romà
Bibliografia	Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/3
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destrucció i desaparició del talaiot; no-conservació d'estructures visibles en superfície però sí materials mobles que podrien indicar l'eventual conservació de restes immobles al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que hi puguin romandre ocults al subsòl de l'àrea del jaciment i del seu Entorn de Protecció.
Intervencions preferents	La realització de sondejos arqueològics per tal d'avaluar l'abast cronològic de l'assentament, la seva extensió i la identificació d'eventuals restes mobles i immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Donada la destrucció del talaiot i la no-conservació d'estructures visibles, es determina un entorn de protecció amb 20 m de distància mínima respecte a l'àrea de dispersió de materials arqueològics. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius de l'existència de béns patrimonials ocults al subsòl. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491483, 4399855; 491533, 4399805; 491483, 4399755; 491433, 4399805. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Tram del camí on es troben fragments ceràmics talaiòtics i posttalaiòtics. Les pedres del marge contenen grans blocs de pedra que, eventualment, podrien procedir d'estructures prehistòriques reaprofitades.

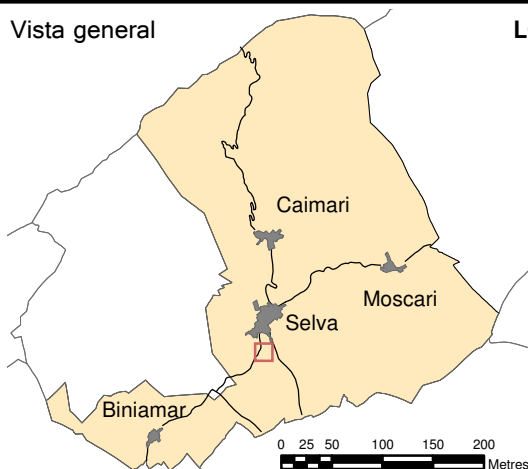

Nòduls de sílex que es troben tant a la finca com al camí (esq.) i detall de fragment de rebell posttalaiòtic (dr.).

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

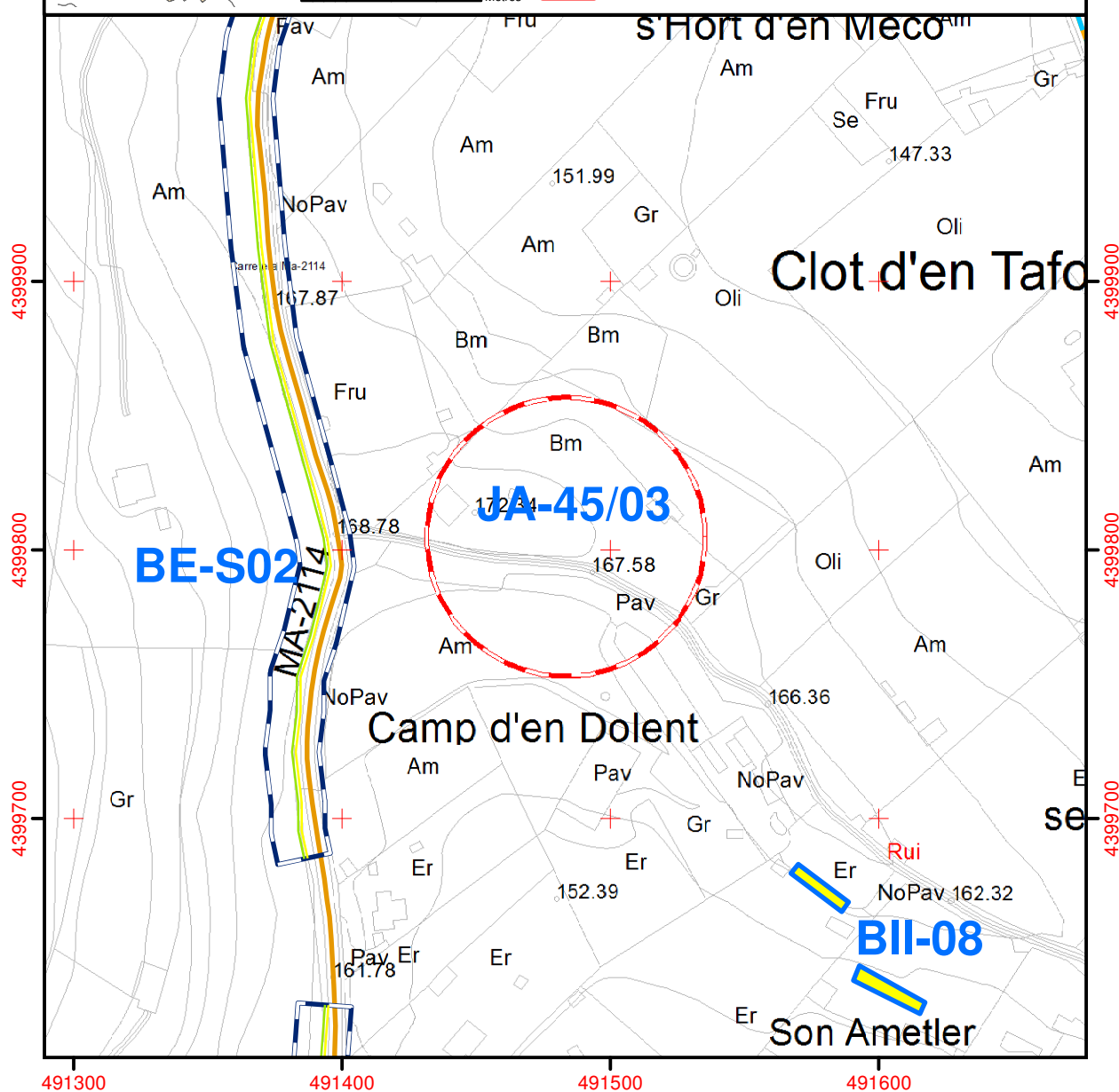
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/03

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/04**TURÓ FORTIFICAT
DE L'ORATORI DE
CRIST REI**

1. Identificació	
Denominació	Turó fortificat de l'oratori de Crist Rei, Puig de ses Coves d'en Galileu
Tipologia	Poblat emmurallat
Categoria	Jaciment arqueològic
Us actual	Sòl rústic
Us original	Poblat emmurallat
Autoria	-
Estil o corrent	Posttalaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon, 23, parcel·les 18, 19, 20 i 84
Referència cadastral	07058A023000180000KX - 07058A023000190000KI - 07058A023000200000KD - 07058A023000840000KD
Coord. UTM ETRS89	491126, 4399705, 250
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció	
Accés molt fàcil. És surt de Selva pel carrer de Crist Rei, direcció Mancor de la Vall i, a 500 m, s'agafa una carretera asfaltada a l'esquerra que du al pàrquing de l'Oratori, on es troba el jaciment. El jaciment es delimita al Nord i a l'Oest pel tram de murada que tancaria un poblat posttalaiòtic, cobert avui en dia per la plataforma sobre la qual s'assenta l'Oratori de Crist Rei i altres estructures muraries recents. A l'Est, s'ha delimitat el jaciment per la situació de La Cova de Ses Genetes que, donada la proximitat al poblat, podia haver estat utilitzada pels habitants del mateix poblat. Finalment, tota la vessant sud del turó forma una gran taca ceràmica, amb materials lítics i minerals i residus fèrrics que arriba fins a un marge de pedra en sec que, al seu torn, reutilitza grans blocs ciclopis procedents d'estructures prehistòriques. Quant a la Muralla, recuperem la descripció que fa J. Aramburu: "Cumbre del Puig de ses coves d'en Galileu (259m), fue construída en los años treinta, coincidiendo con la segregación de Selva como Municipio independiente. Sin embargo, el hecho de que todo el subsuelo de la montaña esté perforado por unas antiguas minas de lignito, acabó ocasionando grietas y desprendimientos en el edificio, que obligaron a su abandono y semi-demolición a mediados de los sesenta. El oratorio fue levantado encima mismo de un poblado talayótico. Desde el aparcamiento, mirando al edificio, la muralla comienza en la parte derecha. Se conserva un tramo de unos 60 metros en bastante buen estado. Los muros alcanzan una altura máxima de unos dos metros. Sobre el terreno, pueden apreciarse las profundas grietas que causaron la ruina del edificio. Y algo más allá del ábside de la capilla, se contempla el probable hueco de la puerta, relleno con piedras de tamaño más reducido. El lienzo tiene la típica forma ovalada de los poblados talayóticos, aunque desaparece más o menos a la mitad de lo que hubo de ser su trazado original." (Aramburu, 2007: 163)". A partir dels materials trobats, hem de matisar l'adscripció talaiòtica del poblat, ja que l'ocupació principal i actualment reconeixible seria de cronologia posttalaiòtica, a la que sens dubte s'ha d'associar la murada que mostra el típic sòcol de les fortificacions d'aquesta cronologia. La muralla tanca tot l'accés Nord, Est i Oest al poblat, mentre que pel Sud trobem uns escarpats en roques calcàries bioclàstiques que hi fan impossible l'accés. A la base d'aquests escarpats (molt inestables pels moviments de terres degut a les mines de lignit), trobem una sèrie de petits abrics, alguns amb murs de tancament modern, que es coneixen com les Coves d'en Galileu (Encinas 2014), l'altre nom del turó. Aquest topònim presenta cert conflicte, ja que segons la informació web de la Federació espeleològica de Llubí, la Cova d'en Galileu es localitza a 400 metres al Sud-est, al piemont del turó en què s'assenta el jaciment. Tota la zona Sud, des de la base dels escarpats rocosos fins al piemont del turó presenta concentracions de ceràmica i altres materials arqueològics. El final de la taca ceràmica coincideix amb un mur d'aterrossament agrícola que reaprofitava blocs ciclopis procedents del poblat. La quantitat de materials ceràmics i la distància a la què trobem els blocs del cim del turó, fan pensar en un possible abocament durant les obres de construcció de l'Oratori. El jaciment té el codi IMPP 1233 i surt a la làmina 10-4 d del <i>Mapa General de Mallorca</i> (Mascaró 1958).	
Cronologia	Posttalaiòtic
Bibliografia	Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/4

	• Aramburu, J.; Garrido, C.; Sastre, V. (2007): Guía Arqueológica de Mallorca. Ed. La Foradada. Palma. • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30, pp. 299-365. • Ordines, T. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, T. (2006): Selva. Això era i no era... Una història vertadera. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• No s'ha localitzat bibliografia coneguda.
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	La construcció de l'oratori va afectar bona part del jaciment. Tot i això, la murada és perfectament reconeixible i, per davall del nivell de construcció de l'oratori, deuen conservar-se encara restes objecte de protecció.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002894.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que puguin romandre ocults al subsòl de la zona monumental i del seu entorn de protecció, així com la murada que encara es conserva visible.
Intervencions preferents	Considerant que és un dels assentaments prehistòrics amb major potencial del terme municipal i la seva proximitat a una àrea recreativa altament freqüentada pel públic, és altament recomanable la neteja i consolidació de la murada, així com la realització de sondejos arqueològics per tal d'avaluar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es determina un entorn de protecció amb 20 metres de distància mínima al polígon definit per la zona monumental així com s'indica a la documentació gràfica adjunta. La zona de protecció monumental del jaciment inclou l'ermita de Crist Rei catalogada: veure la fitxa AR-02 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491078.46, 4399664.94; 491086.94, 4399699.33; 491102.05, 4399723.02; 491133.34, 4399740.84; 491150.37, 4399744.50; 491174.28, 4399739.42; 491191.99, 4399780.95; 491199.22, 4399794.53; 491215.89, 4399798.38; 491229.89, 4399795.95; 491241.58, 4399788.71; 491247.01, 4399775.96. Coordenades que defineixen la zona monumental: 491212, 4399779; 491227, 4399776; 491227, 4399691; 491188, 4399633; 491115, 4399650; 491098, 4399671; 491106, 4399693; 491115, 4399707; 491146, 4399725; 491189, 4399716.

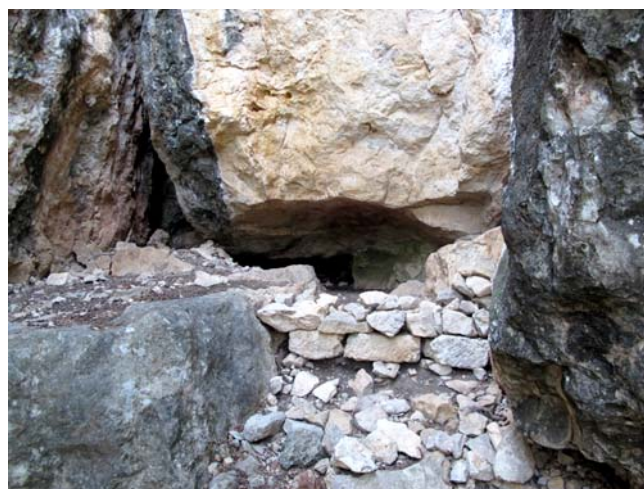
6. Documentació fotogràfica

A l'esquerra, vista frontal de la zona central del tram de muralla. Es poden apreciar els grans blocs ciclopis que la conformen i el sòcol de lloses planes, típic de les fortificacions posttalaiòtiques. A la dreta, ombrejat en groc remarcant una possible entrada o porta a la muralla per accedir al poblat.

Superposició de mamposteria recent (esq.) i detall del procés de deteriorament que està patint la muralla (dr.).

Superposició de mamposteria recent (esq.) i vista d'una de les Coves d'en Galileu (dr.), reaprofitada com a refugi d'ovelles, a la base de l'escarpat sud del poblat.

Materials ceràmics d'època posttalaiòtica al reble de la murada (esq.) i restes de calotes de ferro a la zona sud del turó (dr.).

La Cova de ses Genetes a la vessant est del Turó Fortificat.

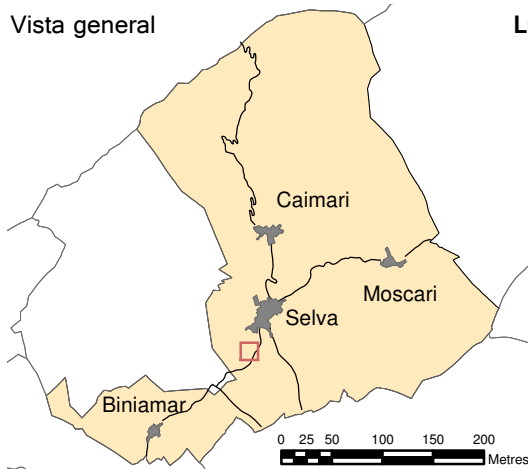
7. Documentació gràfica

Delimitació de la murada i zona de màxima concentració de materials (Font: Orto 2012 Ideib).

8. Plànol de situació

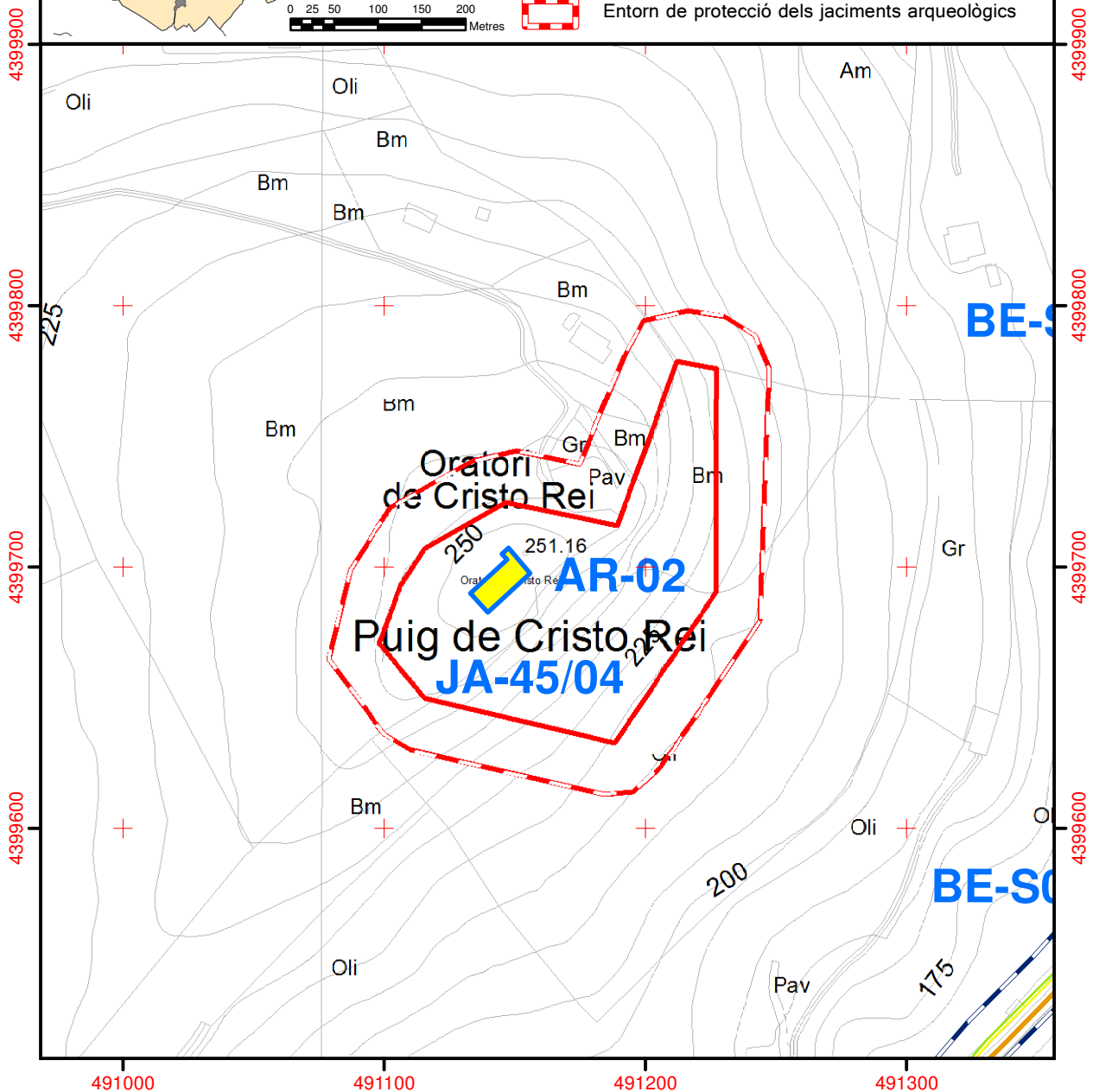
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/04

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/05**C/ CRIST REI, 20-22**

1. Identificació	
Denominació	C/ Crist Rei, 20-22
Tipologia	Assentament talaiòtic/posttalaiòtic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola
Ús original	Assentament talaiòtic/posttalaiòtic
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic/Posttalaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Carrer Crist Rei, 20-22
Referència cadastral	1305664DE9010S
Coord. UTM ETRS89	491104, 4400247, 190
Entorn	Sòl rústic. Envoltat de cases i descampats.

3. Descripció	
Situat just a la sortida del poble per la carretera de Mancor la Vall, un cop passada la plaça de la Vila. La ubicació exacta del jaciment s'ha realitzat a partir de la imatge que apareix a la fitxa del Servei de Patrimoni. La situació, al vessant d'un putxet, quasi dins el poble i envoltat per terres d'aprofitament agrícola, coincideix amb la dels elements identificats. A l'esmentada fitxa es descrivia el jaciment com "tram curt d'una possible construcció ciclòpia emmascarada dins una paret seca. Es troben ceràmiques i estructura". El jaciment es pot identificar per un conjunt de pedres de grans dimensions reaprofitades per construir una paret seca entre un descampat i la carretera de Mancor. En total comprendria un tram d'uns 15 metres de longitud, entre una arqueta i el camí d'accés al descampat. Les prospeccions del descampat, del rebliment de la paret seca i dels marges de la carretera no han permès documentar materials mobles arqueològics. A la fitxa del Servei de Patrimoni s'esmenta que es varen identificar materials ceràmics de cronologies del Ferro i Medieval Islàmic.	
Cronologia	Talaiòtic, Posttalaiòtic
Bibliografia	• Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/5
Bibliografia web	• No s'ha localitzat bibliografia coneguda.
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Restes estructurals arrasades i reaprofitament de grans blocs ciclopis en la construcció de la paret seca que indiquen una eventual conservació de restes patrimonials al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	La realització de sondejos arqueològics per tal d'avaluar l'abast cronològic de l'assentament, la seva extensió i la identificació d'eventuals restes mobles i immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Donada la desaparició d'estructures visibles en superfície i la reutilització de peces muraries en la marjada, es determina únicament un entorn de protecció a partir d'aquests indicadors per tal de protegir eventuals restes ocultes al subsòl. L'entorn de protecció inclou parcialment l'edificació catalogada de Cas Carro: veure la fitxa AE-US21 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491113, 4400300; 491163, 4400250; 491112, 4400200; 491063, 4400250. Amb el concert traçat que figura en la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

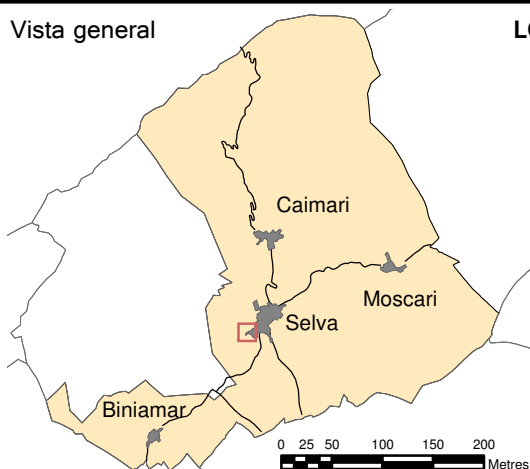

Grans blocs ciclopis procedents d'estructures prehistòriques reaprofitats per a la construcció de la paret de pedra en sec.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

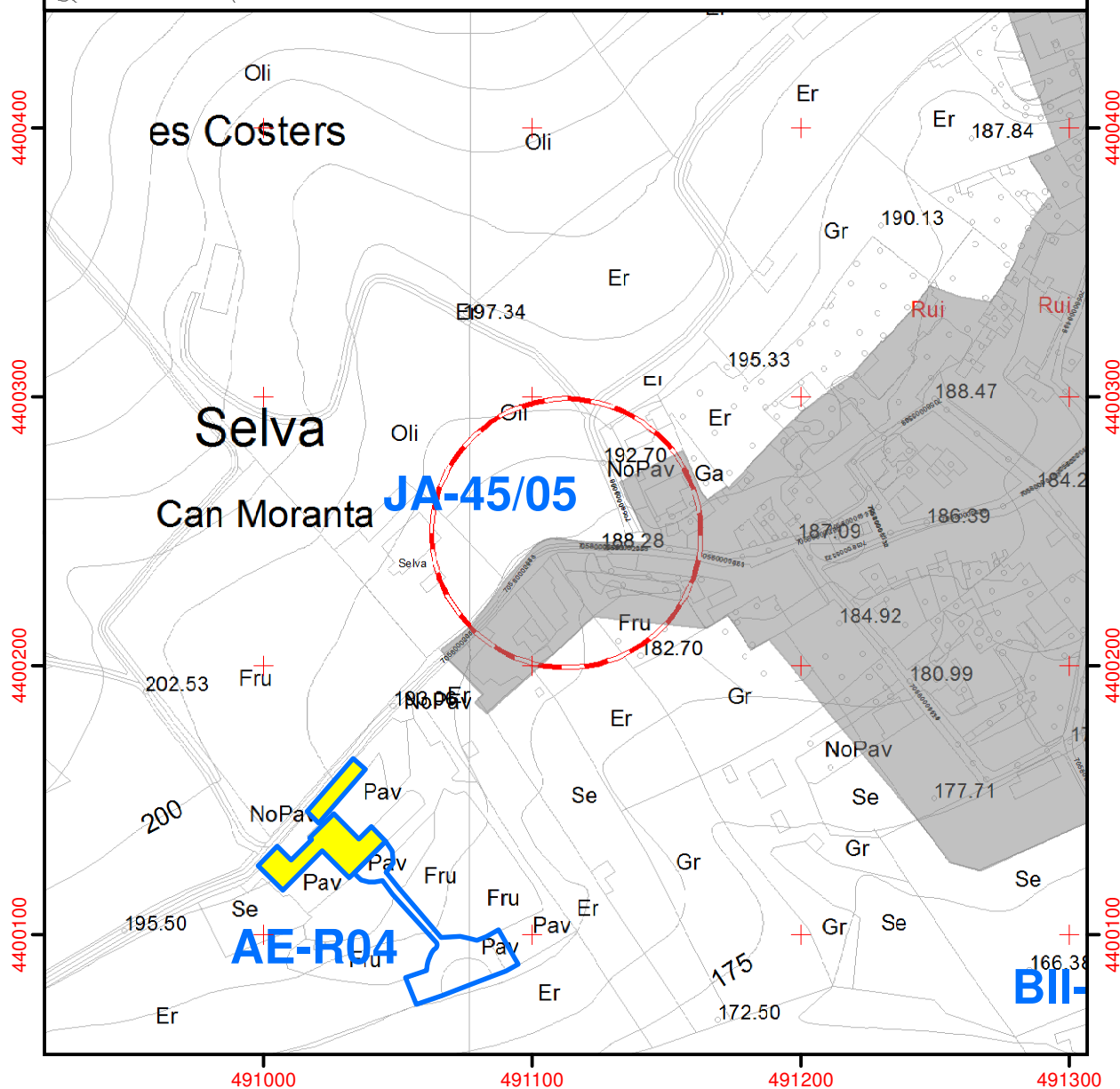
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/05

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/06**SON FUSTER**

1. Identificació	
Denominació	Son Fuster
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola
Ús original	Sistema hidràulic
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 7, parcel·la 3
Referència cadastral	07058A00700003
Coord. UTM ETRS89	494583, 4398807, 110 m
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció	
A la fitxa de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca s'esmenta la presència d'un qanat. A la prospecció només trobem un pou d'aigua amb columnes hexagonals de pedra viva construït amb pedres i morter de calç. A la cara Nord presenta unes peces de marès i una petita escala molt deteriorada. Per la forma de les columnes és possible que sigui del segle XVIII o posterior. No hem trobat restes ceràmiques.	
Cronologia	Medieval islàmic, Medieval cristià, Modern, Contemporani.
Bibliografia	• Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/06
Bibliografia web	• No s'ha localitzat bibliografia coneguda.
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	No localitzat el qanat pròpiament dit, sinó un pou que podria tenir-hi relació i que comença a manifestar símptomes de degradació.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	El pou i tots aquells elements patrimonials que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Restauració i consolidació del pou. Realització de sondejos arqueològics per tal de localitzar el traçat i característiques del qanat, així com la identificació d'eventuals restes mobles i/o immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es determina un entorn de protecció al voltant del punt central del pou amb un radi de 50 m. L'entorn de protecció inclou parcialment els sestadors i l'era catalogats: veure fitxa AE-R06 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 494583, 4398857; 494633, 4398807; 494583, 4398757; 494533, 4398807. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

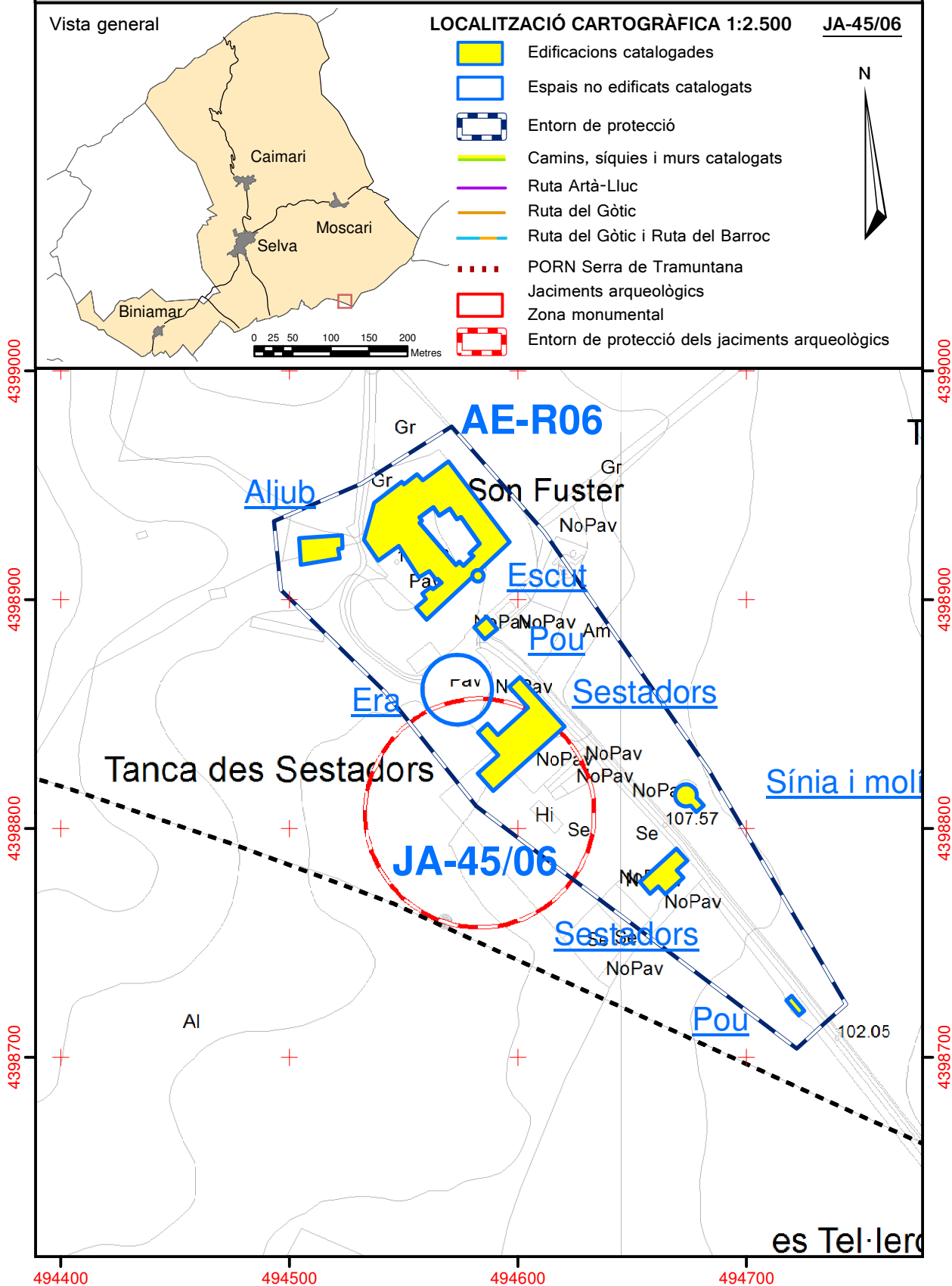
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/06

JA-45/07**S'HORT D'EN
CUSSETA**

1. Identificació	
Denominació	S'Hort d'en Cusseta / Es Bosquet
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola de regadiu
Ús original	Agrícola de regadiu
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 8, parcel·les 4 i 7
Referència cadastral	07058A00800004 - 07058A00800007
Coord. UTM ETRS89	4494184, 4399913, 90,5 m
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola de regadiu.

3. Descripció	
El conjunt format per molí d'aigua, sínia, síquia, safareig i pou està catalogat com a qanat i conjunt hidràulic d'època islàmica a la carta arqueològica. i està situat al costat sud del Torrent Massanella, a uns 50 m del camí d'accés a la finca de can Cusseta. La síquia construïda en marès i pedra amb morter de calç té una llargària d'uns 145 m des del torrent cap al conjunt. El molí d'aigua conté dos arcs apuntats de marès que ens fan pensar en el seu origen medieval. El safareig fa 8X5 m i la sínia té una alçada d'uns 3 m, construïts en pedra i morter de calç. El pou està en desús i en mal estat de conservació. Apareix ceràmica moderna i contemporània en superfície. Aquest jaciment i el d'Es Pedregar JA-45/08 formaven part de la mateixa finca, avui dia segregada. Aquest jaciment arqueològic és d'un gran valor històric donada la conservació dels diferents elements que conformen tot un conjunt d'enginyeria de l'aigua. Seria un lloc ideal per realitzar un centre museogràfic centrat en la gestió de l'aigua a l'agricultura de Mallorca, des de l'edat mitjana fins als nostres dies.	
Cronologia	Medieval islàmic.
Bibliografia	• Kitchner, H. (1993): Objetivos, método y práctica de la arqueología hidráulica. Archeologia Medieval, XX: 121-150. • Kitchner, H. (2012): Conquista y colonización feudal: arqueología de los cambios producidos en los espacios irrigados de origen andalusí. El caso de las Islas Baleares. A J. A. Eiroa (ed.): La conquista de al-Andalus en el siglo XIII. • Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/07.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat/selva> : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	En termes generals, té un bon estat de conservació en tant que comptem amb tots els elements d'enginyeria hidràulica que expliquen els conjunt. No obstant, tots ells presenten símptomes de deteriorament per abandó i, en el cas del pou, per mals usos en temps recents.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots els elements que conformen el conjunt hidràulic: molí d'aigua, sínia, síquia, safareig i pou, així com d'altres que, eventualment, pogueren trobar-se ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Neteja, restauració i consolidació de tots els elements del conjunt, d'altra banda prou singular com per incloure en futures rutes o activitats programades de caràcter històric i cultural.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Les coordenades de l'entorn de protecció configuren una el·lipse amb un marge mínim de 20 m respecte a les estructures. L'entorn de protecció inclou safareig, sínies i molí, així com parcialment la síquia, elements etnològics catalogats: veure les fitxes BE-P16 , BE-M01 , BE-P21 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 494125, 4400029; 494206, 4399961; 494190, 4399857; 494109, 4399925. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vistes de l'entorn del jaciment (esq.) i del safareig i la sínia (dr.).

Interior del molí d'aigua

Sínia

Vista general i de detall del pou amb dos mànegues per extreure aigua.

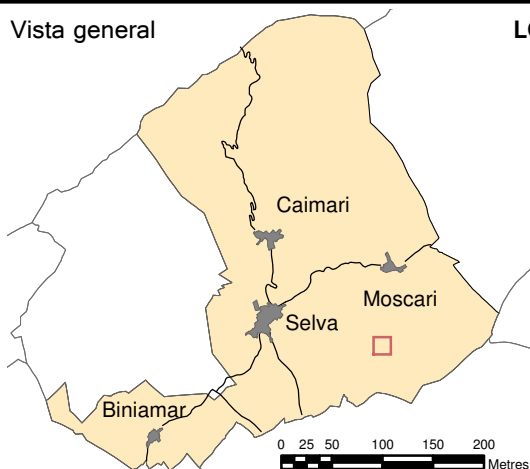

Síquia

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

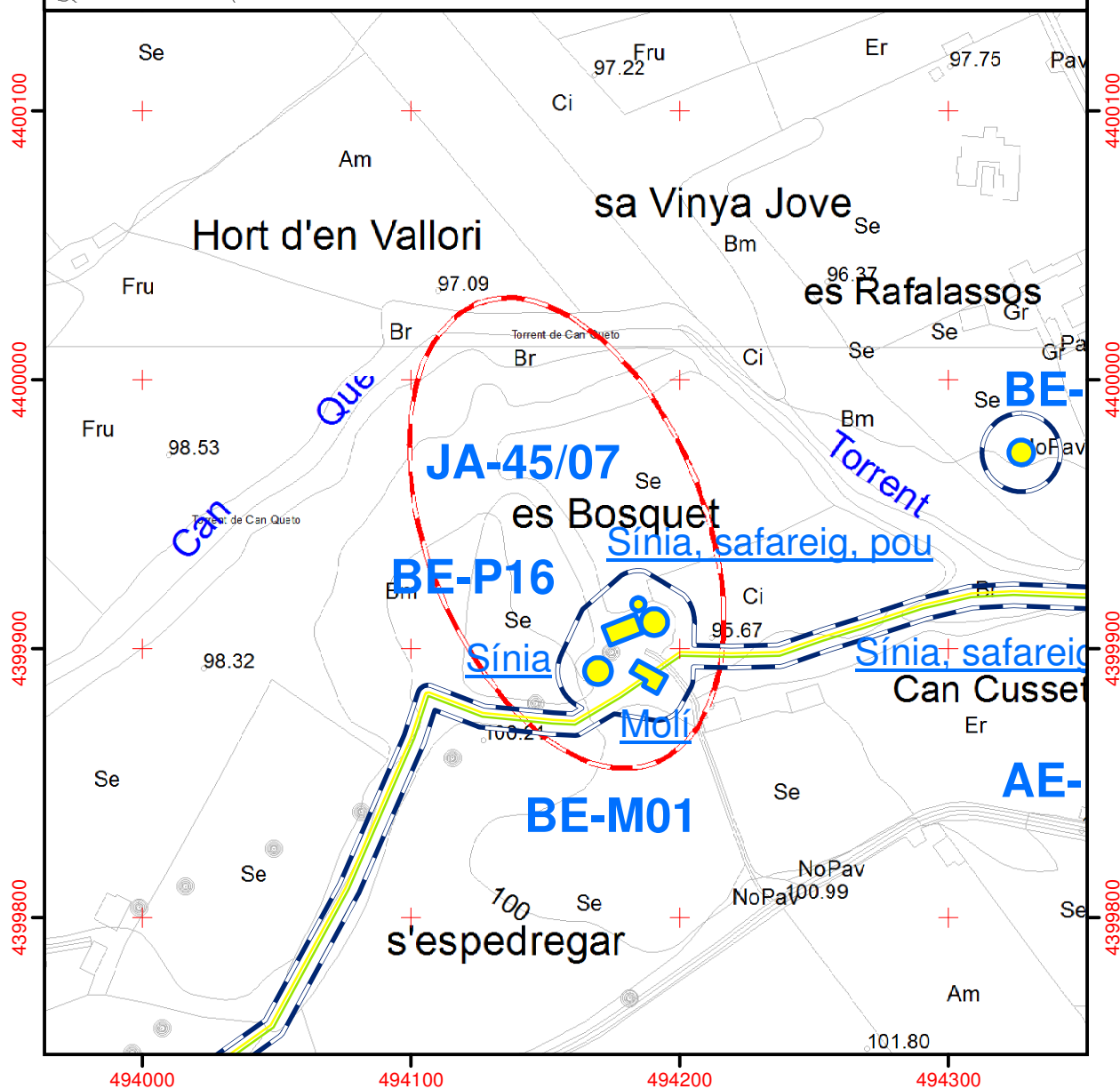
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/07

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/08**ES PEDREGAR**

1. Identificació	
Denominació	Es Pedregar
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola de regadiu
Ús original	Sistema hidràulic
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 8, parcel·les 7, 45 i 141 Polígon 9, parcel·la 44
Referència cadastral	07058A00800007 - 07058A00900044 - 07058A00800045 - 07058A00800141
Coord. UTM ETRS89	493675, 4399771, 104
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola de regadiu.

3. Descripció	
Conjunt hidràulic que conserva síquia, sínia i safareig. Segons la carta arqueològica també hi havia un molí d'aigua que ja estava desaparegut. L'accés al jaciment s'efectua a 830 metres de la sortida d'Inca per la carretera que mena a Selva, tot agafant el camí de s'Espedregar a la dreta durant dos kilòmetres. La factura del conjunt és a base de pedra i morter de calç. A la carta arqueològica es descriu com a qanat d'origen islàmic. Aquest jaciment i el de s'Hort d'en Cusseta (JA-45/07) formaven part de la mateixa finca abans de ser segregades. Per la seva proximitat al camí, és un conjunt ben situat per a museïtzar.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/06
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Bo en termes generals, tot i que damunt de la sínia hi ha una alzina que fa perillar l'estructura.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tot el conjunt: síquia, sínia i safareig, així com eventuales estructures i/o elements mobles associats que pogueren romandre al subsòl del seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Trasllat de l'alzina que compromet l'estat de conservació de la sínia i neteja de la vegetació en general. Restauració i consolidació de les estructures. Realització de sondejos arqueològics per avaluar l'abast i potencial del jaciment. Recomanable incloure en futures rutes o activitats programades de caràcter històric i cultural.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es determina una entorn de protecció amb 20 m de distància mínima respecte al polígon que conforma la disposició del conjunt d'estructures. La sínia i el safareig estan catalogats com a elements etnològics: veure la fitxa BE-P20 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493682, 4399817; 493732, 4399767; 493682, 4399717; 493632, 4399767. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Sínia

Pou

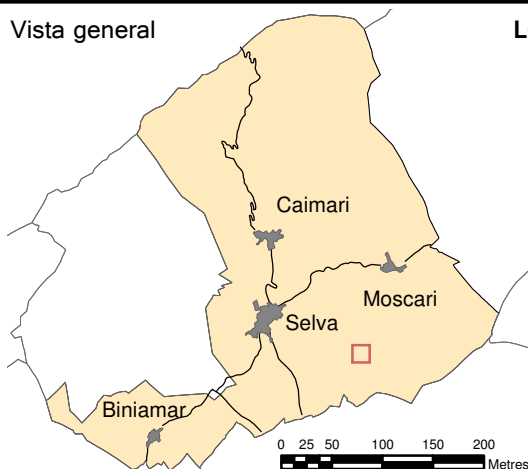

Safareig

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

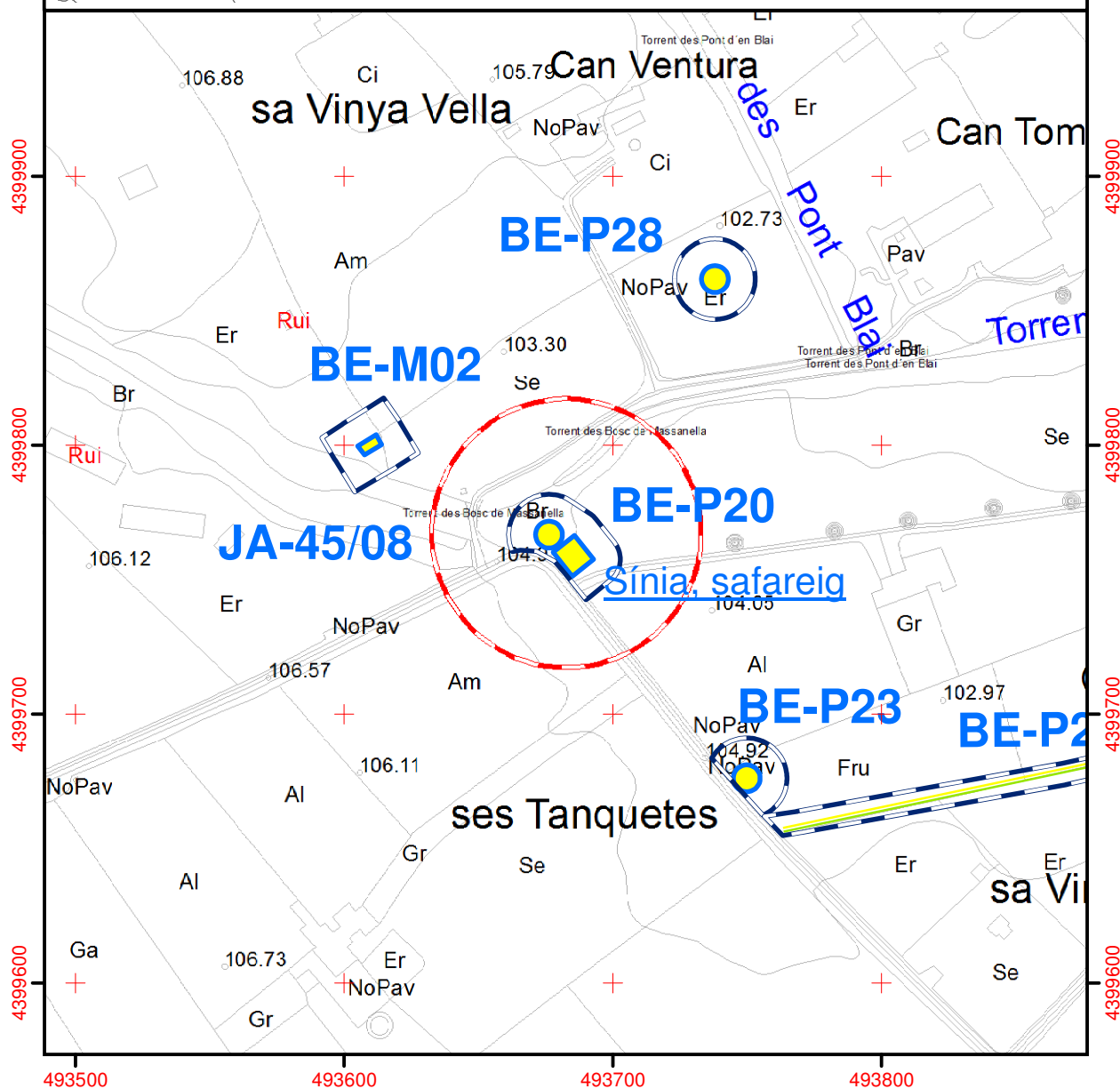
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/08

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/09**CAS XORC**

1. Identificació	
Denominació	Cas Xorc / Ca's Xorc / Cas Xoroc
Tipologia	Poblat talaiòtic i necròpolis medieval islàmica
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola de regadiu
Ús original	Poblat talaiòtic i necròpolis medieval islàmica
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic i medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 10, parcel·la 191
Referència cadastral	07058A01000191
Coord. UTM ETRS89	492082, 4399909, 125 m
Entorn	Sòl rústic. A una zona d'ametllers i garrovers.

3. Descripció	
Tot i que al Mapa General de Mallorca (1958), J. Mascaró Pasarius classifica Ca's Xorc (Cas Xoroc a la base de dades de béns immobles del Ministerio de Cultura) com una necròpolis desapareguda, no la situa a la cartografia. A El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears es recull el topònim Cas Xorquet, sense que hàgem pogut confirmar que es tracti del mateix lloc. El 1968, el mateix autor canvia la descripció per "una construcció talayòtica que fue casi destruida para aprovechar piedras en el arreglo de caminos y en la construcción de bancales y piedras secas" (1968: 317), senyalant incomprensiblement en cita a peu de pàgina que era un jaciment inèdit i, per tant, no inclòs al Mapa General de Mallorca de 1958. En ambdues publicacions apareix amb IMPP 1227. Al catàleg del Servei de Patrimoni, seguint el nom de la catalogació BIC de 1966, es manté la primera versió de Mascaró i s'indica que es tracta d'una necròpolis islàmica no localitzada, tot mantenint el topònim de Ca's Xorc. A la prospecció de la zona hem trobat un fragment de marge de 45 m de llarg manufacturat amb blocs de pedra de grans dimensions, i a un tall del mur hem trobat restes ceràmiques de diferents èpoques que van des d'època islàmica a la contemporània. En definitiva, els blocs ciclopis podrien correspondre a un assentament d'època talaiòtica o posttalaiòtica, mentre que la presència de restes ceràmiques d'altres cronologies denotarien una cronologia islàmica per al jaciment, sense poder-se confirmar si es tracta d'una necròpolis. Davant major falta d'informació, ambdues possibilitats queden obertes, a més de no ser incompatibles.	
Cronologia	Talaiòtic, Medieval islàmic
Bibliografia	• Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/09 • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

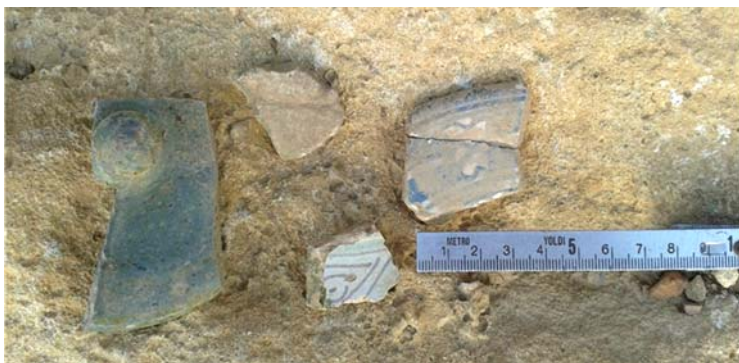
4. Estat de conservació	
Estat de conservació	No s'ha identificat cap element estructural. D'haver existit algun assentament o necròpolis, podrien trobar-se restes al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: B.I.C. 51-0002888.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	El marge de pedra en sec i tots aquells elements patrimonials que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per tal de determinar la natura, cronologia i extensió del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es determina un entorn de protecció amb 20 m de distància mínima respecte al polígon que conforma la tanca on s'observen els blocs ciclopis. Dins l'entorn de protecció hi passa un tram de la Ruta Artà-Lluc, catalogada a la fitxa BE-C01 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492062, 4399969; 492112, 4399919; 492062, 4399869; 492012, 4399919. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Diferents trams muraris amb grans blocs ciclopis

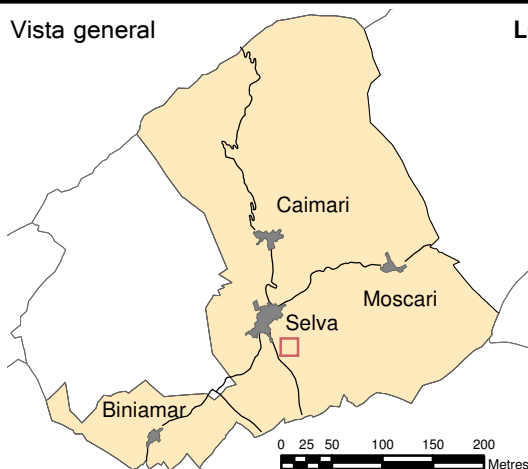

Restes ceràmiques: verd i manganés (islàmic), vora de plat de blava catalana (S.XVIII) i tapadora de vidriat verd de producció local (S.XIX?).

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

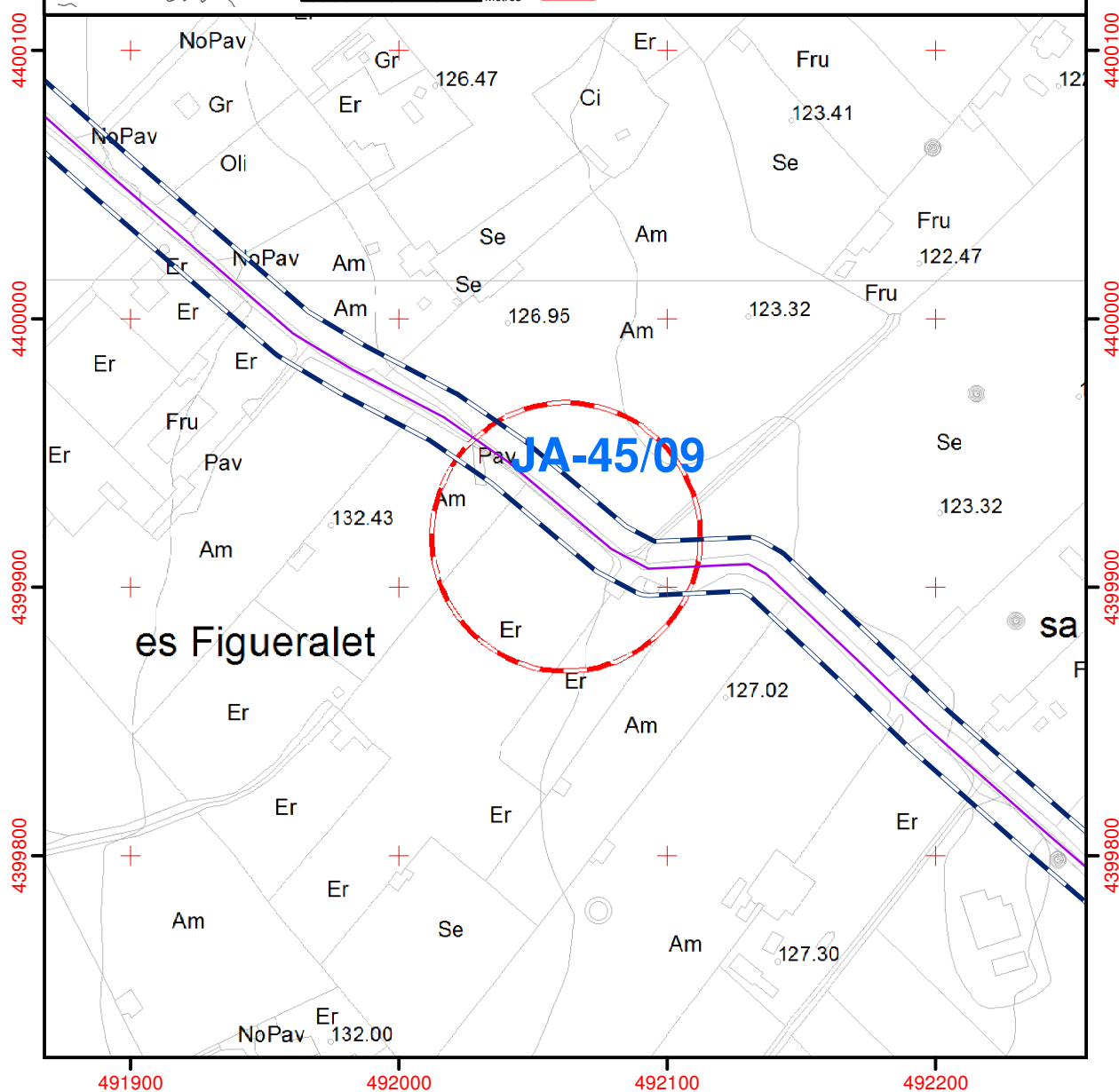
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/09

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/10**QANAT D'AUXELLA**

1. Identificació	
Denominació	Qanat d'Auxella
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola
Ús original	Sistema hidràulic
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 17, parcel·les 162 i 163.
Referència cadastral	07058A017001620000KS - 07058A017001630000KZ
Coord. UTM ETRS89	492978, 4401309, 140 m
Entorn	Sòl rústic. A una zona de finques agrícoles.

3. Descripció	
Es tracta d'una estructura hidràulica associada a la font d'Auxella (BE-F01), de probable origen islàmic. És un conjunt format per un qanat excavat a la roca que condueix l'aigua cap al Sud a tres safarejos de diferents dimensions, que devien actuar com a assuts, regulant l'aigua procedent de la font d'Auxella. L'estructura exterior del qanat té unes dimensions de 10 m de llarg per 4 m d'ample i d'allà surt una conducció d'aigua de 40 m en direcció Sud cap als safarejos, on el conjunt té unes mides de 40 m de llargària per 14 d'amplada màxima. Als voltants de les diferents estructures no s'han trobat materials. Segons fonts orals d'una veïna, actualment el cabal d'aigua de l'estructura ha disminuït substancialment degut a l'excavació d'un pou al Nord.	
Cronologia	Medieval islàmic.
Bibliografia	- Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/10 - Ordines, T. (2006): Selva. Això era i no era... Una història vertadera. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Bo, actualment encara en ús.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La totalitat d'elements que conformen el sistema hidràulic. Tots aquells béns patrimonials que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Desforestació dels elements que comprometen les estructures, neteja i consolidació. Recomanable incloure en futures rutes o activitats programades de caràcter històric i cultural.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es defineix un entorn de protecció amb distància mínima de 20 m respecte al polígon que conforma el conjunt d'estructures. El qanat està catalogat com a element etnològic: veure la fitxa BE-F01 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492989.36, 4401180.51; 493026.41, 4401305.71; 492975.78, 4401320.70; 492938.72, 4401195.49. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general de l'estructura hidràulica des del camí (a dalt) i dels tres safarejos (a baix)

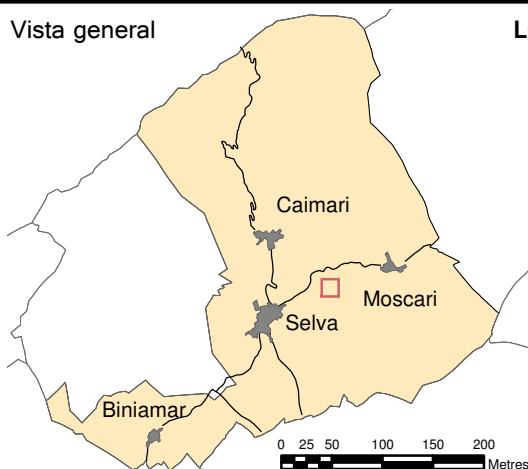

Sortida d'aigües cap al safareig principal.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

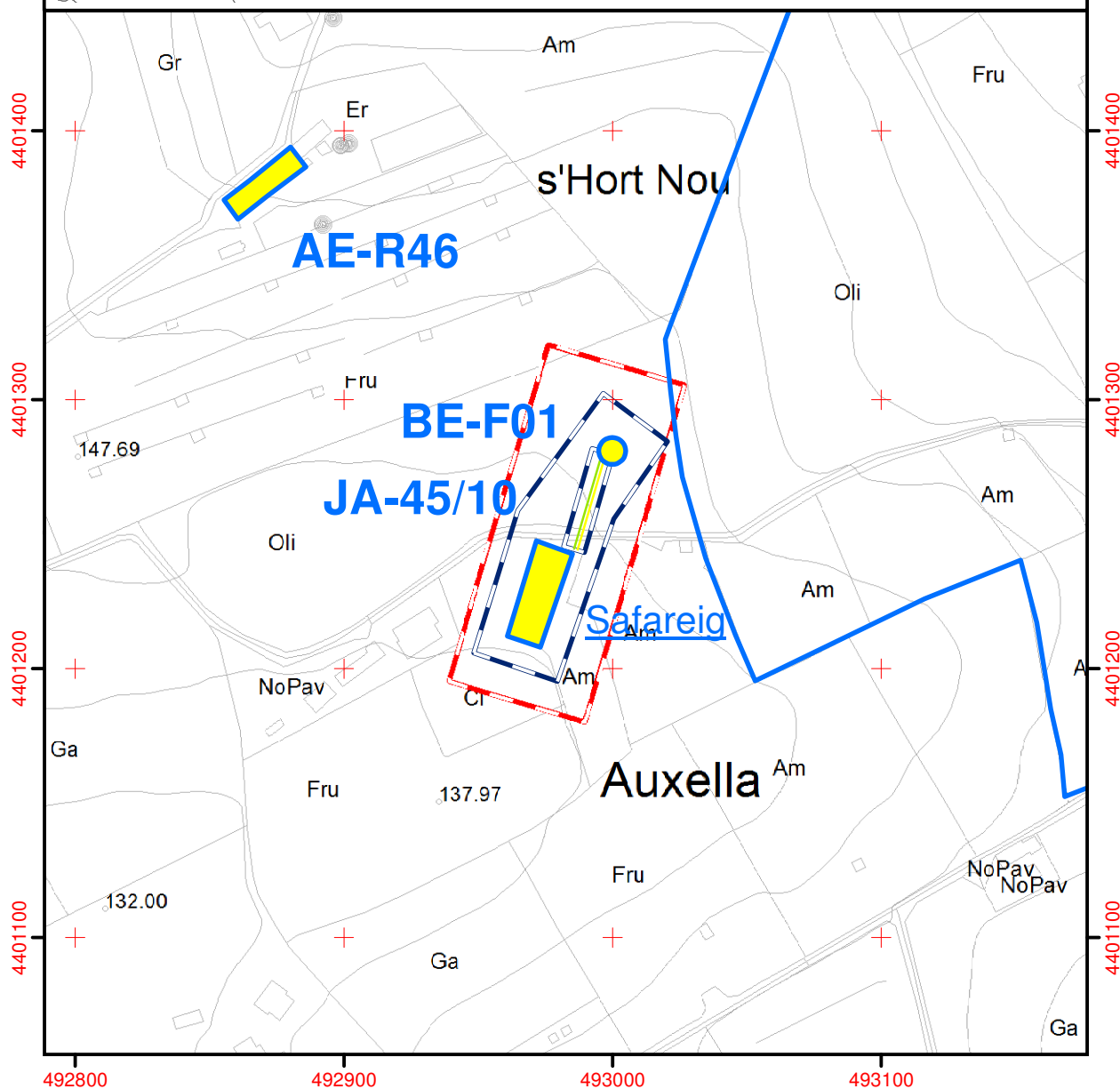
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/10

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/11**ELS CLAPERS**

1. Identificació	
Denominació	Els Clapers
Tipologia	
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 19, parcel·les 8 i 140 Polígon 15, parcel·la 9002
Referència cadastral	07058A01900008 - 07058A01900140 - 07058A015090020000
Coord. UTM ETRS89	494472, 4402621, 120
Entorn	Sòl rústic. A una zona de cultius de secà.

3. Descripció	
A l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca es fa referència a un claper amb blocs ciclopis i materials ceràmics del ferro, púnics, romans i islàmics. A més, se li va donar categoria de BIC, tot i que no apareix a la base de dades de béns immobles del Ministeri d'Educació Cultura i Esports. Per tant, considerem que la seva catalogació com a BIC a l'anterior catàleg podria deure's a un error. En la nostra visita s'ha trobat l'emplaçament al qual feia referència l'anterior catàleg, tant per les indicacions cartogràfiques com per la presència de grans blocs petris. No obstant, tota la zona ha estat objecte de roturacions agrícoles i, a la part més alta de la zona aturonada, s'ha construït un habitatge. Una altra habitatge a la part baixa s'està reformant i ampliant amb remocions de terra visibles en el moment de la visita (les obres semblen abandonades). Actualment, els materials ceràmics més propers registrats es troben a les proximitats de Sa Siquieta, ja dins del paratge de Ca Na Guillermona. S'ha pogut identificar materials ceràmics púnics, islàmics i moderns. La poca densitat de materials i la seva presència aïllada no permeten definir àrea de concentració de materials significativa, però sí definir cautelament un entorn de protecció. L'any 1849 es van descobrir restes humanes i figures de fang a la possessió de Son Ferrer, a 600 metres en direcció a Moscarí (Ordines 1998).	
Cronologia	-
Bibliografia	• Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/11 • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30. • Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2006): Selva. Això era i no era... Una història vertadera. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït. No s'han identificat restes de cap bé immoble, únicament dispersió de fragments ceràmics.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Realització de sondejos arqueològics per tal d'identificar eventuais restes patrimonials al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció que engloba les restes ceràmiques altament disperses i el claper de grans blocs identificats com a jaciment a l'anterior catàleg. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493503, 4404744; 493594, 4404653; 493503, 4404562; 493413, 4404653. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Acumulacions de grans blocs i pedres de menors dimensions.

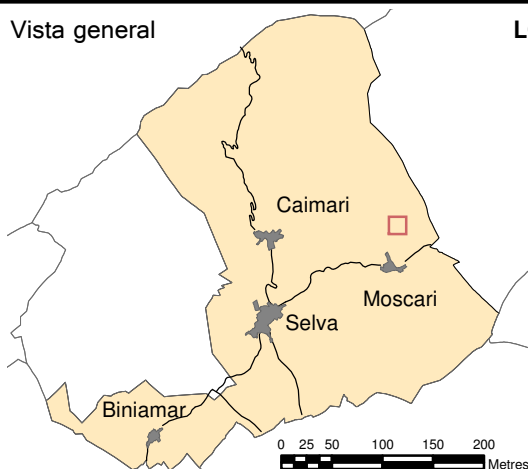

Material ceràmic púnic, islàmic i modern a les proximitats del torrent i de sa Siquieta.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

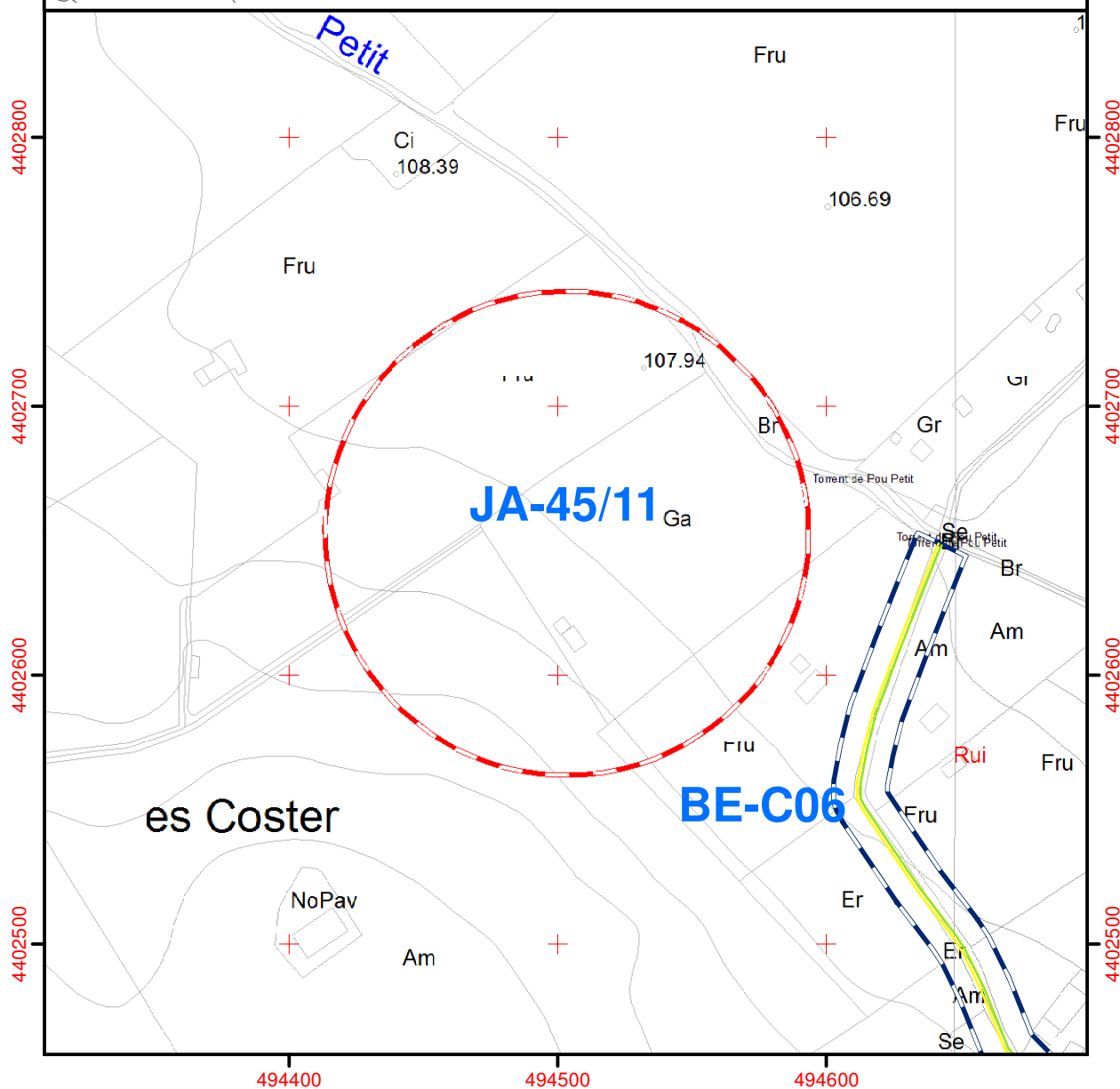
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/11

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/12**CAN PELLUC**

1. Identificació	
Denominació	Can Pelluc / Sa Vileta
Tipologia	
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i residencial
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 13, parcel·les 26, 13 i 114
Referència cadastral	07058A01300026 - 07058A01300091 - 07058A01300114
Coord. UTM ETRS89	492082, 4402308, 167
Entorn	Sòl rústic. A una zona de finques agrícoles i habitatges.

3. Descripció	
Damunt d'un turó, trobem una era envoltada d'habitatges. Tant en el mateix turó com a tot el perímetre s'han trobat restes ceràmiques fetes a torn d'època antiga i alguns fragments de factura posttalaiòtica. No s'han identificat estructures, possiblement desaparegudes degut a les construccions recents, tot i que no es pot descartar la conservació d'alguns elements estructurals al subsòl. El topònim Sa Vileta fa pensar en un assentament antic d'aquesta zona.	
Cronologia	Posttalaiòtic
Bibliografia	Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/12
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït. No s'han identificat restes de béns immobles en superfície però sí materials ceràmics dispersos.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que hi puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Realització de sondejos arqueològics per tal de localitzar eventuais restes mobles i/o immobles al subsòl.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Tot i no haver-se identificat estructures arquitectòniques, de manera preventiva s'estableix un perímetre com a entorn de protecció amb una distància mínima de 20 m respecte a l'àrea de dispersió dels materials arqueològics. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. L'era queda inclosa dins l'entorn de protecció, tot i que cal remarcar que compta amb catalogació pròpia com a element etnològic: veure la fitxa AE-R21 Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492098, 4402402; 492185, 4402315; 492098, 4402229; 492012, 4402315. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

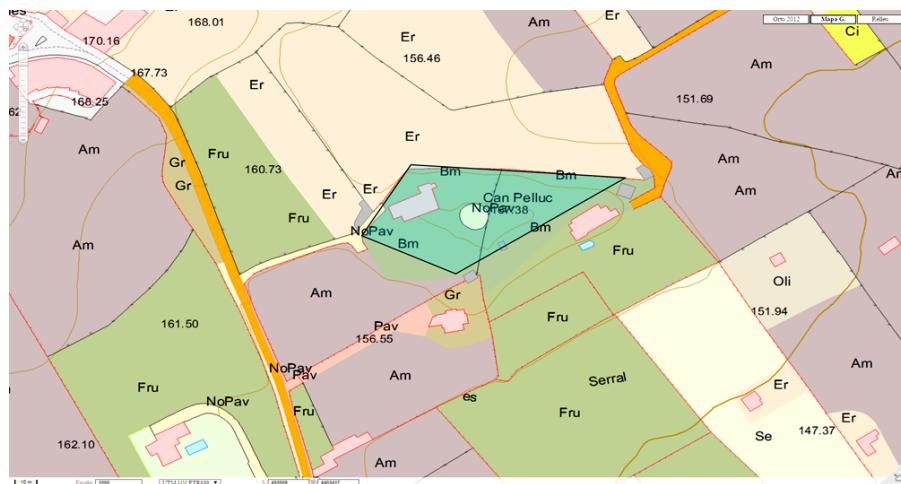

Era de batre, des d'on es pot apreciar el control visual sobre Caimari.

Fragments informes ceràmics de factura posttalaiòtica.

7. Documentació gràfica

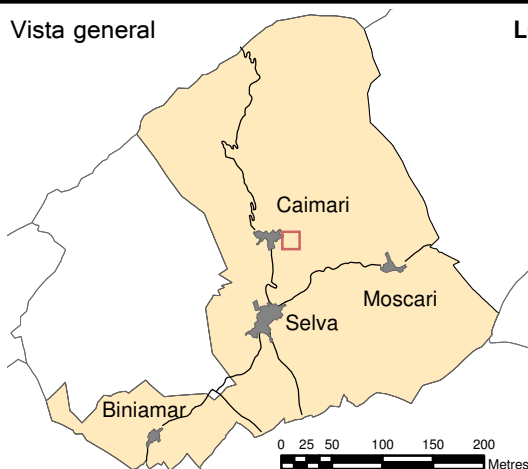
Detall de l'àrea de dispersió de materials arqueològics en superfície i ubicació de l'era.

8. Plànol de situació

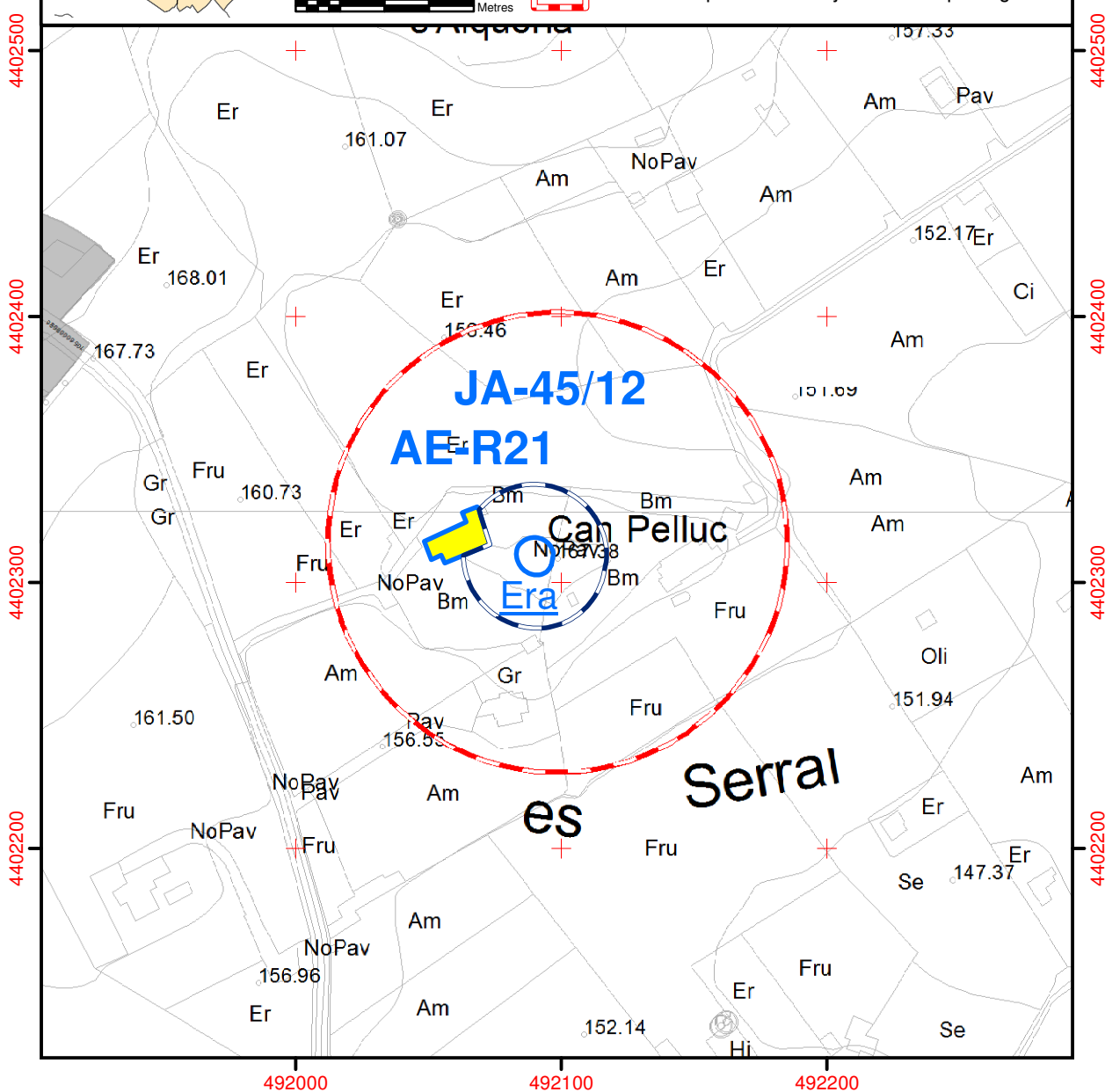
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/12

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/13**ES CLAPER DE
BINIBONA**

1. Identificació	
Denominació	Es Claper de Binibona / Es Claper / Sa Comuna de Binibona
Tipologia	Assentament defensiu
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Forestal, claper.
Ús original	Fortificació defensiva
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 13, parcel·les 71 i 165
Referència cadastral	07058A013000710000KW - 07058A013001650000KW
Coord. UTM ETRS89	492819, 4403579, 240
Entorn	Sòl rústic. A una zona de garriga i pinar.

3. Descripció	
Des del llogaret de Binibona s'accedeix a una pista forestal que mena a la carretera de Caimari. A uns 120 m es pot començar a pujar per un marge enrunat. S'ha de seguir sense camí marcat fins a la cima del promontori. El Claper es troba al final de la serra de s'Escardar, al Sud-est del Puig dels Abellons. Es tracta d'un conjunt de dues estructures relacionades entre si i a 15 metres de distància entre elles. La primera és la coneguda com Claper de Binibona, donada a conèixer per Mascaro (1958, 1968: IMPP 1225) com a Talaiot, i referida com a tal a la bibliografia (Ordinas 2002; Aramburu: Arqueobalea). Es tracta d'una estructura molt deteriorada que, pels murs que conserva, s'intueix de planta quadrada, d'uns 12 metres de costat. Conserva alguns trams de mur en estat regular, però part de l'estructura ha estat desmuntada d'antic per buscar tresors (Ordinas 2002). Actualment una tanca metàl·lica que el parteix per la meitat aprofita pedres de l'estructura en el sòcol. Una gran pedrera cobreix la base i els vessants de l'estructura, essent el vessant Sud, pel desnivell, el que presenta una major colmatació i estat de destrucció. Els trams de mur que es conserven presenten pedres de dimensions mitjanes i algunes pedres ciclòpies, tot i que no són dominants. A la vessant Nord, l'alçada conservada respecte al nivell del terra és de 2,5 metres. La part central presenta un gran cràter per les causes ja comentades. A 10 metres al Nord-oest d'aquesta estructura trobem un col·lector d'aigües que aprofita un tall natural a la roca per canalitzar l'aigua procedent de la pluja. Té morfologia triangular-prismàtica amb un perímetre al Nord de 6,5 metres. Tota l'estructura està coberta d'una filada superficial de pedres de grans dimensions i és possible que d'antic tota l'estructura estigués coberta. Al que seria la zona d'entrada d'aigua trobem una llinda formada per una pedra plana que recolza per un costat sobre la roca mare i per l'altre sobre un llenç de pedra en sec. La zona de sortida d'aigües sembla canalitzada cap a l'estructura per grans blocs que marquen aquesta direcció. A l'interior, hem pogut constatar la utilització d'un enlluït, pel que és possible que tota la base i el mur de pedra en sec estiguessin recoberts d'un enlluït per impermeabilitzar l'estructura. Com a materials mobles únicament s'ha documentat l'enlluït del fons del col·lector d'aigua. No s'han registrat materials ceràmics, lítics o metàl·lics. Cal anotar que en algunes publicacions d'internet (wikipèdia) es fa referència a una cova BIC a pocs metres d'aquest jaciment amb el nom de "Sa Comuna". La confusió s'origina en la mateixa catalogació com a BIC (BOE 2563/1966) de coves que no ho són. Pensem que, en realitat, aquesta referència s'ha de vincular al Claper de Binibona. J.A. Encinas, en el darrer catàleg que ha publicat (2014:1224), fa referència a una "estructura paramental apantallando el acceso desde Levante" a les immediacions d'Es Claper. També descriu a 20 metres al Sud, "un cavernáculo tipo <i>forinet</i> de pernocta con dos metros de diámetro interno por 1,5 de altura". Quant a la cronologia, sobta l'absència de materials mobles associats a l'estructura, un fet que es repeteix a Es Castellet (45/15) i al Corral des Moro (45/30). Cal destacar que els tres jaciments formen una triangulació estratègica de control de pas cap a l'interior de la serra. Aquesta absència de materials pot estar parlant d'unes construccions precipitades i amb un ús molt puntual. No descartem que es tracti d'estructures militars de caràcter defensiu, davant la conquesta cristiana, per protegir els refugiats de l'interior de la Serra.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	<i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/3</i> - Encinas, J.A. (2014): <i>Corpus Cavernario Mayoricense</i>. El Gall Editor.

	• Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", <i>Ampurias</i>, 30. • Mascaró Pasarius, J. (1958): <i>Mapa General de Mallorca</i>. • Ordines, A. (2002): <i>Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2005): <i>Guia de Binibona</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): <i>Caimari. Apunts històrics i geogràfics</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat, s'han esbucats els murs per factors erosius propis de l'emplaçament a muntanya.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	El derivat de la legislació especial. B.I.C. : 51-0002886
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Totes les estructures descrites i el seu entorn.
Intervencions preferents	Supressió de la malla de filferro, excavacions arqueològiques i consolidació de les estructures.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	La zona monumental inclou l'estructura pròpiament coneguda com a Claper de Binibona, així com el col·lector d'aigües. S'estableix un protecció amb 20 metres de distància mínima al polígon definit per la zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492836, 4403666; 492886, 4403616; 492836, 4403566; 492786, 4403616. Coordenades que defineixen la zona monumental: 492805.48, 4403614.83; 492822.48, 4403637.83; 492860.48, 4403618.83; 492849.48, 4403594.83; 492805.48, 4403614.83. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Es Claper de Binibona vist des del Nord (a dalt) i des del Sud (a baix).

A l'esquerra, la cara externa del mur Nord. En segon terme es pot veure la depressió central i, al fons, la cara interna del mur Sud. A la dreta, detall de l'aprofitament de pedres pel sòcol de la tanca metàl·lica.

Vista des del Nord del col·lector d'aigües (dr.) i restes d'enlluït (esq.)

Detall de la llinda sobre el mur Sud.

Materials islàmics escadussers en superfície.

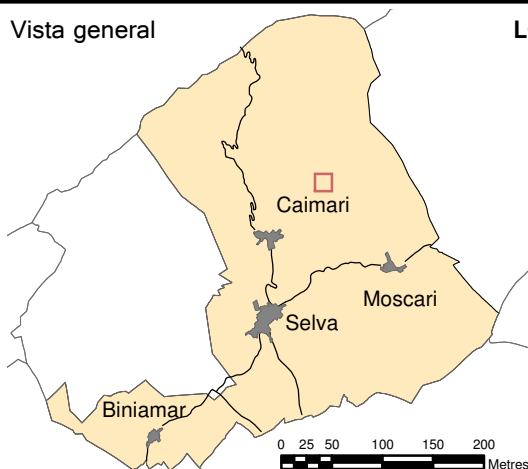

Control visual de la Badia d'Alcúdia des del Claper de Binibona.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

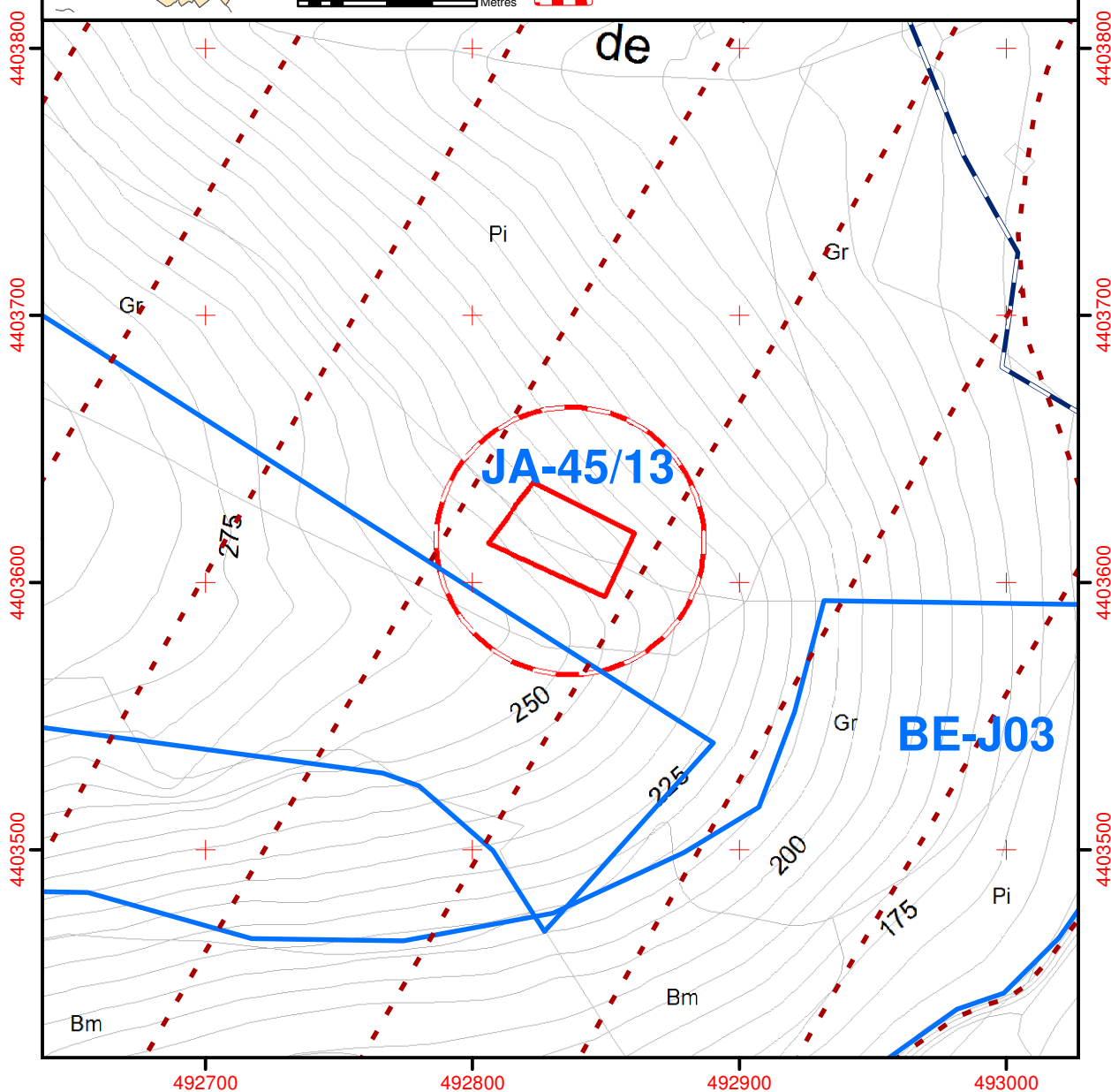
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/13

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/14**CAS JURAT**

1. Identificació	
Denominació	Cas Jurat / Font de Camarata
Tipologia	
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 17, parcel·la 58
Referència cadastral	07058A01700058
Coord. UTM ETRS89	492027, 4400836, 148
Entorn	Sòl rústic. A una zona entre camps d'ametllers i la carretera.

3. Descripció	
El jaciment consta de dos elements. Un mur de pedra en sec que està reutilitzant pedres de grans dimensions procedents d'estructures arqueològiques; i una extensa taca ceràmica, al marge Sud de la carretera, amb una alta densitat de materials arqueològics posttalaiòtics i romans. A l'anterior catàleg es citava "no s'observen (estructures); el punt més alt de la zona aturonada està ocupada per una casa i a les tanques dels voltants s'hi troben restes de ceràmica. Les parets seques estan fetes per pedres de gran dimensió reutilitzades." En l'actualitat trobem un xalet de construcció recent entre la casa que surt referida a la cita anterior, el marge de pedra en sec i la concentració de ceràmica. Possiblement la construcció d'aquest xalet va destruir la part alta del jaciment arqueològic. La paret seca amb pedres reutilitzades s'estén al llarg d'una dotzena de metres, sense que al marge entre aquesta paret i la carretera es trobin materials. La taca ceràmica s'estén per tota la parcel·la que limita al Sud amb la carretera. Es troben una gran quantitat de materials, amb una densitat elevada en certs sectors. A més, els materials trobats no presenten símptomes d'estar rodats, conservant els vèrtexs angulosos i són de grans dimensions, el que ens fa deduir que part del jaciment es pot conservar dessota terra tot i no observar-ne estructures superficials. Aquest jaciment podria estar relacionat o associar-se amb la referència que trobem a A. Ordines (1998: 41): "(...) conjunt format per les descobertes a Sa Bisbal el juliol de 1884, consistents en restes d'enterraments humans i altres objectes." Tot i que el topònim de Sa Bisbal el trobem a l'interior del nucli urbà de Selva, la seva proximitat amb la parcel·la de Cas Jurat fa que probablement ambdós jaciments estiguin relacionats. Desgraciadament, no tenim referències de la possible cronologia de les restes de Sa Bisbal, i en estar totalment urbanitzat no és possible comprovar-ho.	
Cronologia	Posttalaiòtic, Romà.
Bibliografia	• <i>Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca -45/14</i> • Ordines, A. (1998): <i>Caimari. Apunts històrics i geogràfics</i>. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• selva">https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït. No es conserven restes immobles en superfície, però l'alta densitat de materials en superfície alerta de la molt probable existència de les seves restes al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que eventualment pogueren romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per definir l'abast del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció amb distància mínima de 20 m respecte al polígon definit per la màxima concentració de materials arqueològics en superfície i part del llenç de paret seca amb grans ortostats. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. La paret seca, que ultrapassa els límits de l'entorn de protecció del jaciment arqueològic, compta amb la seva pròpia catalogació com a element etnològic: veure la fitxa BE-S03. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492065.10, 4400904.14; 492065.10, 4400904.14; 492068.42, 4400902.22; 492123.13, 4400849.62; 492106.81, 4400843.53; 492096.04, 4400830.70; 492073.19, 4400805.99; 492036.33, 4400756.51; 492011.56, 4400731.94; 491949.57, 4400775.09; 491964.55, 4400792.38; 491934.22, 4400824.87. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

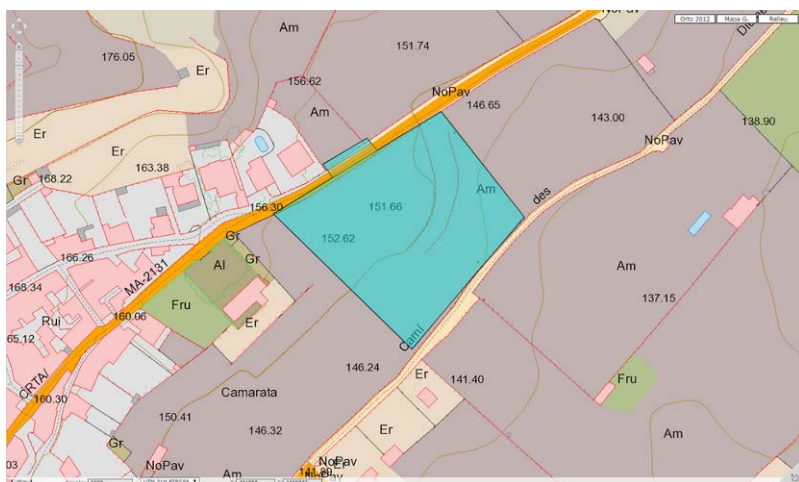

Diferents vistes del llenç murari i mostres de materials ceràmics posttalaiòtics indígenes i d'importació.

Calota i escòria de ferro (esq.) i afilador de pedra sorrenca (dr.).

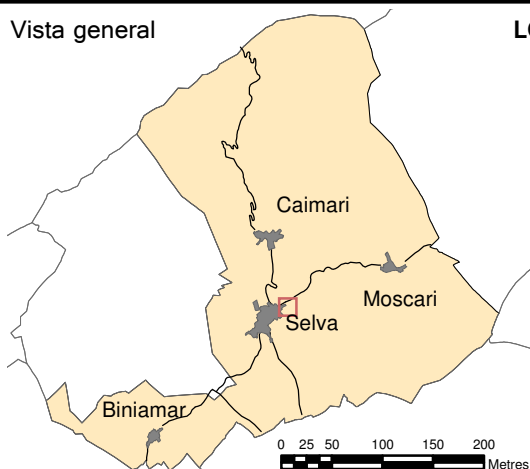
7. Documentació gràfica

En blau, àrea on es troba la major densitat de materials arqueològics en superfície.

8. Plànol de situació

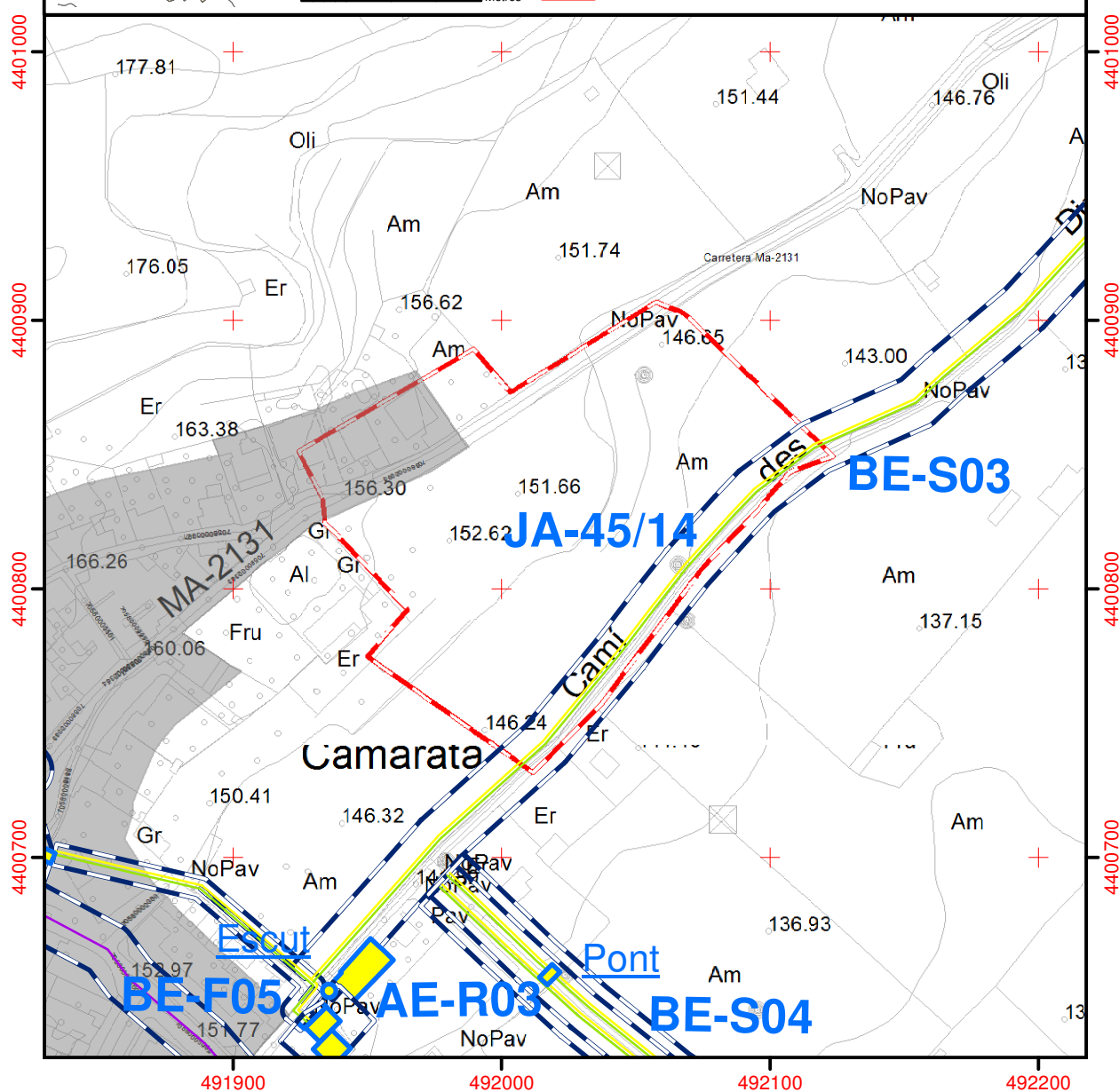
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/14

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/15**ES CASTELLET**

1. Identificació	
Denominació	Es Castellet
Tipologia	Assentament defensiu
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Forestal
Ús original	Fortificació defensiva
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A015000160000KZ
Coord. UTM ETRS89	493409, 4404639, 302
Entorn	Sòl rústic. A una zona de garriga i pineda

3. Descripció	
Jaciment donat a conèixer per J. Mascaró Pasarius (1958, 1968). El defineix com una "colina fortificada", amb IMPP 1226. A l'anterior catàleg es donava per desaparegut tot i que durant les nostres tasques de prospecció l'hem pogut identificar. Tot i el deteriorament de les estructures, és un dels pocs jaciments del municipi de Selva que conserva part de les estructures i potencial arqueològic. El jaciment es compon d'una estructura rectangular de 37 metres de llarg per 12 d'ample situada a la part més elevada d'un promontori, als peus de la Penya des Migdia. Es conserven parcialment els paraments dels murs Sud, Est i Oest, mentre que el mur Nord, en estar situat sobre un escarpat rocós, s'ha perdut pràcticament en tot el seu traçat. El mur Sud presenta, als 10,70 metres des de l'Oest, una interrupció que podria delimitar dues estructures, però s'ha considerat com una sola en no observar-se cap parament intern transversal. En alguns punts (veure fotografies) l'alçada exterior conservada arriba fins als 2 metres, mentre que a l'interior no sobrepassa els 1,30 m, pel que es podrien conservar nivells intactes al seu interior protegits per l'enderroc i la garriga. La zona, degut a les tempestes, presenta nombrosos arbres caiguts, alguns damunt dels paraments dels murs. No s'ha trobat cap resta moble, tot i que l'estructura presenta un fort nivell de colmatació per enderrocs tant a l'interior com a l'exterior. Tant pel tipus d'estructura com per la seva posició estratègica i l'absència de materials mobles, pensem que ens trobem davant d'una construcció defensiva, possiblement associada al Claper de Binibona (JA-45/13). Tots dos punts tenen clara comunicació visual. Tot i que no és possible en aquests moments determinar la seva cronologia, els diferents elements ens suggereixen la hipòtesi d'una construcció islàmica de curta durada, que hauria permès el control de tot el Pla i Raiguer i l'accés per Lluc a la Serra de Tramuntana. És possible que ambdós jaciments es tractin de fortificacions, o més aviat talaies, construïdes durant la conquesta catalana de l'Illa per protegir els musulmans refugiats a la Serra de Tramuntana.	
Cronologia	Medieval Islàmica
Bibliografia	• Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/15 • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca. IMPP 1226. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30. • Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2006): Selva. Això era i no era... Una història vertadera. Selva. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat/selva> : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat per factors ambientals
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002887
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La integritat de les estructures que conformen el jaciment, incloses les que eventualment pogueren romandre ocultes.
Intervencions preferents	Retirada d'arbres caiguts i d'aquells que comprometen la conservació estructural. Consolidació de murs i excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un perímetre per a la zona monumental amb un radi de 50 m respecte al punt central de les estructures, deixant una distància mínima de 20 m entre aquest perímetre i el del seu entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493455, 4404710; 493505, 4404660; 493455, 4404610; 493405, 4404660. Coordenades que defineixen la zona monumental: 493430, 4404669; 493470, 4404670; 493471, 4404653; 493430, 4404651. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista de la fortificació des del Sud-Est. Es poden veure els paraments exteriors dels murs Est i Sud.

Detall del parament extern del mur Est. En aquest punt el mur conserva una alçada de 2 metres.

Detall del parament del mur Sud amb una longitud de 37 metres.

Vista del doble parament i la cara interna del mur Sud.

Vista de l'interior. No s'observen estructures internes.

Segon tram de 10,70 m del mur Sud que no s'observava a les imatges anteriors

Parament intern del mur Oest.

Vistes del parament extern del mur Oest. Aquest mur presenta dues estructures adossades, una a cada extrem.

Vista del claper de Binibona (JA-45/13) a l'est, des de Es Castellet (JA-45/15) . Entre les dues posicions controlen l'accés cap a Lluc i a l'interior de la Serra de Tramuntana.

7. Documentació gràfica

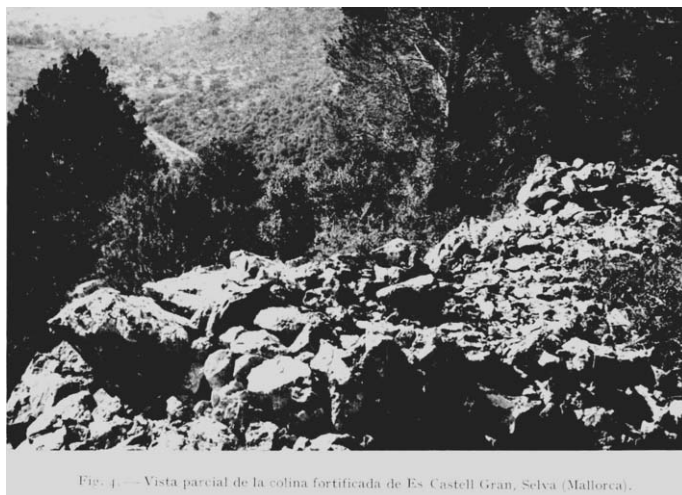
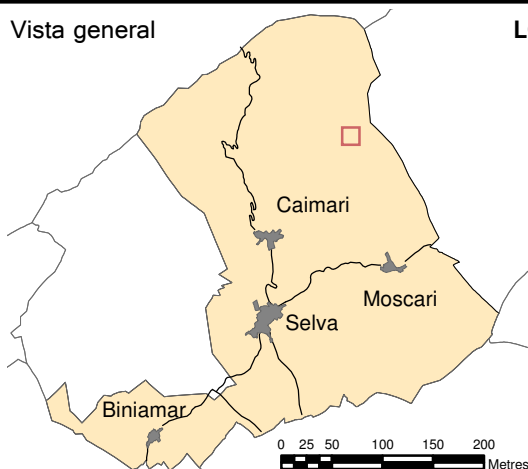

Fig. 4. — Vista parcial de la colina fortificada de Es Castell Gran, Selva (Mallorca).

Imatge publicada per J. Mascaró Pasarius (1968: Fig. 4).

8. Plànol de situació

Vista general

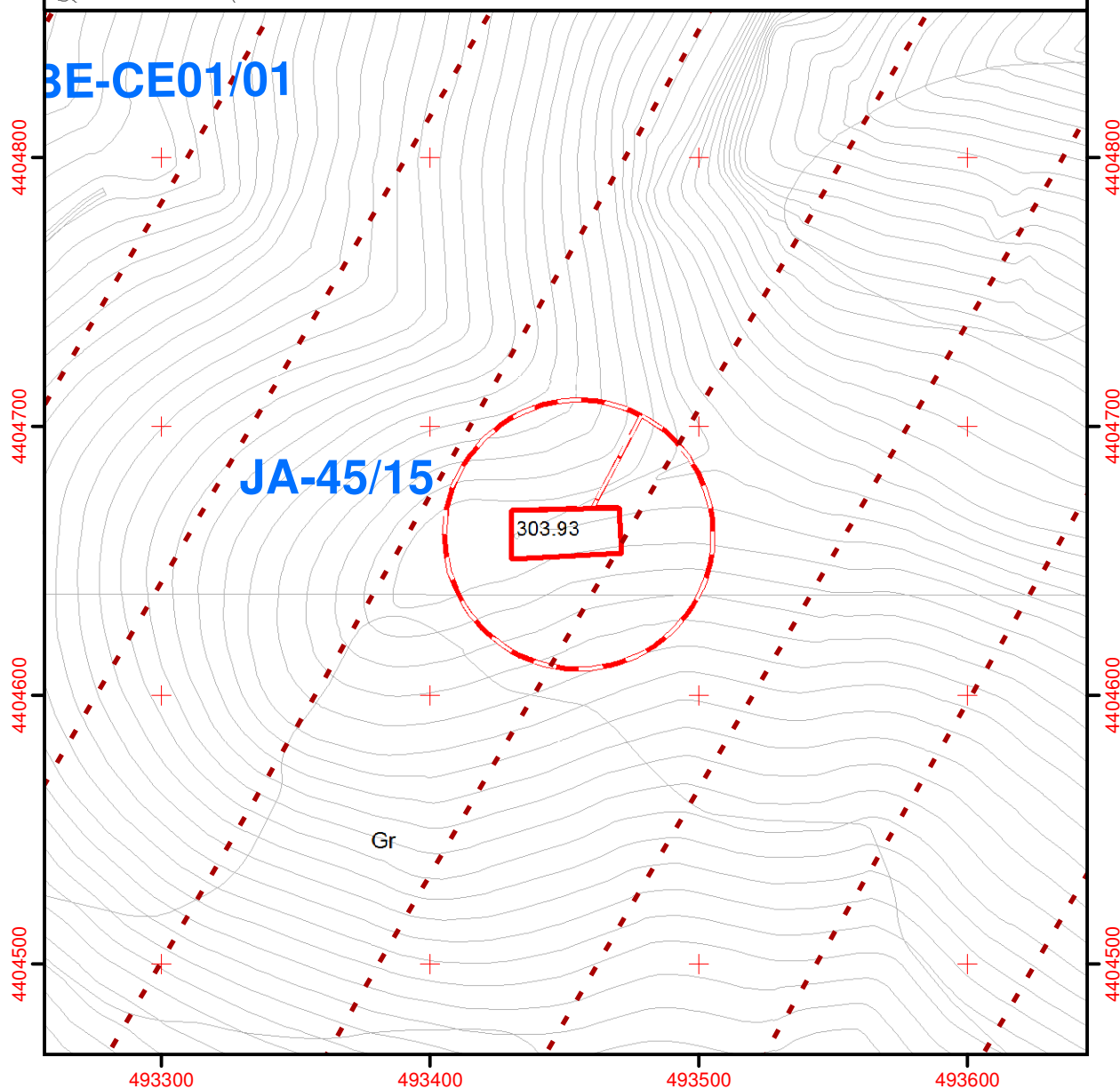
LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/15

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

0 25 50 100 150 200 Metres

JA-45/16**FONT DES POLL**

1. Identificació	
Denominació	Font des Poll / Font dels Polls
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Extracció d'aigua
Ús original	Extracció d'aigua
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A015000160000KZ
Coord. UTM ETRS89	493284, 4405058, 174
Entorn	Sòl rústic. A una zona de bosc de ribera.

3. Descripció	
Font catalogada com a Qanawat a l'anterior catàleg. No s'hi trobaren materials mobles en les proximitats. S'hi accedeix seguint el Torrent dels Picarols. Està al marge esquerre del torrent. La font, excavada a la roca, presenta una entrada de pedra en sec amb blocs treballats de forma rectangular als laterals i poligonal al sostre. L'entrada té unes dimensions de 83 cm d'amplada a la base per 114 cm d'alçada. El mur té una amplada mitjana de 50 cm. A la part posterior de la font hi ha un marge de pedra en sec de 4,5 m que la protegeix de possibles esclavissades de terra. També té un mur a cada costat de 3,5 m, tot flanquejant l'entrada. L'interior està recobert per pedra en sec al llarg de 3 metres fins arribar a la sortida d'aigua, treballada a la mateixa roca, aspecte típic de les estructures hidràuliques islàmiques. A la base de la font es troba una pileta excavada a la roca per a la recollida d'aigua. Tot el tram final i la paret del fons està recoberta per una capa calcària. En el moment de la visita, la font no tenia aigua. Les prospeccions pels voltants de la font no han permès documentar cap mena de material moble arqueològic.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/16 - Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	selva">https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destrucció i desaparició del talaiot, no-conservació d'estructures visibles en superfície però sí materials mobles.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	El qanat i tots aquells elements arqueològics que puguin romandre ocults al subsòl del seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Desforestació dels elements que posin en risc l'estructura, neteja i consolidació estructural. Realització de sondejos arqueològics per determinar l'abast del jaciment
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es defineix un entorn de protecció de 50 m de radi respecte al punt central de la font. Aquest entorn inclou dos elements etnològics catalogats, la mateixa font i un forn de calç: veure fitxes BE-F26 i BE-CE01/01 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493207, 4404816; 493157, 4404866; 493207, 4404916; 493257, 4404866. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Boca de la Font des Poll o Font des Polls.

Detall de la pileta i del desguàs al fons

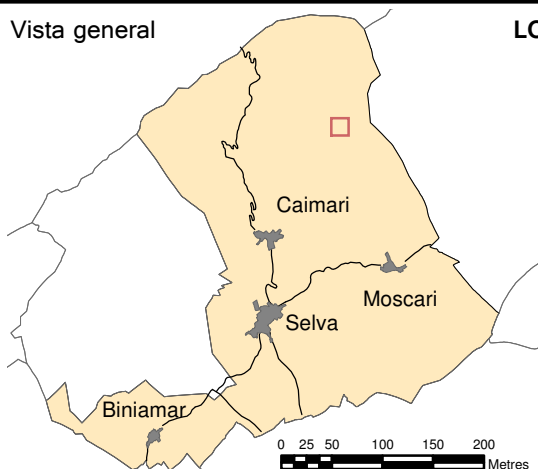

Detall de l'interior. Al fons s'observa la sortida d'aigües i, davant, la pileta.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

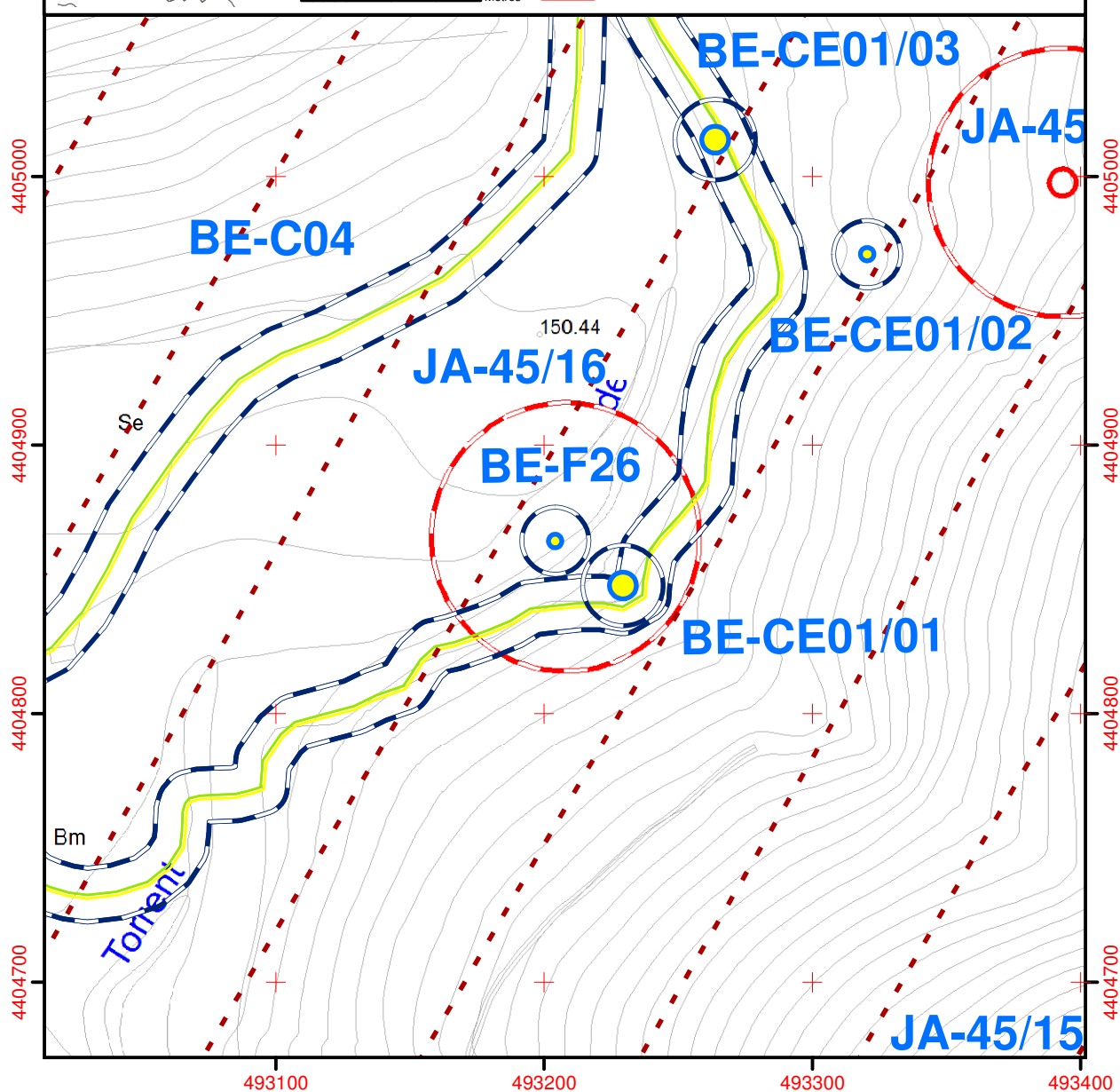
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/16

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/17**ES CASTELL GRAN**

1. Identificació	
Denominació	Es Castell Gran
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Ramaderia extensiva i conreu oliveres
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·les 15 "a" i "b" i 16 "g" i "h"
Referència cadastral	07058A015000160000KZ - 07058A015000150000KS
Coord. UTM ETRS89	493770, 4404114, 150
Entorn	Sòl rústic. A una zona d'oliveres i ramaderia ovina.

3. Descripció	
El jaciment es troba a 170 m al Sud de la piscina de l'agroturisme Es Castell. Al costat d'una pista interna de la finca es troba una font i un safareig de pedra amb enlluït cobert per bardisses i una figuera. A la cara Nord del safareig, per la part interna, s'obre un arc per on arriba l'aigua, mentre que a la cara Sud encara es conserven les grans lloses on, molt possiblement, es rentava roba. Als voltants del safareig es troba abundant material ceràmic, gran part del qual s'associa a cronologia islàmica. Les restes ceràmiques arriben, amb menys densitat, fins a les cases d'es Castell Gran. A l'anterior catàleg es van documentar materials de l'Edat del Ferro dels que nosaltres no hem detectat cap testimoni; tot i això, no es pot descartar com a possible una ocupació d'aquesta cronologia a la zona. D'acord amb l'elevada presència de concentracions ceràmiques de cronologia islàmica que trobem entre Es Castell Gran i la possessió de Binixiri, és molt possible que es tracti de restes del Rafal de "Castell i Benixerri", que pertanyien a l'alqueria de Benimala i que foren venuts al Rei el 1229 (Ordines 2005:60).	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/17 - Ordines, T. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, T. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Bo, tot i que la presència d'abundant vegetació i d'una figuera dins el safareig posa en risc l'estructura.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La font i el safareig, així com tots aquells elements arqueològics que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Desbrossament i desforestació dels elements que posen en risc les estructures, neteja i consolidació. Sondejos arqueològics per determinar abast del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es defineix un entorn de protecció al voltant dels elements etnològics amb un radi mínim de 20 m de distància respecte a ells. L'entorn de protecció afecta parcialment la Font des Castell, catalogada com a element etnològic: veure la fitxa BE-F27 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493770, 4404165; 493821, 4404115; 493770, 4404065; 493720, 4404115. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

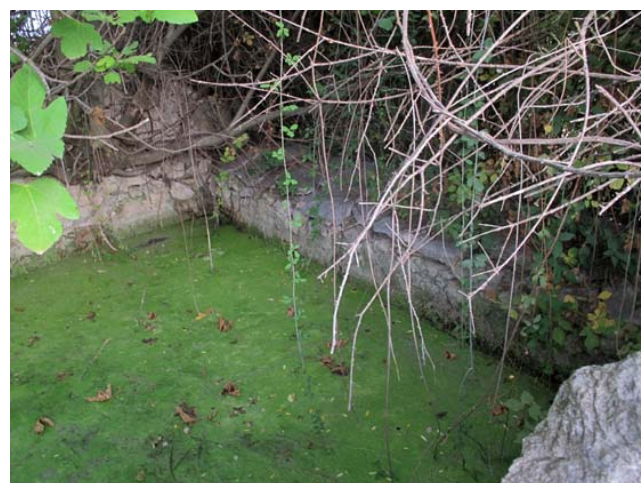
Vista general de l'entorn del safareig, on abunden fragments de ceràmica medieval islàmica.

Vista exterior del safareig, totalment cobert de vegetació.

Detall de l'interior (parets Nord i Est) amb un arc en pedra seca i les parets enlluïdes.

Angle sud del safareig.

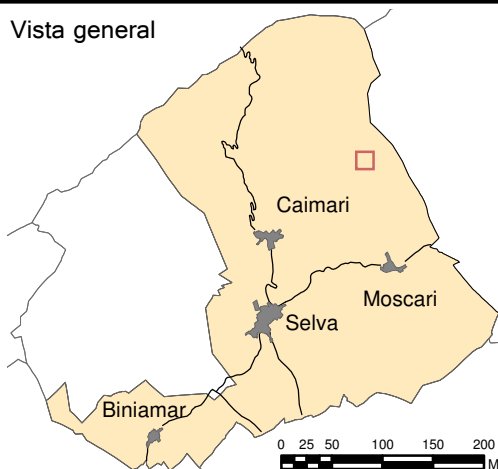

Materials ceràmics islàmics i moderns dels voltants del safareig.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

Vista general

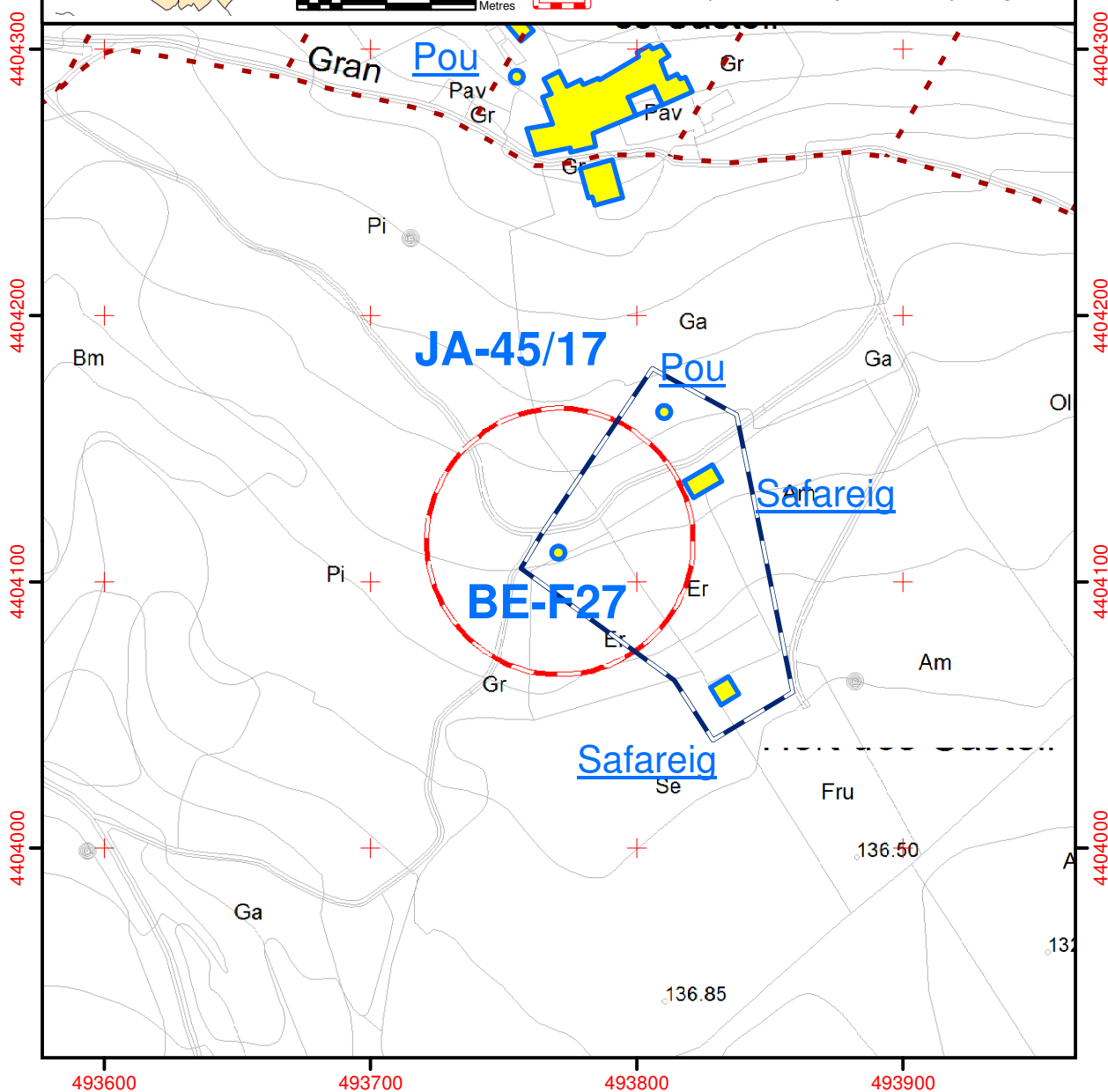
LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/17

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

0 25 50 100 150 200 Metres

JA-45/18**SON ARNAU**

1. Identificació	
Denominació	Son Arnau
Tipologia	Assentament islàmic (materials ceràmics en superfície)
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Ramaderia extensiva i conreu d'ametllers
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 16, parcel·la 97
Referència cadastral	07058A016000970000
Coord. UTM ETRS89	491739, 4400960, 188
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps d'ametllers.

3. Descripció	
El jaciment es troba just darrere de l'Hotel Son Arnau, al cim d'un turonet. S'ha de demanar permís a l'hotel per poder-hi accedir. A poc menys de cinc-cents metres trobem el Torrent des Pont d'en Blai. Per tota la zona propera al cim es troba una dispersió de materials ceràmics islàmics i moderns sense concentracions destacades. No s'han reconegut restes estructurals.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/18
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït, no conservació d'estructures visibles però sí materials mobles en superfície.
Intervencions	-

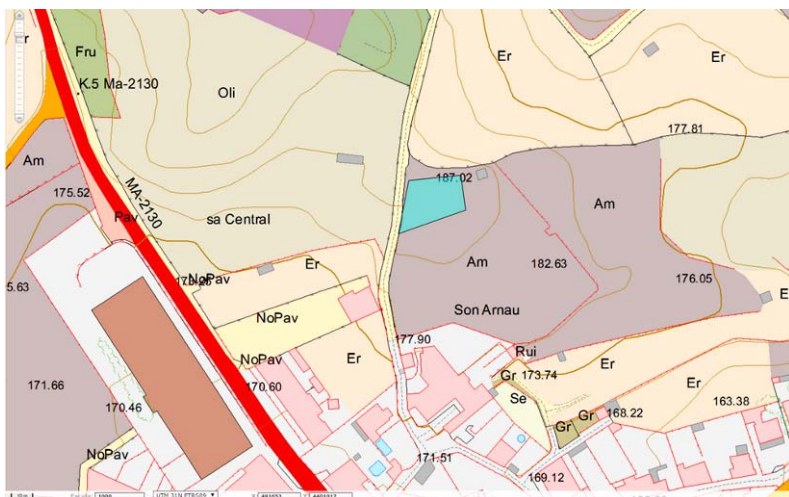
5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements arqueològics, mobles i immobles, que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció amb un radi de 50 m a partir del centre de la zona de màxima concentració de materials ceràmics. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. L'entorn de protecció del jaciment arqueològic inclou un tram de la Ruta Artà-Lluc: veure la fitxa BE-C01. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491741, 4401012; 491791, 4400962; 491741, 4400912; 491691, 4400862. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista de l'emplaçament de la dispersió de fragments ceràmics i alguns exemples que es poden trobar en superfície.

7. Documentació gràfica

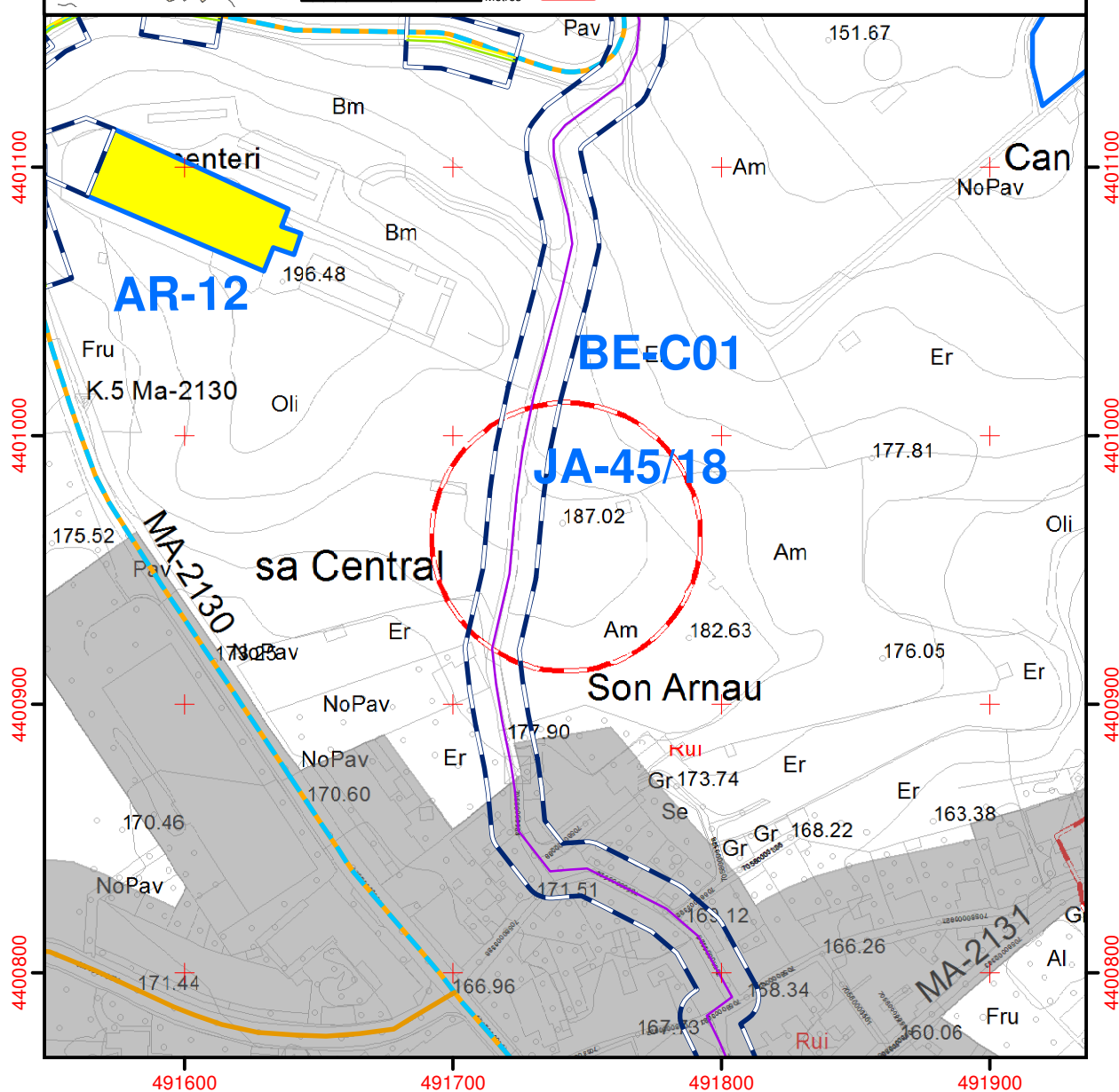
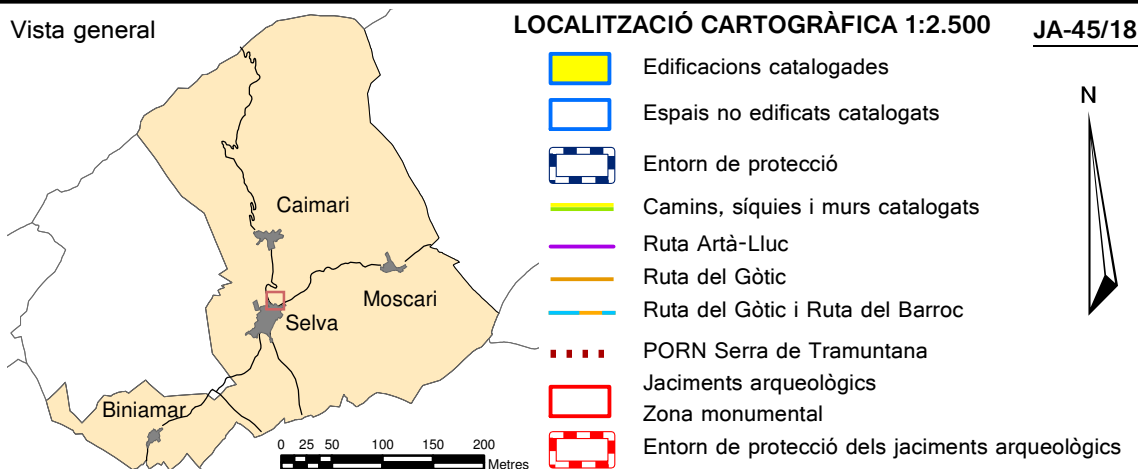
En blau, detall de l'àrea de dispersió de materials ceràmics en superfície.

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/18

JA-45/19**COVA PRIMERA /
COVA DETS HORTS**

1. Identificació	
Denominació	Cova Primera / Cova dets Horts / Balma des Camí / Ets Horts / El Comellar / Coves de Es Comellar de Ets Horts
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Zona d'escalada esportiva
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Posttalaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·la 71
Referència cadastral	07058A01200071
Coord. UTM ETRS89	490954, 4402953, 225
Entorn	Sòl rústic. A una zona boscosa.

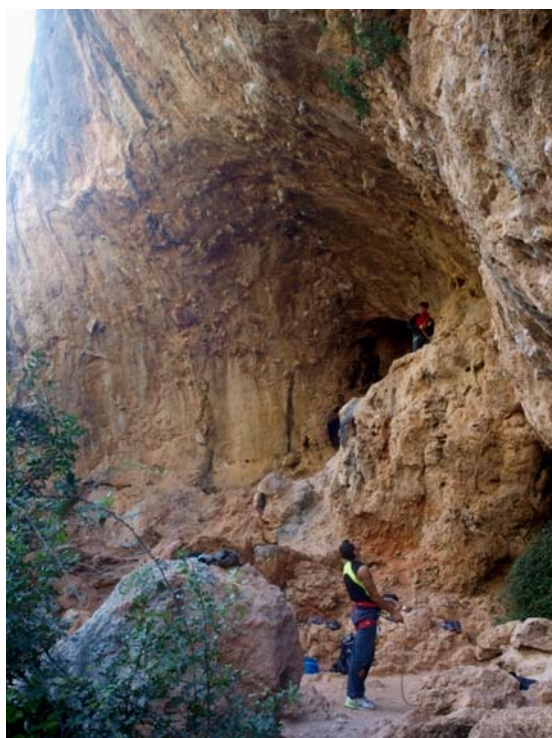
3. Descripció
Balma a la qual s'accedeix pel camí dels Horts, a uns 300 m de la carretera Caimari-Lluc. Mascaró publica aquest jaciment al Mapa General de Mallorca com una cova arqueològica situada al Comellar dins el paratge dels Horts i amb número de IMPP 1232 (B.I.C. RI-51-0002893). Més endavant, a la publicació de 1968, especifica que es tracta d'un grup de coves naturals on, en netejar una d'elles, s'hi va trobar ceràmica antiga, mentre que en una altra s'hi van trobar restes humanes barrejades amb calç i un fragment amorf de bronze. Donat que la Cova Primera és una gran balma que conté algunes formacions cavernoses, no queda clar si Mascaró es refereix tan sols a la Cova Primera o també inclou dins la catalogació tot el grup de coves independents que trobem a la zona de Ets Horts. El que sí sabem, gràcies a A. Ordinas (1998), és que la cova on es van trobar les restes humanes és la Cova Primera (JA-45/19). L'anterior catàleg la classifica com avenc natural que es troba al vessant d'un puig, al costat d'un torrent. Se li dóna cronologia del Ferro. No obstant això, la classificació com a avenc és un error tipogràfic, ja que en un altre camp de la mateixa fitxa està subratllat com a abric. Tot i la mala qualitat de la fotografia, sembla correspondre a la Cova Primera. No obstant, tant les coordenades, com la cota i la situació en el plànol d'aquest abric és errònia, ja que es troba 150 m més al Nord-oest i a una cota de 300 metres i no de 375 m com es menciona. Finalment, també s'ha d'esmentar que el topònim de la Cova dels Horts utilitzat a l'anterior catàleg i sens dubte recuperant el topònim utilitzat per Mascaró al Mapa General de Mallorca, és el menys utilitzat per referir-se a la balma, tot i ser el que surt referit en la seva catalogació com a BIC. El lloc és conegut com a Cova Primera o Balma des Camí. Com a Cova Primera és com apareix a Ordinas (2002) quan fa referència a les restes arqueològiques, pel que seria el seu nom més adequat. El topònim de Balma des Camí és l'utilitzat als catàlegs espeleològics. Igualment, El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears només recull el de Cova Primera, tot i que també recull els topònims del Bosquet, el Camí i el Comellar des Horts, així com es Horts i s'Estret des Horts. Per evitar futures confusions mantenim el nom de Cova Primera/Cova dels Horts, que pertanyeria al conjunt de coves de Es Comellar. Al catàleg anterior es documentà la presència de material ceràmic del Ferro i Púnic Clàssic. En les actuals prospeccions només hi hem pogut documentar un fragment de ceràmica moderna. La freqüentació antròpica de la zona fa més difícil la preservació de restes, ja que tota la superfície està molt rentada. Si atenem la descripció de l'anterior fitxa, els materials correspondrien molt probablement a l'època posttalaiòtica per la convivència de ceràmica indígena a mà i de ceràmica púnica d'importació. Segons J.A. Encinas (2014: 1224): "Arqueada porción absidal de una bóveda desde hace varios lustros frecuentada por los escaladores que se ocupan en recorrerla en su perfilado periplo aéreo. Es resto cavernario alveolar cegado por la erosión del escarpe, inducido por el paulatino encaje del fondo del inmediato torrente. Mide 59 m de extremo a extremo, 20 de fondo en la parte mayor, 11,2 desde el suelo al saledizo de la boca y el cubículo interior se alza 6,5 desde el suelo al cenit. En el extremo occidental presenta un nicho o "fornet" en su momento sellado artificialmente con piedras." Segons Ordinas Garau (1998: 38): "...l'any 1854, quan feien clot per sembrar-hi arbres, (...) s'hi descobriren multitud de calaveres humanes juntament amb altres objectes estranys i molt desgastats, entre els quals hi havia una espaseta

rovellada que va ser cedida a Alvar Campaner.	
Cronologia	Posttalaiòtic
Bibliografia	• Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/19 • Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Tot i la seva degradació per l'aplanament del pis a causa de l'elevada freqüentació, encara hi ha paquet sedimentari i potencial arqueològic.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002893
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i el seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Neteja d'elements accessoris d'escalada en desús i sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un perímetre per a l'entorn de protecció amb una distància mínima de 20 m respecte als límits de l'abric. L'entorn de protecció definit inclou part del Camí dels Horts: veure la fitxa BE-C05. Cal tenir en compte que la cova es troba dins la delimitació BIC de les Rotes de Caimari: veure la fitxa BE-J01. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490964, 4403007; 491019, 4402952; 490964, 4402897; 491909, 4402952. Coordenades que defineixen la zona monumental: 490933.27, 4402969.88; 490998.40, 4402946.25; 490993.41, 4402932.81; 490929.13, 4402955.92. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general de la cavitat i gent practicant escalada.

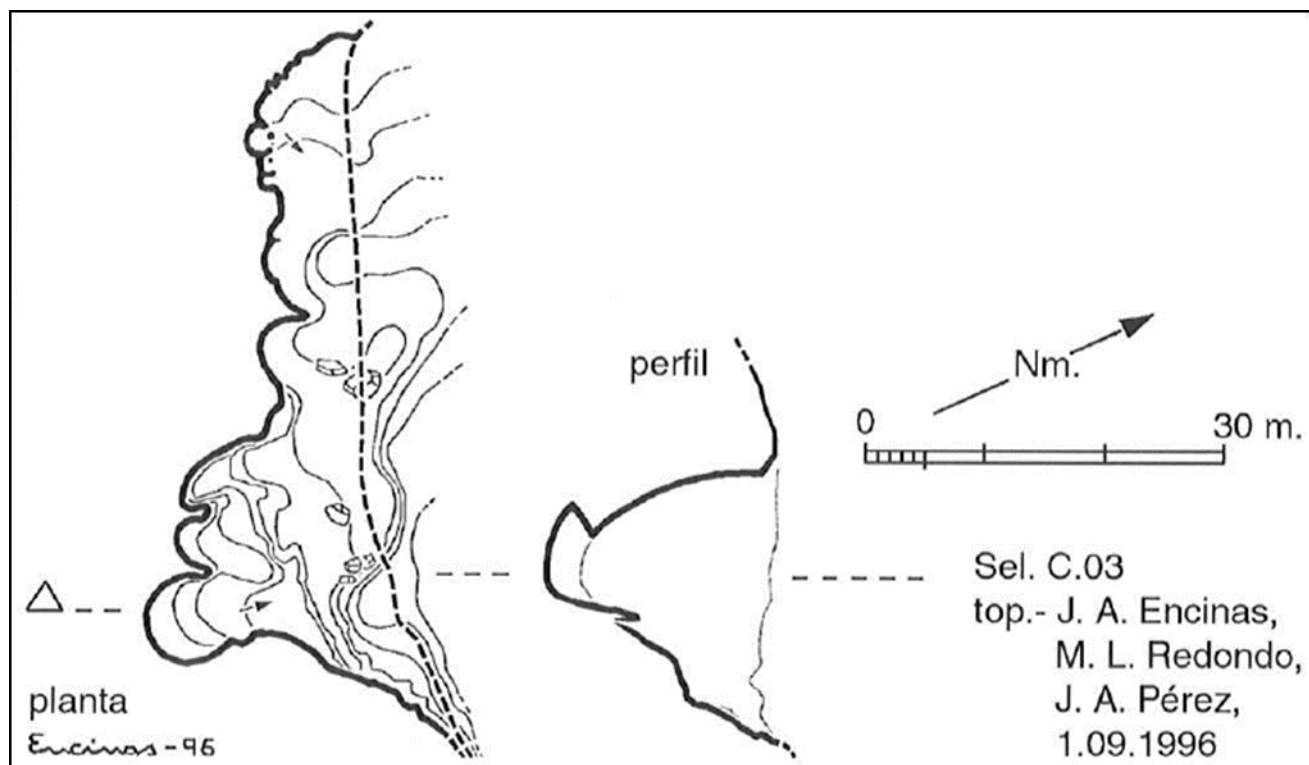

Vista dels perfils Est i Oest de l'abric.

Tot el sostre de la cavitat principal està farcit d'arnesos d'escalada que es deixen de forma permanent.

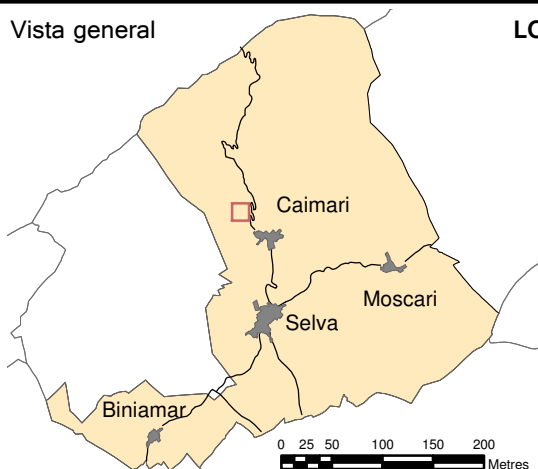
7. Documentació gràfica

Planta de la cavitat segons Encinas (2014: 1224).

8. Plànol de situació

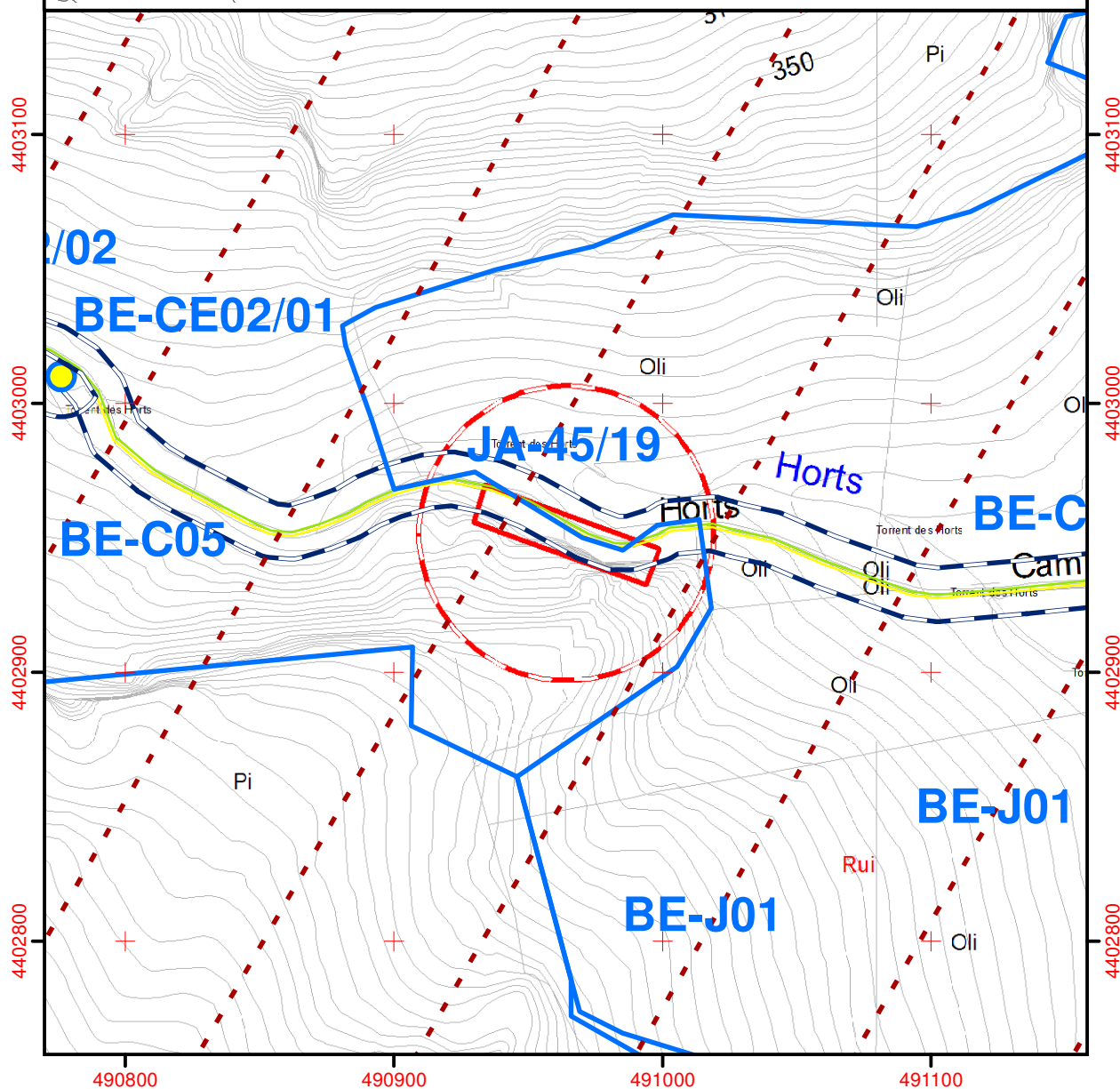
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/19

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/20**COVA DE SA PALLA /
ES COMELLAR DETS
HORTS**

1. Identificació	
Denominació	Cova de sa Palla / Es Comellar dets Horts / Coves de Es Comellar de Ets Horts
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Us actual	Sestadors
Us original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A01200016
Coord. UTM ETRS89	490577, 4403154, 300
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps d'oliveres.

3. Descripció	
La cova es troba a uns 300 de les cases dels Horts (AE-R42) direcció Sud-est, al costat del camí. L'anterior catàleg l'anomena Es Comellar. Aquest nom li va ser atorgat, de manera errònia, a partir del topònim utilitzat per Mascaró al Mapa General de Mallorca (1958), on no feia referència a cap cova concreta sinó al conjunt de Coves de Es Comellar de Ets Horts. També s'ha d'esmentar que a l'anterior catàleg li donen la categoria de BIC amb el mateix codi que a la Cova Primera (RI-51-0002893), seguint el comentari de Mascaró que es tracta d'un grup de coves naturals on "al limpijar una de ellas se halló cerámica antigua. En otra, restos humanos, al parecer mezclados con cal, y un fragmento amorfo de bronce" (Mascaró 1968: IMPP 1232). Sabem que les restes humanes es van trobar a la Cova Primera (JA-45/19) a mitjans del s. XIX, pel que aquesta seria, possiblement, a on es va trobar ceràmica antiga. No obstant, trobem altres coves a la zona, tot i que no tenim referències de restes arqueològiques a cap d'elles. Identifiquem la Cova de Sa Palla amb la referida al catàleg anterior com Es Comellar, ja que, tal com s'indica a la mateixa fitxa, es tracta d'una cova a prop del torrent i a un dels vessants del Puig de n'Escuder. La Cova de sa Palla és l'única que compleix aquests requisits. Per altra banda, tant J.A. Encinas com A. Ordines es refereixen a ella com a jaciment prehistòric. Segons Encinas (2014: 1227; P.01): "Antigua exurgencia de pie de escarpe, con 37 metros de longitud, altura de 6,8 y con 16 desde el saledizo del techo al fondo. Con el suelo en parte cubierto por el asfalto de la carretera que le pasa por dentro y el resto dominado por pulidas coladas estalagmíticas. De quedar evidencias prehistóricas en el sitio, estarían bajo el camino y el extremo meridional del antro. En el rincón noroccidental se albergó en su día un jumento y en el lado opuesto hay un círculo de piedras donde se hizo carbón o cisco. Hoy el abrigo sirve de apriscadero." Actualment utilitzada com a pallissa, de les estructures dibuixades per J.A. Encinas l'any 1996 només es conserva un fragment de mur al costat Nord-oest. Tampoc s'han pogut identificar restes mobles arqueològiques, que tampoc no es van trobar en l'anterior catàleg. Tant el pas de caminants com la construcció del camí i la seva utilització com a pallissa fan molt difícil la conservació de restes en superfície. Com bé diu J.A. Encinas, en cas de quedar potencial arqueològic aquest es trobaria sota del camí. Mantenim la catalogació com a BIC de la cova per la dualitat de la descripció de Mascaró (1968) i la seva inclusió a l'anterior catàleg. Mantenim doncs la concepció de què la catalogació BIC fa referència al conjunt de coves de la zona de Es Comellar.	
Cronologia	-
Bibliografia	Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/20
Bibliografia web	selva">https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat. De romandre estratigrafia arqueològica, es trobaria sepultada per l'asfalt de la carretera.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002893
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cavitat i tots aquells elements arqueològics que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Supressió de la capa d'asfalt i realització de sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un perímetre de protecció de 50 m de radi a l'entorn dels límits de la cova. Al mateix temps, la cova es troba dins els límits de les Rotes de Caimari: veure la fitxa BE-J01. L'entorn de protecció del jaciment inclou parcialment el Camí dels Horts i el forn de calç del conjunt etnològic dels Horts, tots dos elements catalogats com a béns etnològics: veure les fitxes BE-C05 i BE-CE02/03, respectivament. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490577, 4403204; 490627, 4403154; 490577, 4403104; 490527, 4403154. Coordenades que defineixen la zona monumental: 490586, 4403168; 490600, 4403139; 490568, 4403140; 490554, 4403169. Ambdós, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general de la cavitat des del torrent.

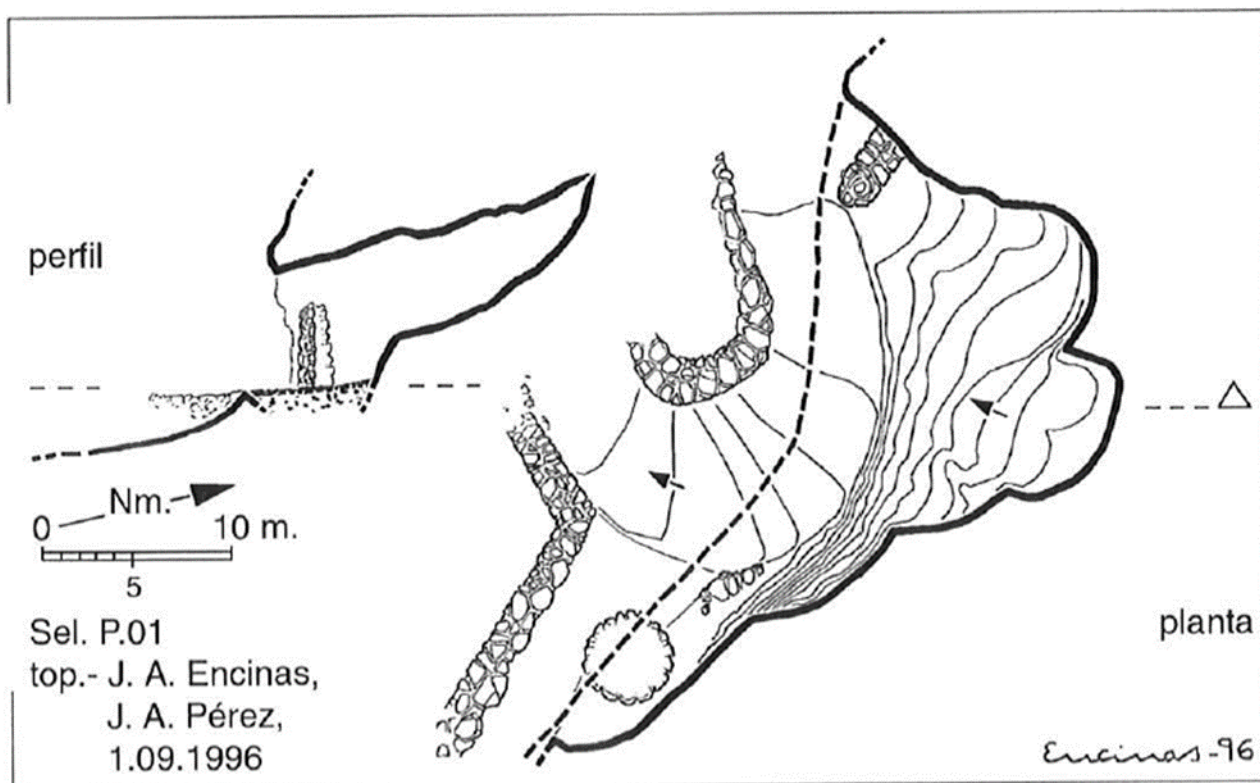

La palla que cobreix el pis de la cavitat i l'abeurador per al bestiar indiquen el seu ús com a sestador.

Vista, des de l'Oest, de la part amb major fondària. En primer terme s'observa la pista que du a Ets Horts.

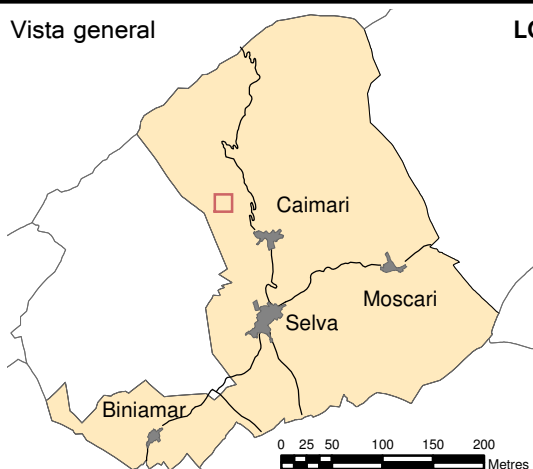
7. Documentació gràfica

Planta i secció de la cova segons Encinas (2104: 1227).

8. Plànol de situació

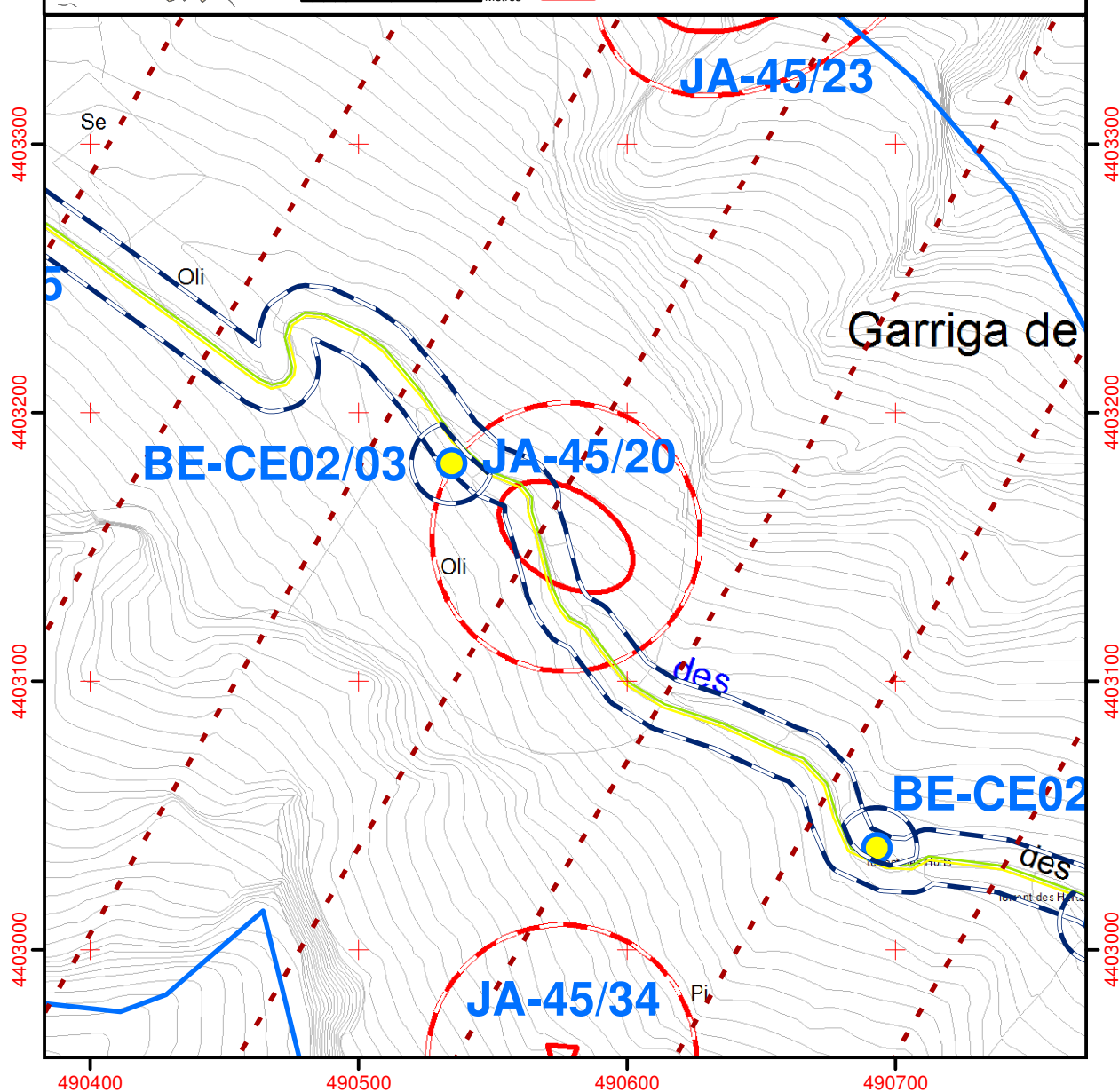
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/20

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/21**CAN PIPA**

1. Identificació	
Denominació	Can Pipa
Tipologia	Assentament posttalaiòtic/romà
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola de secà i ramader extensiu
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 18, parcel·la 155
Referència cadastral	07058A015000160000KZ
Coord. UTM ETRS89	493917, 4402580, 130
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps de conreu i pastura.

3. Descripció	
Per arribar, s'ha de seguir la carretera de Moscardi a Binibona fins a les cases de Can Cerol. El jaciment es troba a les parcel·les d'enfront. A poc més de 200 metres al sud trobem un torrent subsidiari de sa Siquieta. Entre 600 metres i un quilòmetre cap a l'oest trobem les fonts de na Bernadeta, des Safareig i de sa Torreta. A la fitxa 45/21 de l'anterior catàleg es defineix la zona arqueològica a partir de "clapers amb pedres grosses" on es troba ceràmica tardo-púnica i romana, fent esment a la troballa de fragments de tègules i de dolia. Tot i això, les parcel·les a les quals fa referència la fitxa per a la troballa de restes ceràmiques no coincideixen amb el punt marcat al plànol topogràfic que localitza la presència dels clapers amb pedres grosses. A la revisió del catàleg hem localitzat els clapers als que es fa referència, no obstant no hem pogut documentar fragments ceràmics als voltants. Tota la zona ha estat objecte d'intenses roturacions. A les imatges satel·litals es pot veure com a les fotografies del vol de 1956 no apareixen aquests clapers i la distribució de les parcel·les és diferent de l'actual, que coincideix amb la ortofotografia de 1989. Creiem que aquests clapers es varen formar en algun moment indeterminat entre 1956 i 1989.	
Cronologia	-
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/21 - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït, no-conservació d'estructures visibles però sí grans blocs ciclopis de pedra que podrien indicar l'eventual conservació de restes immobles al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de	En no trobar-se materials o restes estructurals no és possible definir una zona monumental. L'entorn

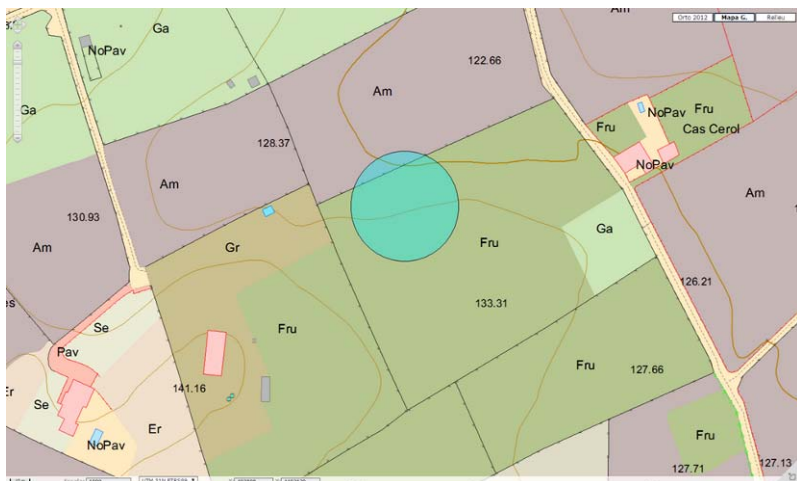
protecció	de protecció queda definit per un cercle de 50 m de radi respecte als clapers amb blocs ciclopis, indicadors d'eventuals restes mobles i/o immobles al subsòl. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493917, 4402632; 493967, 4402582; 493917, 4402532; 493867, 4402582. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.
------------------	---

6. Documentació fotogràfica

Vistes dels clapers amb blocs ciclopis i de l'entorn de terres roturades.

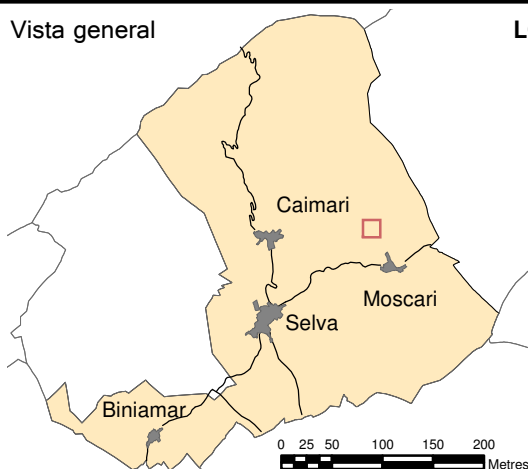
7. Documentació gràfica

Detall de l'àrea on es situen els clapers.

8. Plànol de situació

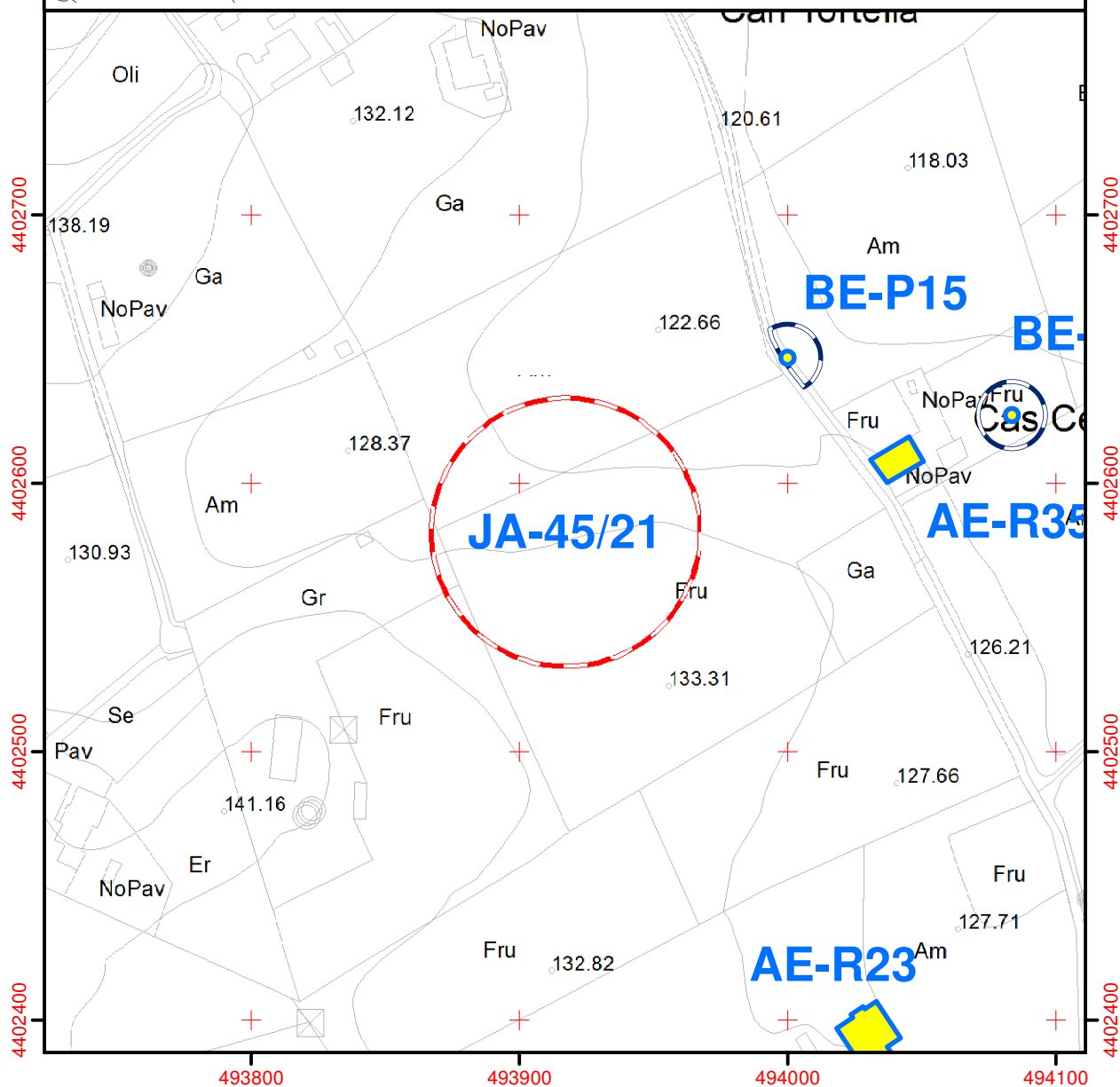
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/21

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/22**PUIG DE SON
CANALS**

1. Identificació	
Denominació	Puig de son Canals
Tipologia	Assentament posttalaiòtic/romà
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i minera
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 11, parcel·la 94
Referència cadastral	07058A01100094
Coord. UTM ETRS89	489377, 4397489, 180
Entorn	Sòl rústic. A una zona d'aprofitament agrícola i d'extracció minera d'argiles.

3. Descripció	
El jaciment es troba sortint de Biniamar, a uns 500 m direcció Sud pel camí des Pou. La carta arqueològica anterior fa referència a un jaciment d'època del Ferro-Antiguitat desaparegut per l'extracció d'argiles. Al cim del puig de Son Canals trobem un claper resultat de treballs agrícoles, així com ceràmica d'època posttalaiòtica (indígena a mà i d'importació) en superfície. Els treballs d'extracció d'argila de la mina propera i els treballs agrícoles poden ser els motius de la destrucció del jaciment. L'aflorament de la roca mare a tot el cim disminueix la possibilitat de trobar estructures constructives. Tot i que podria entendre's que aquest jaciment correspondria al descrit per Mascaró com a Son Canals (1958, 1968), que descriu "sobre la línea divisoria del término con Lloseta hay un talaiot en ruinas y otros restos" (Mascaró 1968: 320; IMPP 1234), s'ha de comentar que l'autor senyala a la seva cartografia el Puig de Son Canals, quan el jaciment denominat per ell com Son Canals es troba al Sud-est d'aquest puig (JA-45/26). Per tant, no sembla que sigui aquest jaciment.	
Cronologia	Posttalaiòtic, Romà
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/22 - Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30. - Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït, no-conservació d'estructures visibles però sí grans blocs ciclopis de pedra i fragments de ceràmica que podrien indicar l'eventual conservació de restes mobles i/o immobles al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements arqueològics que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un cercle de 50 m de radi respecte a l'àrea de màxima concentració de ceràmica, englobant també els clapers. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 489377, 4397539; 489427, 4397489; 489377, 4397439; 489327, 4397489. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vistes dels clapers amb blocs ciclopis.

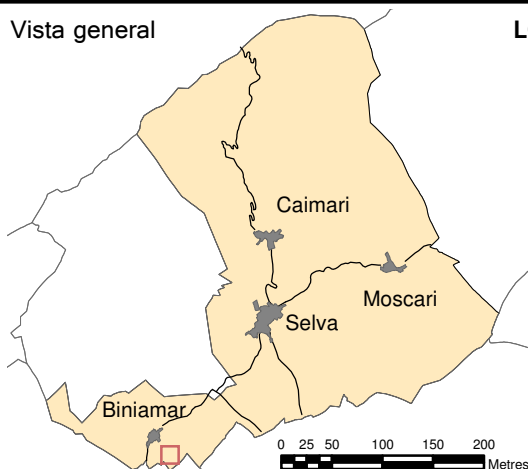

Restes ceràmiques posttalaiòtiques.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

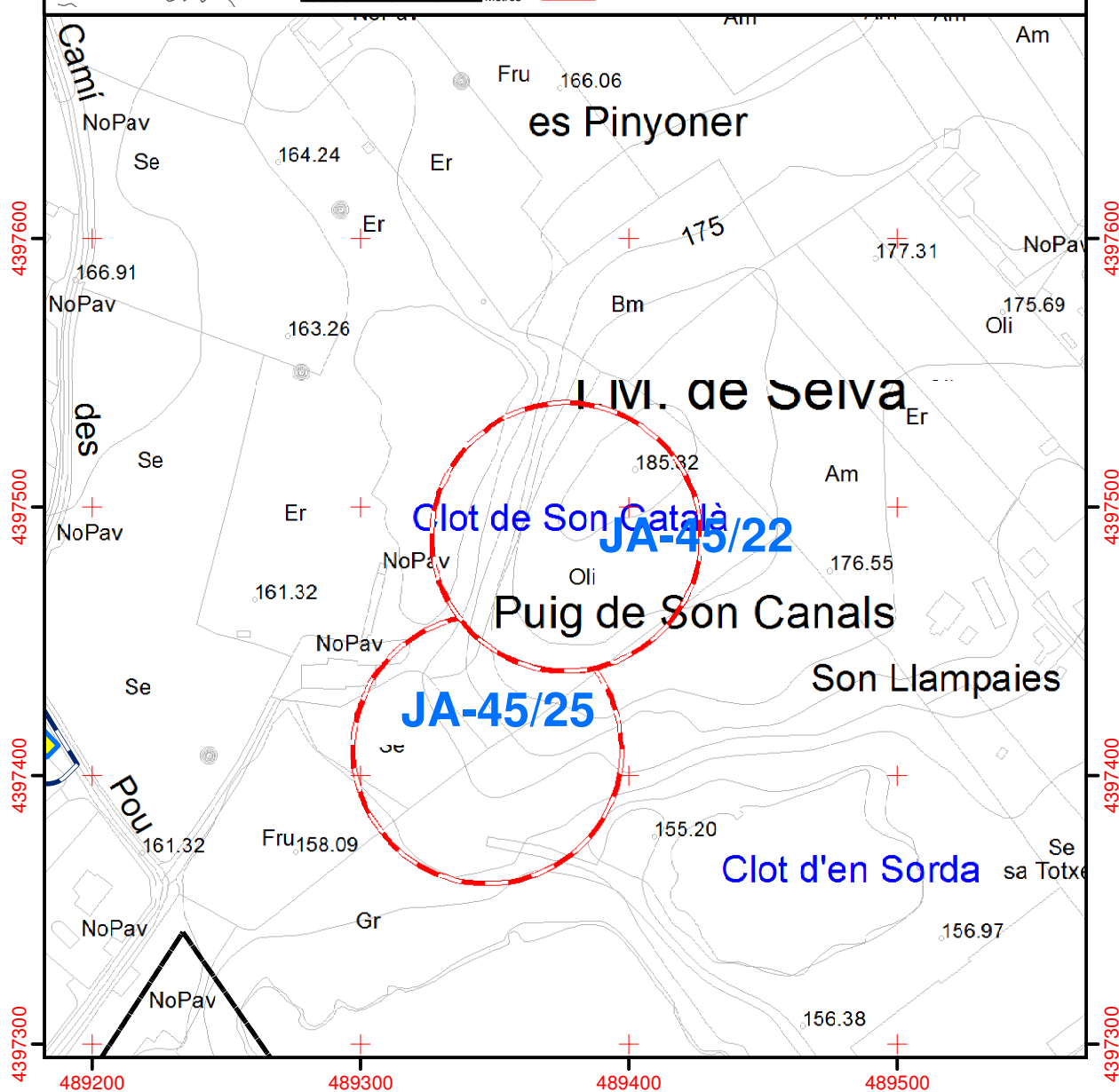
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/22

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/23**PUIG DE N'ESCUDER /
COVA DELS
DOBLERS**

1. Identificació	
Denominació	Puig de n'Escuder / Cova dels Doblers / Cova de n'Escuder
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Us actual	Forestal, agrícola i ramader
Us original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A01200016
Coord. UTM ETRS89	490632, 4403081, 550
Entorn	Sòl rústic. Al vessant del puig de n'Escuder.

3. Descripció	
S'hi arriba des de les cases dels Horts en direcció Nord, pujant entre les marjades per la part Nord del puig. A l'anterior catàleg indiquen la presència de restes prehistòriques a la cova. La tradició oral xerra d'un "castell des moros" que va servir com a refugi de musulmans en el moment de la invasió catalano-aragonesa. Segons Margalida Bernat i Jaume Serra (2001), existeix una llegenda "... que té com protagonista el puig de N'Escuder, a Caimari. Segons una descripció del terme de Selva de 1848, se'l definia com a fortaleza de los moros i un manuscrit del 1884 indica com sobre la meseta o plano de la cumbre del monte /.../ existen todavía algunos restos o ruinas de un edificio antiquísimo probablemente anterior a la conquista en que los moros habitaban este país y seguramente eligieran aquel lugar tan escarpado e inaccesible como una fortaleza inexpugnable para su propia defensa." Els mateixos autors continuen: "Un estudi fet a l'any 1996 demostrà clarament la naturalesa dels restes de construccions del puig de N'Escuder. Ja els mateixos recopiladors del s. XIX de les notícies i la tradició xerren de la necessitat que tengué el poble d'explicar la gran quantitat de restes ceràmiques que es trobaven en aquest indret i als peus del puig i com els induí a atribuir-ho altre cop a moros que es llançaven penyes avall amb el cap dins una alfàbia." Segons Encinas (2014: 1225), la cavitat està "Catalogada en la CAM en función de atribuirle interés antrópico, pudo servir de cobijo a quienes se aventuraron en aquella escarpadura del Puig Escuder "buscando dinero". També A. Ordines, fa referència al Puig de n'Escuder com un "lloc fortificat en temps de moros". Citant un manuscrit de 1884 del terme de Caimari trobem: "De la meseta o plano de la cumbre llamada vulgarmente Es Puig de n'Escudé (...) existen algunos restos o ruinas de un edificio antiquísimo, probablemente anterior a la conquista en que los que (h)abitaban este país y seguramente eligieran un lugar tan escarpado e inaccesible como una fortaleza inexpugnable para su propia defensa, tal como ha sido la opinión popular". A la prospecció hem documentat l'assentament islàmic, amb restes estructurals i ceràmiques a tota la cara Nord-oest del puig de n'Escuder que s'estén des de la cota 550. Tot i hi haver-se prospectar el cim del Puig, no s'han observat restes estructurals en aquest punt. La caiguda de blocs i la forta erosió poden haver destruït les restes de la part més alta. Al vessant Nord, les restes estructurals es redueixen a unes perforacions a la roca que semblen per aprofitar l'aigua de pluja. Possiblement altres estructures no són actualment visibles degut als despeniments del cim del puig. No obstant això, és possible que es conservin sota dels blocs caiguts o tapats per la terra. Hem registrat fotogràficament la Cova des Doblers o de n'Escuder, però l'accés és impossible sense equip espeleològic, pel que no podem confirmar el seu ús antròpic. J.A. Encinas no fa esment de cap material arqueològic al seu interior. Té una petita entrada d'uns 2x2 m d'amplada amb uns 15 metres d'accés vertical.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/23 - Bernat Roca, M. i Serra Barceló, J. (2001): Les coves on los moros estaven. Els darrers nuclis de resistència dels vençuts. B.S.A.L., 57:29-48 - Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.

Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

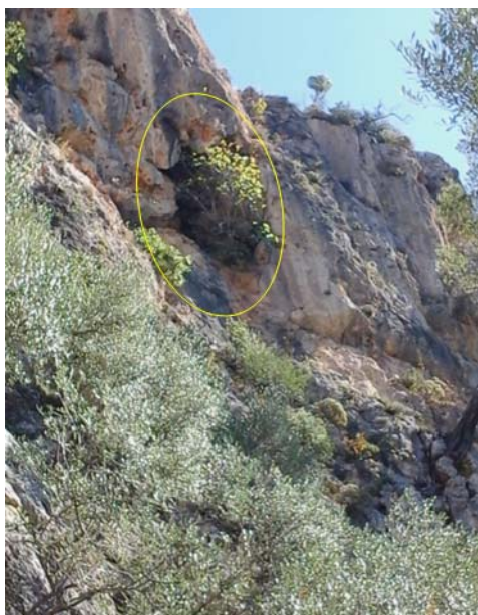
4. Estat de conservació	
Estat de conservació	L'interior de la cova podria tenir potencial arqueològic, mentres que eventuals estructures auxiliars podrien romandre ocultes sota desprendiments de pedres i terra procedents del cim del puig.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Nivell de protecció específica
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics a la cova i prospeccions intensives de l'entorn.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	La cova es troba dins dels límits de la Comuna de Caimari, catalogada com a bé d'interès paisatgístic: veure la fitxa BIP-02. Es determina un entorn de protecció amb una distància mínima de 20 m respecte al límit de la zona monumental, que inclou també les concentracions de materials ceràmics i les perforacions a la roca. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490723, 4403456; 490702, 4403354; 490599, 4403329; 490621, 4403432. Coordenades que defineixen la zona monumental: 490712, 4403440; 490685, 4403368; 490610, 4403349; 490638, 4403421. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Puig de n'Escuder

Boca de la Cova dels Doblers.

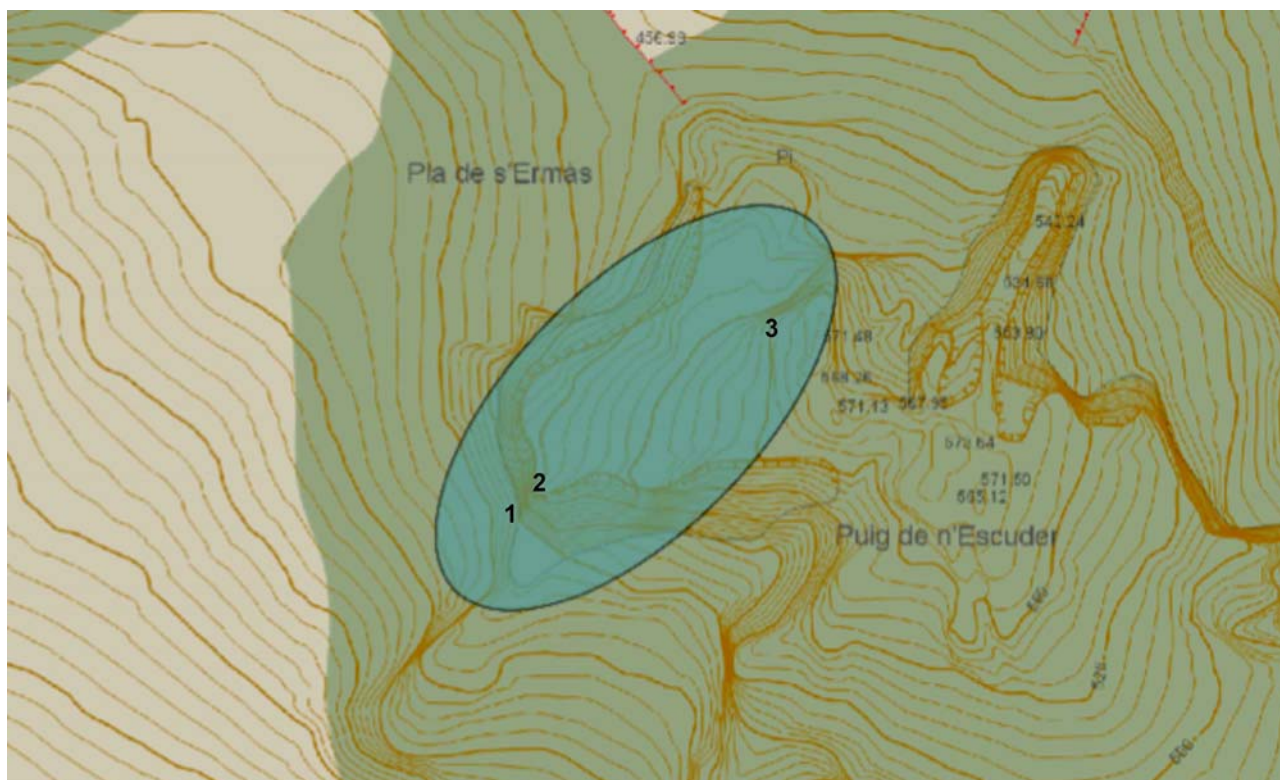

Perforacions practicades a la roca, molt possiblement per a la captació d'aigua pluvial per filtració.

Restes ceràmiques de gerra, alcadaf, ataïfor i altres d'època islàmica trobats a tota la cara Nord-oest del puig.

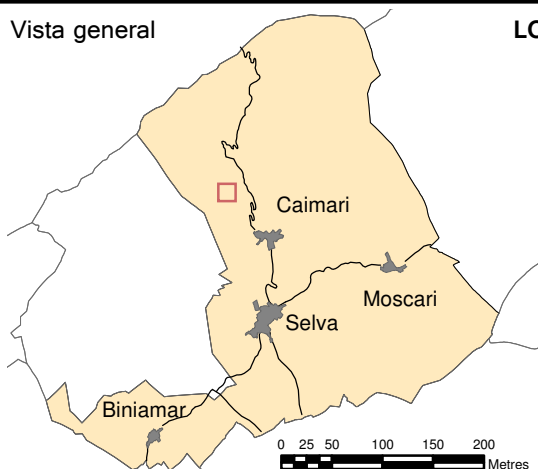
7. Documentació gràfica

Detall de la ubicació dels elements citats: 1: cova; 2: màxima concentració de materials; 3: perforacions a la roca.

8. Plànol de situació

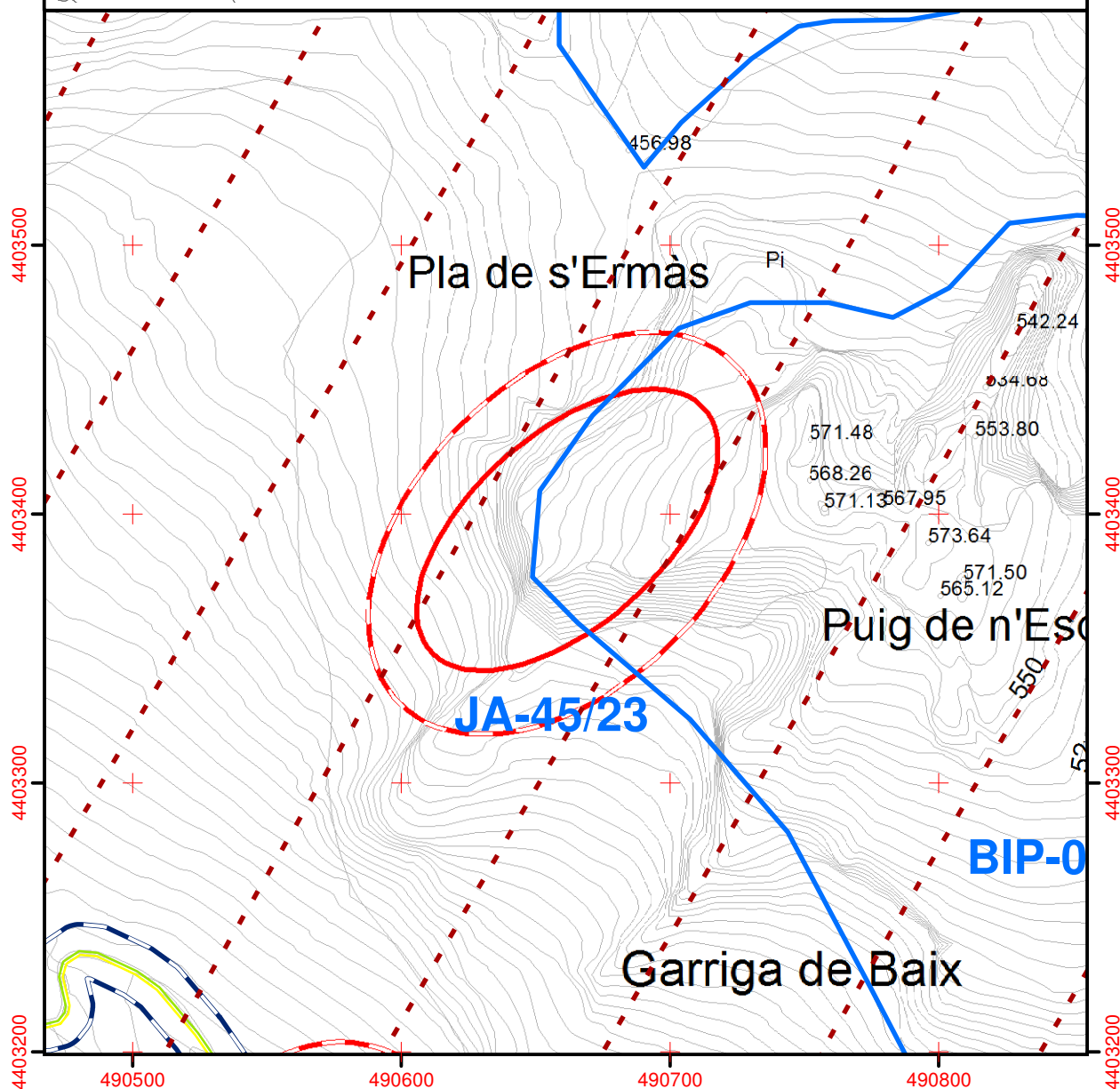
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/23

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/24**FONT DELS HORTS
DE DALT**

1. Identificació	
Denominació	Font dels Horts de Dalt / Els Horts
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Extracció d'aigua
Ús original	Extracció d'aigua
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

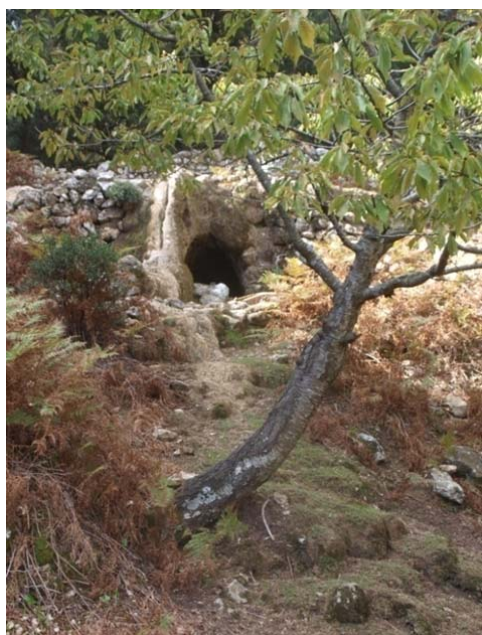
2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A01200016
Coord. UTM ETRS89	490144, 4403242, 345
Entorn	Sòl rústic. A una zona de finques agrícoles.

3. Descripció	
A la font s'hi accedeix recorrent uns 200 m per un camí situat a l'esquerra de les cases dels Horts en direcció SE. La fitxa de l'anterior catàleg considera tot l'entorn de la font com un qanat. A la prospecció trobem una font natural amb un pou de ventilació a uns 30 m més a dalt de la font. No hem trobat restes d'època islàmica però, com a la resta de conjunts hidràulics, la seva reutilització al llarg dels segles fa pensar en un possible origen musulmà. Tot el conjunt està reconstruït amb materials contemporanis, ciment, PVC, etc. i utilitzat com a font d'aigua actualment.	
Cronologia	Medieval islàmic fins a l'actualitat
Bibliografia	Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/24
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Totalment alterat pel seu ús en l'actualitat, amb materials actuals com ciment i canonades de PVC.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La font i tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl
Intervencions preferents	Substitució dels materials no originaris com el ciment. Donada la seva actual explotació, s'hauria d'habilitar amb materials respectuosos amb el bé.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es determina un perímetre amb una distància mínima de 20 m respecte als elements estructurals. La font està catalogada com a elements etnològics a la fitxa BE-F11 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490126, 4403290; 490177, 4403239; 490126, 4403188; 490075, 4403239. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general de la font, noti's a la dreta la instal·lació de canonades i mànegues.

A dalt, el pou d'aïreació i, a baix, entorn de terrasses agrícoles

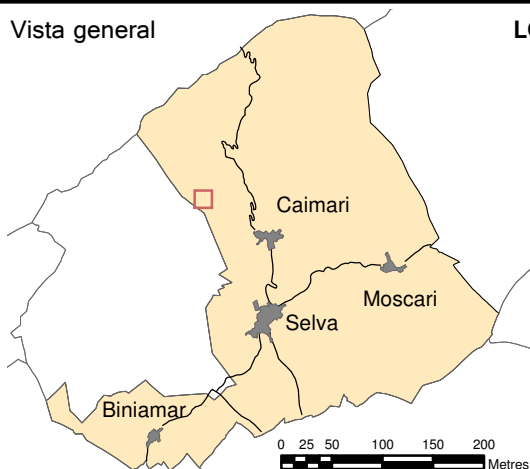
7. Documentació gràfica

En blau, localització de la font (1) i del pou d'aireació (2).

8. Plànol de situació

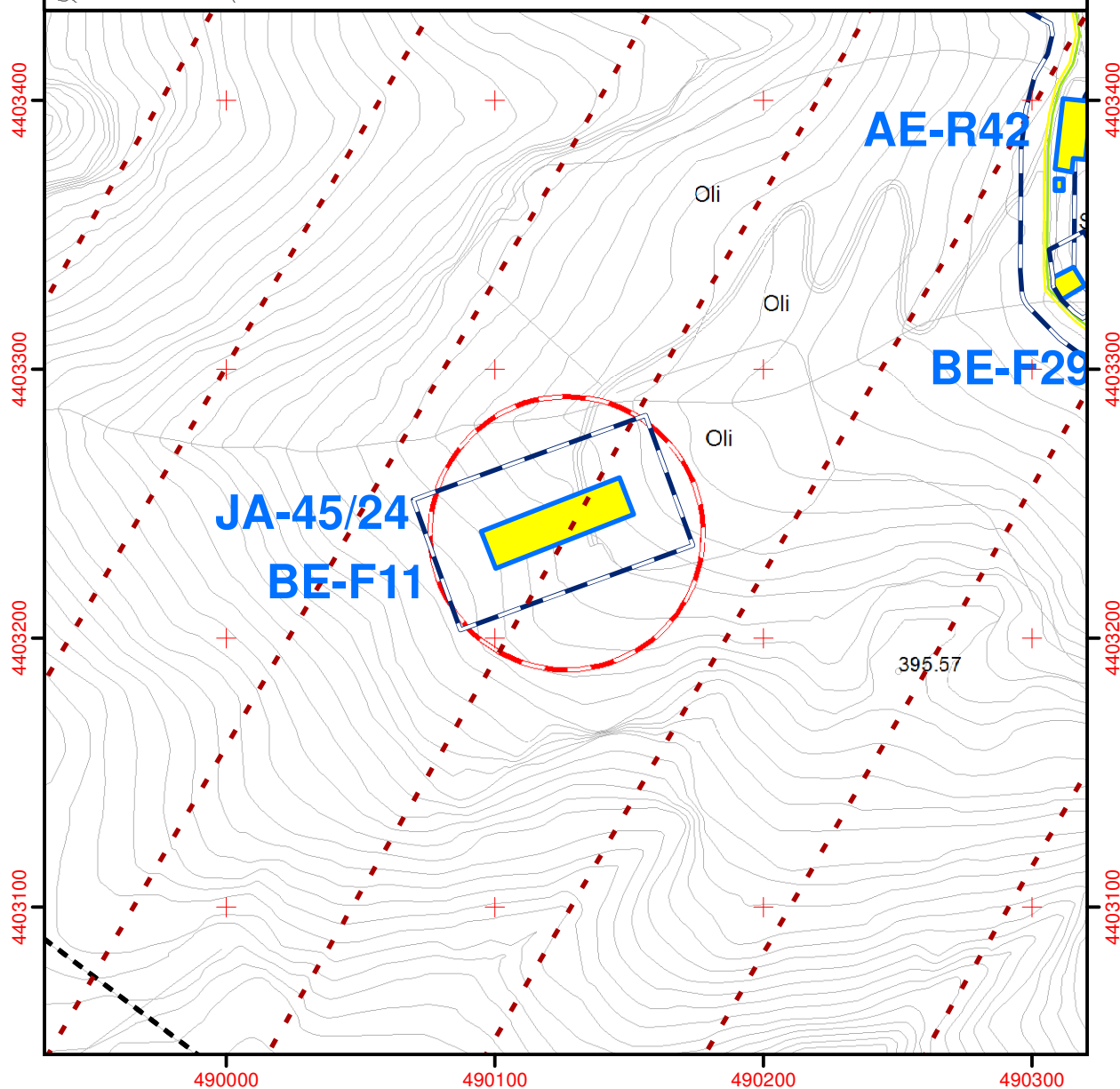
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/24

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/25**SON LLAMPAIES**

1. Identificació	
Denominació	Son Llampiaies
Tipologia	Sistema hidràulic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació minera
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 11, parcel·les 94 i 226
Referència cadastral	07058A01100094 i 07058A01100226
Coord. UTM ETRS89	489347, 4397410,160
Entorn	Sòl rústic. Explotació minera

3. Descripció	
Segons la carta anterior existia un qanat desaparegut per l'extracció d'argiles al vessant d'un puig. Al present treball no s'ha localitzat el jaciment, s'han documentat les zones d'extracció d'argiles i actuals construccions properes al punt coordinat per la carta anterior, això pot justificar la manca de restes ceràmiques o estructurals visibles. El topònim del camí des Pou podria estar relacionat amb aquest jaciment, avui presumiblement desaparegut.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/25.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	El qanat i tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Prospecció intensiva per a la detecció d'elements relacionats amb el qanat. Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un cercle de 50 m de radi. No es determina zona monumental en no conservar-se restes estructurals ni mobles. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 489347, 4397460; 489397, 4397410; 489347, 4397360; 489297, 4397410. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista cap al sud des del puig de Son Canals (esq.) i de l'explotació minera d'extracció d'argiles (dr.)

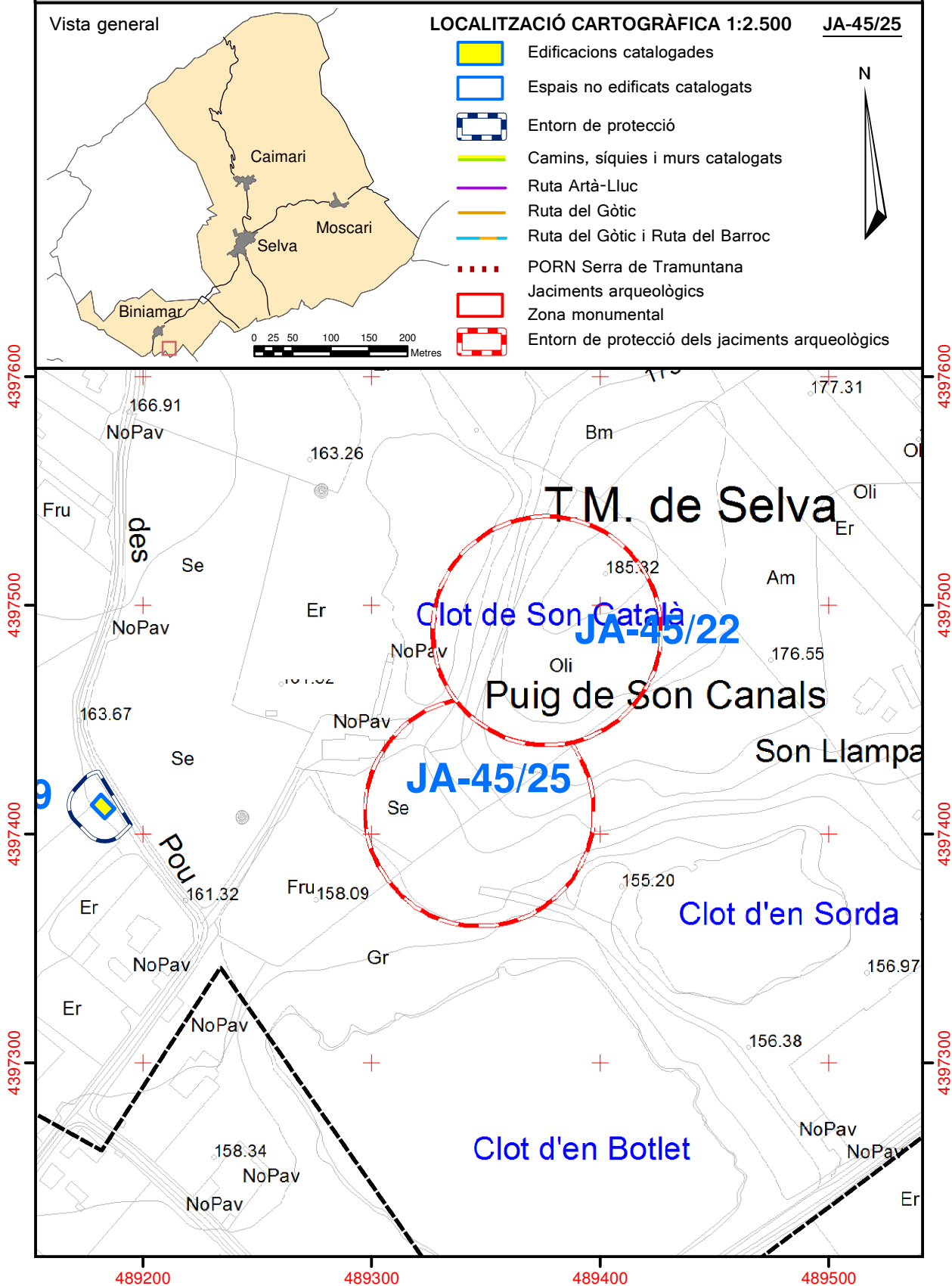
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/25

JA-45/26**SON CANALS**

1. Identificació	
Denominació	Son Canals
Tipologia	Poblat talaiòtic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i residencial)
Ús original	Poblat talaiòtic
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 1, parcel·la 594
Referència cadastral	07029A00100594
Coord. UTM ETRS89	488900, 4397200, 166
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola i residencial.

3. Descripció	
El jaciment es troba a la carretera Biniamar-Lloseta (MA-2113), just davant del portal d'accés a Son Beltran. De Son Canals, a part de la seva localització al Mapa General de Mallorca, sabem que "sobre la línea divisoria de término con Lloseta hay un talaiot en ruinas y otros restos" (Mascaró 1968: 320; IMPP 1234). La carta arqueològica anterior indica la presència d'un talaiot desaparegut del qual no es va trobar cap indici durant les prospeccions, així com tampoc materials o béns mobles associables a aquesta època. Per tant, es tractava d'un jaciment no localitzat. Com ha succeït en altres casos, com Son Odre, Mascaró utilitza un nom de lloc genèric per atorgar el nom de jaciment, de manera que no es correspon amb el nom concret del paratge en què es troba. En aquest cas, Mascaró mai publicà el nom concret de lloc, pel que davant la inexistència de materials talaiòtics o del ferro a la finca de Son Canals, s'ha procedit a buscar la màxima aproximació a partir de la localització cartogràfica del Mapa General de Mallorca (1958). Això i la notícia que el jaciment es trobava sobre la línia divisòria amb Lloseta, han estat les claus per a la seva (re)localització. En aquest cas, a més, el jaciment l'hem localitzat just enmig de la línia divisòria entre ambdós termes municipals, confirmant la descripció de Mascaró Pasarius. El talaiot, tal com ja descrivia Mascaró Pasarius, està molt deteriorat i només són visibles alguns blocs molt enterrats. És possible que a la parcel·la del costat es conservin algunes restes. La presència, molt escassa, de material de ceràmic talaiòtic, ens confirma la naturalesa estructural i cronològica dels blocs observats. Malauradament, el fet de ser declarat BIC, no li ha servit per gaudir d'una major protecció. Segons fonts orals, fa 40 anys el talaiot ja es conservava en males condicions i s'ha anat desmuntant al llarg del temps per realitzar diferents construccions.	
Cronologia	Talaiòtic
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/26 - Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 - Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Molt deteriorat per l'extracció de blocs amb finalitats constructives en època recent.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002895
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots els elements que conformen la zona monumental i tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Neteja i desempedregament de les estructures per a la seva definició. Excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció de 50 m de radi respecte al punt central de la zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 488900, 4397249; 488950, 4397199; 488900, 4397149; 488850, 4397199. Coordenades que defineixen la zona monumental: 488892, 4397203; 488901, 4397208; 488908, 4397195; 488900, 4397190. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

El jaciment es troba a pocs metres a l'Est de la carretera de Biniamar a Lloseta, just davall del gran arbre central de la imatge

Restes de l'estructura, possiblement un talaiot, convertit actualment en un claper.

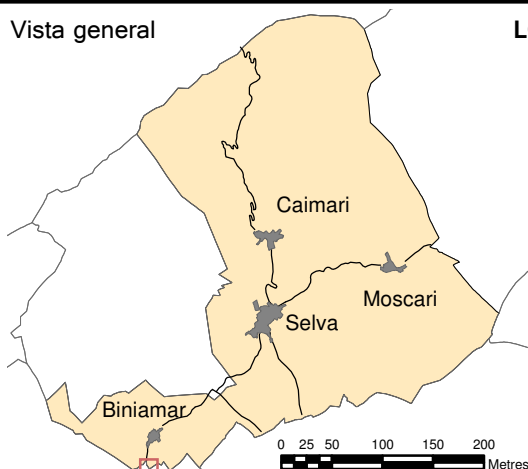

Dues vistes d'un fragment de vora talaiòtica, un dels pocs materials que es conserven en superfície.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

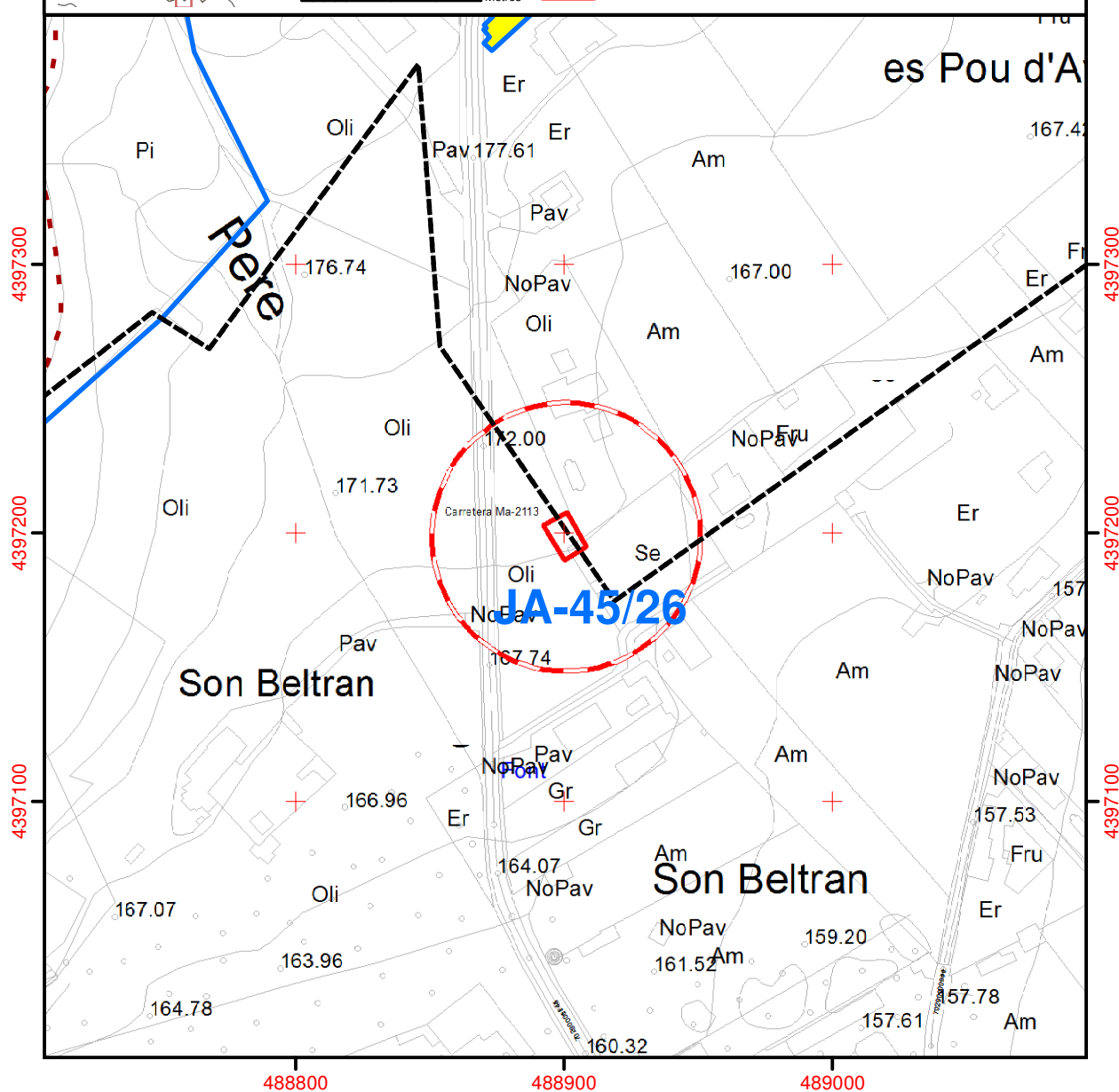
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/26

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/27**ELS FORNASSOS**

1. Identificació	
Denominació	Els Fornassos / Sa Torrentera / Son Maga
Tipologia	Poblat talaiòtic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i ramader
Ús original	Poblat
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic/Posttalaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·les 5, 6, 77 i 78
Referència cadastral	07058A01200005 - 07058A01200078 - 07058A01200077 - 07058A01200006
Coord. UTM ETRS89	491362, 4402105, 180
Entorn	Sòl rústic.

3. Descripció
El jaciment es troba al final del carrer dels Fornassos de Caimari, al costat sud d'una àrea recreativa de la CAIB. La descripció més completa del poblat dels Fornassos la trobem a A. Ordinas (1998: 39): "El més rellevant, sense dubte, degué ser els Fornassos, on hi havia el nucli de poblament més important i antic de Caimari: un poblat talaiòtic que va ser destruït amb el marjament d'aquelles terres per a l'ús del conreu i on encara s'hi poden trobar fragments de ceràmica talaiòtica i púnica (...). Segons fonts orals vora la paret superior que fa partió amb Son Maga hi havia un gran claper que va ser utilitzat per construir l'esmentada paret. Sobre ella encara es poden apreciar les restes d'un talaiot circular amb una porta, que donaria accés a l'interior del poblat, i integrat dins una murada ciclòpia de la qual se'n conserven alguns fragments." Efectivament, es tracta d'un poblat del qual s'aprecien restes de diferents murs d'habitació, apareix abundant ceràmica posttalaiòtica i púnica, però no d'època estrictament talaiòtica, cosa que no fa descartable que els orígens de l'assentament sigui en aquesta època. De fet, és habitual que els poblats talaiòtics, amb una llarga pervivència al llarg de tot el I mil·lenni, no presentin gaires materials d'aquesta època en superfície, sent en canvi abundants els d'època posttalaiòtica. A uns 50 metres cap al Nord del punt coordinat s'ha construït un habitatge que pot haver fet malbé una part del jaciment. La majoria de restes es troben a la parcel·la 07058A01200077. J. Mascaró Pasarius (1968), inclou dins Es Fornassos, amb IMPP 1231, el jaciment no catalogat de Cas Coix. De Cas Coix tenim una informació molt completa publicada per A. Ordinas (1998: 38-42): "...l'any 1915 a la finca de Cas Coix, a l'àrea coneguda com a Damunt es Pou --que fa referència a la proximitat del Pou Major, però també pròxima als Fornassos i a la possessió de Son Maga. Després d'una nevada que va obligar al propietari a arrancar les oliveres, quan es feien els clots per sembrar-hi garrofers, s'hi trobaren un collar vítric, alguns anells, fragments de polseres, una plaqueta circular de bronze amb dibuixos incisos i una làpida funerària de marbre. Tots aquests objectes foren recollits pel qui aleshores era el mestre del poble, Jaume Mono 'Poll', el qual hi va acudir acompanyat dels seus alumnes. En ser jubilat de la docència, se'n va portar al seu domicili de Palma tots aquests objectes fins que, a darreries de la dècada de 1960, els va dipositar en el museu de Lluc on encara s'hi conserven tant la làpida com la plaqueta de bronze". J. P. Cristòfol Veny, en el "Corpus de las inscripciones baleáricas hasta la dominación árabe", publicat al 1965, fa una acurada descripció de la làpida funerària romana. Quant a la plaqueta de bronze, és d'uns 4 cm de diàmetre i està gravada només per una cara. Té un forat en el centre que degué ser realitzat posteriorment. Sobre les figures esquemàtiques fetes amb incisions que apareixen només a una de les cares, Gabriel Llompart, a "La Religion del hombre primitivo en Mallorca" en fa la següent descripció: "Esta curiosa pieza, ingresada ha poco en el Museo de Lluc, presenta dos campos diferenciados: en el superior se advierte con claridad un astro: en el inferior, entre las figuras humanas, la de la izquierda empuña un puñal. El pequeño disco, probablemente un amuleto religioso, trae pues un grafitado figurado realizado por La población indígena prerromana de Mallorca. De ahí su interés." Respecte al seu origen, el P. Cristòfol Veny creu més probable que fos portada d'Àfrica pels foners mallorquins que participaren en les guerres púniques.

De la resta del material trobat -anells, fragments de polseres i del collar vítric- se n'ha perdut la pista. Al ja esmentat article de Gabriel Llompart que forma part del primer tom de La "Historia de Mallorca" (1973) coordinada per J. Mascaró Pasarius apareix una fotografia cedida per l'historiador selvatgí Jaume Lladó i Ferragut, l'únic testimoni que en resta. Tot i la pràctica destrucció del poblat talaiòtic i la necròpolis romana de l'àrea dels Fornassos, s'han observat nombrosos fragments de ceràmica d'època talaiòtica i romana dispersos per aquella contrada. Donada l'amplitud del terreny que trobem entre la localització de les estructures ciclòpies dels Fornassos i cas Coix, creiem oportú catalogar aquest darrer com a jaciment independent (JA-45/37).	
Cronologia	Talaiòtic i Posttalaiòtic
Bibliografia	• Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/27 • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002892
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La totalitat d'elements que defineixen la zona monumental. Tots aquells elements que puguin romandre ocults.
Intervencions preferents	Desforestació i desbrossament de murs i elements estructurals. Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment. Excavacions arqueològiques. Posada en valor del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció amb 20 m de distància mínima respecte a la zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491362, 4402161; 491417, 4402106; 491362, 4402051; 491307, 4402106. Coordenades que defineixen la zona monumental: 491338, 4402086; 491327, 4402103; 491373, 4402126; 491397, 4402109. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Restes d'estructures

Restes de murs

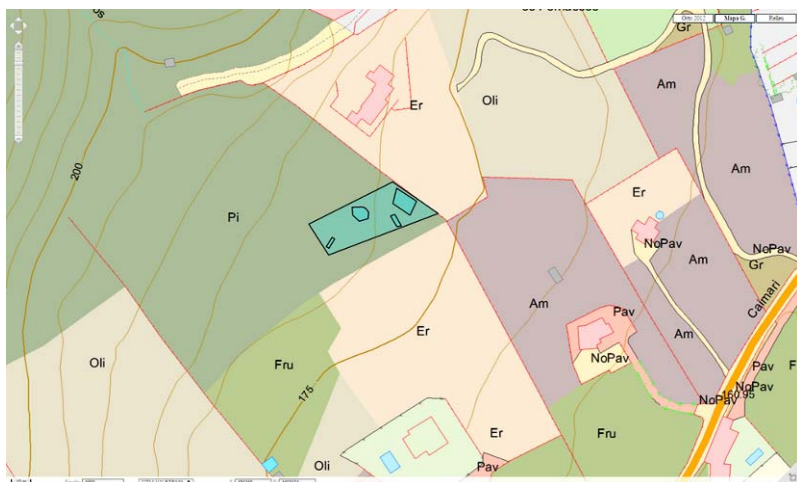

Restes ceràmiques posttalaiòtiques indígenes i d'importació

A l'esquerra, el mateix mur de fotografiat per J. Mascaró (a la dreta) i publicat al *Notas de Arqueología de Cataluña y Baleares* (1968: fig. 6).

7. Documentació gràfica

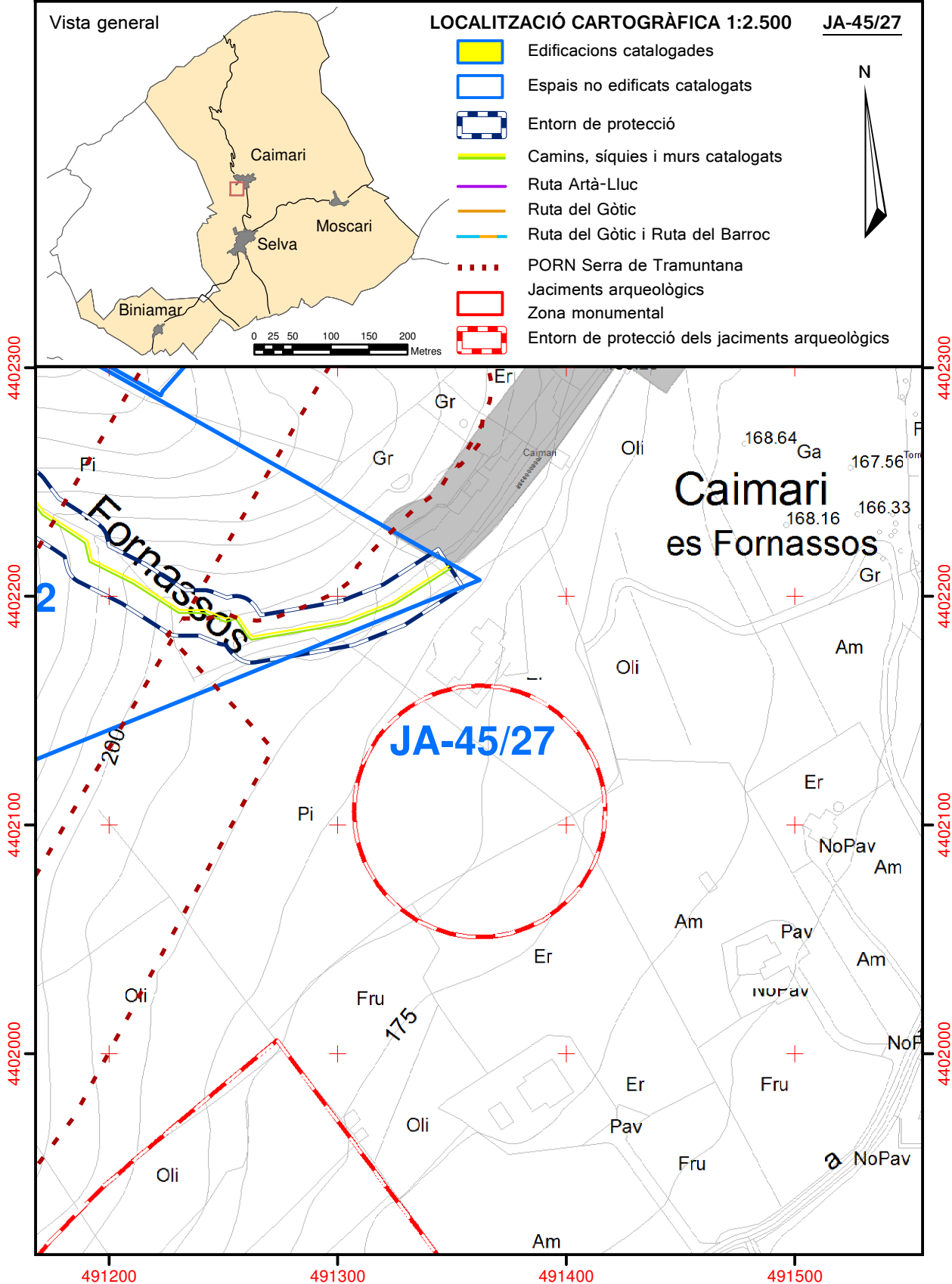
Detall dels elements que conformen la zona monumental.

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/27

JA-45/28**COVA NEGRA**

1. Identificació	
Denominació	Cova Negra / Cova de la Coma Llarga
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Cova
Ús original	Refugi
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A015000160000KZ
Coord. UTM ETRS89	493393, 4404998, 211
Entorn	Sòl rústic. A una zona de pinar i alzinar

3. Descripció	
La Cova Negra es troba a uns 30 de la part superior del camí del bosc d'Es Castell. Al costat Nord d'una fondalada que neix en un replec del camí. El torrent dels Picarols es trobà a uns 125 cap a l'Oest i a 250 m cap al Sud-oest trobem la Font dels Polls. La Cova Negra del bosc des Castell apareix ja com a jaciment arqueològic a l'obra de J. Mascaró Pasarius (1968). La seva localització és bastant aproximada a la que surt en el seu plànol de jaciments. No obstant això, a les anteriors fitxes del catàleg no s'aportava cap informació de la seva posició o descripció en no haver estat localitzada. També surt enunciativa a l'obra d'Antoni Ordines i J.A. Encinas (2014) la situa de forma correcta en el recent Corpus Cavernario Mayoricense, tot i que la descripció de l'interior és bastant inexacta. És probable que la historiografia hagi confós aquesta petita cova amb la més gran amb un similar: la Cova Negra de Caimari (ETRS89 UTM 490940/ 4402242), de la que J.A. Encinas afirma que va estar aprofitada com a cova funerària durant l'Edat del Bronze, sense que aquest punt s'hagi pogut confirmar. La Cova Negra que ens ocupa té una entrada que a la base fa 1,60 m i l'alçat de l'entrada 0,85 m. En un principi l'alçat deuria ser major però s'ha anat reblint amb sediment de l'exterior. L'interior, amb una morfologia quadrangular bastant regular, té 2,50 m de llarg per 3,50 d'ample a la part més fonda. L'alçat general de la cova és d'1,40 m, insuficient per posar-se dempeus, però que permet una posició còmoda assegut. El terra, cobert de pinassa de l'exterior, presenta per dessota un enllosat irregular, possiblement antròpic. En alguns racons hi ha acumulacions de pedres mitjanes arrossegades de l'exterior. L'entrada presenta un petit muret de contenció que evita l'entrada de terres, tot i que la part central està gairebé perduda. L'estat del mur pot ser una indicació de la seva antiguitat. Per altra banda, creiem que el nom de Cova Negra pot procedir de les taques de sutge del sostre, més que no pas la foscor de l'entrada o l'interior, doncs la seva orientació fa que tingui llum natural gairebé tot el dia. Tot el sostre està cobert de taques de sutge, en alguns casos generant gruixos importants com es pot veure a les imatges. Tot i que no presenta escombraries, la seva proximitat al camí i del torrent fa que la cova pugui ser utilitzada per caçadors o pastors que coneguin la zona. Tot i que no s'han trobat materials arqueològics mobles, les bones condicions com a refugi de la cova li donen potencial per haver estat utilitzada com a refugi en qualsevol moment històric. S'ha observat que hi ha un camí a mig fer que arriba gairebé fins a la cova, tot i que no creiem que l'hagi afectat, tal com argumenta J.A. Encinas (2014: N.02; 1227). Sí que s'observa un manteniment del bosc i sotabosc constant que fa que la zona estigui bastant neta. Donem a conèixer una altra petita cova (ETRS89 UTM493378/4404856/234), a 150 m al Sud de la Cova Negra que, tot i no presentar materials, també pot haver estat utilitzada com a refugi de pastors o caminants. La cavitat és molt estreta, amb 0,50 m d'amplada i 1,50 metres d'altura a l'entrada, té una longitud de 2,70 m amb forma tubular. A la meitat del seu recorregut es torna més baixa (0,50 cm.) en elevar-se la base. En no trobar-se materials arqueològics no se li atorga número de catàleg ni protecció específica.	
Cronologia	-
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca —45/28 - Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. - Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 - Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva,

	Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Bo, potencial arqueològic al subsòl.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002889
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i tots aquells elements arqueològics, mobles i immobles, que puguin romandre ocults al subsòl de la cova i del seu entorn.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment. Excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 50 m de radi a partir del punt de l'entrada a la cavitat, situada a les coordenades 493385, 4405182. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493393, 4405048; 493443, 4404998; 493393, 4404948; 493343, 4404998. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

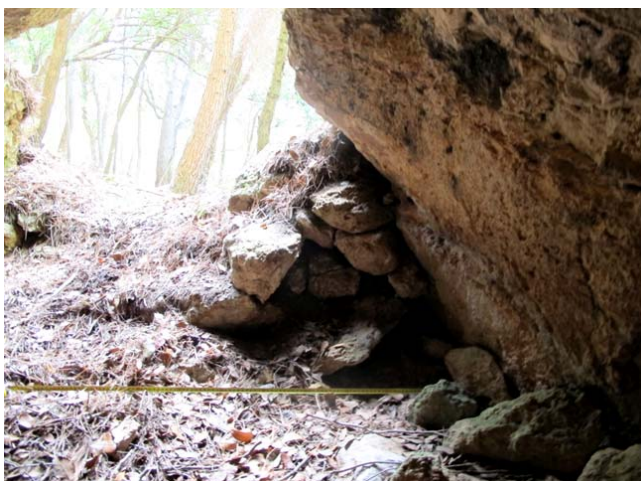
Vista general de l'entrada a la Cova Negra i del seu entorn.

Detall de la boca de la Cova Negra, des de l'exterior (esq.) i des de l'interior (dr.).

L'interior de la cova presenta el pis anivellat i el sostre amb grans taques negres de sutge.

Petit muret de contenció, gairebé desaparegut.. Només queden algunes filades als laterals.

Coveta de l'Alzina, molt a prop de la Cova Negra i no catalogada en cap recull bibliogràfic consultat.

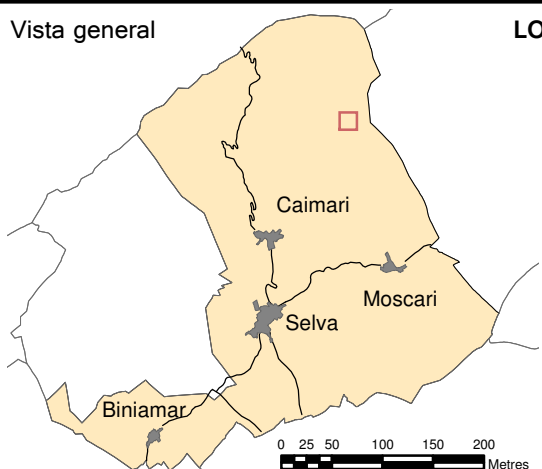

Vista de l'interior de la Coveta de l'Alzina, noti's l'absència de sediment.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

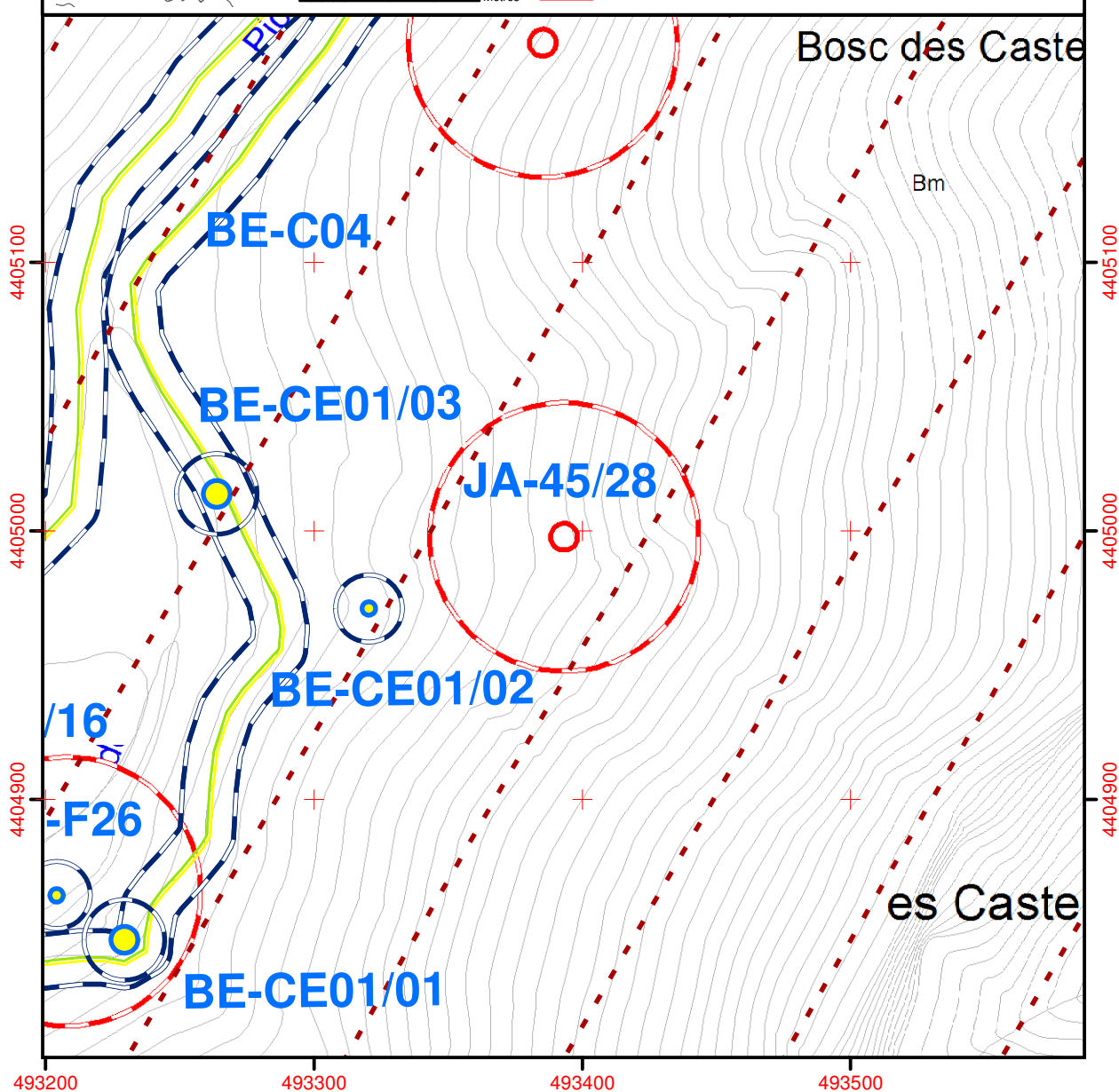
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/28

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/29**COVA DE LES DUES
BOQUES**

1. Identificació	
Denominació	Cova de les Dues Boques / Cova de la Coma Llarga / Cova de los Dos Boques
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Refugi de cabres, forestal
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 16
Referència cadastral	07058A015000160000KZ
Coord. UTM ETRS89	493385, 4405182, 198
Entorn	Sòl rústic. A un bosc d'alzines i ullastrès.

3. Descripció	
La Cova es troba amagada entre alzines i ullastrès. Tot i no ser gaire lluny del camí, el seu accés és difícil i la seva localització complicada per l'orografia de la zona. El torrent dels Picarols passa a 90 m cap a l'Oest i la Font dels Polls es troba gairebé a 400 m cap al Sud-oest. La localització d'aquesta cova genera controvèrsies que intentarem explicar. La primera referència és la localització de J. Mascaró Pasarius (1966), qui la situa en una cota baixa, al Nord de la Cova Negra, dins el Bosc des Castell. No obstant, a les anteriors fitxes de l'inventari de jaciments arqueològics aquesta cova no es va trobar. Per la seva part, J.A. Encinas (2014) la situa molt a prop de l'Avent visible, a més d'un kilòmetre i mig de la posició que ofereix Mascaró Pasarius i a una cota molt superior (400 m.s.m.). La cova que ell descriu NO és la mateixa que estem descrivint aquí, però s'ha d'alertar per evitar possibles confusions. Per aquest mateix motiu hem inclòs la planta topogràfica de la seva cova. Una tercera referència a la Cova de les dues Boques, és les coordenades que publiquen des del Club Espeleològic de Llubí, que la situen molt més a prop de les coordenades reals. En aquest darrer cas no disposem de cap informació de la cova, pel que no podem verificar si es tracta d'aquesta. Cap dels autors o entitats que fan referència a la cavitat cita restes arqueològiques, tampoc J.A. Encinas per la cova que ell descriu, tot i que aquesta darrera té unes parets seques que condueixen a la segona cambra. La Cova de les dues Boques que defensem com l'original, publicada per J. Mascaró Pasarius i inclosa com a BIC l'any 1966, es situa al piemont de la Penya Foradada, a poc més de 80 metres a l'Est del Torrent dels Picarols. Té una entrada ampla i forma una gran sala habitable de 8,5 m de llarg per 7,5 m d'ample. Està formada en un conglomerat de fàcil erosió i una part de la visera es troba caiguda en posició inclinada al costat de l'entrada. L'interior forma una superfície més o menys anivellada, amb bona llum i orientada cap al Sud-Oest. Té dues petites cambres, una al Sud, a prop de l'entrada i l'altra al fons, elevada gairebé dos metres respecte a la resta de la cova. Finalment, es poden observar algunes alineacions de pedres que han pogut servir per sustentar paravents o algun altre tipus de porxada temporal. La situació, orientació i configuració interna de la cova la converteixen en un bon lloc per establir un campament estacional o com a lloc de pas més que com a cova funerària, que és l'ús que se li atribueix en la bibliografia local (Ordinas 2005). No s'ha trobat material mòbil a l'interior ni als voltants de la cova. L'interior presenta una caiguda important de pedres de petites i mitjanes dimensions. Per la seva banda, tot l'exterior està cobert per intensa vegetació i sòl orgànic.	
Cronologia	-
Bibliografia	• Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/29 • Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Ordinas, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.

	- Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorada.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002890
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl del seu interior i del seu entorn.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment. Excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció de 50 m de radi al voltant de la zona monumental que correspon a la cova, situada a les coordenades 493385, 4405182. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493385, 4405232; 493435, 4405182; 493385, 4405132; 493335, 4405182. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista general de la cova des del Nord. Observi's la petita cambra al costat de l'entrada.

Vista de l'entrada des de l'interior (esq.) i detall de part del paladar esfondrat (dr.)

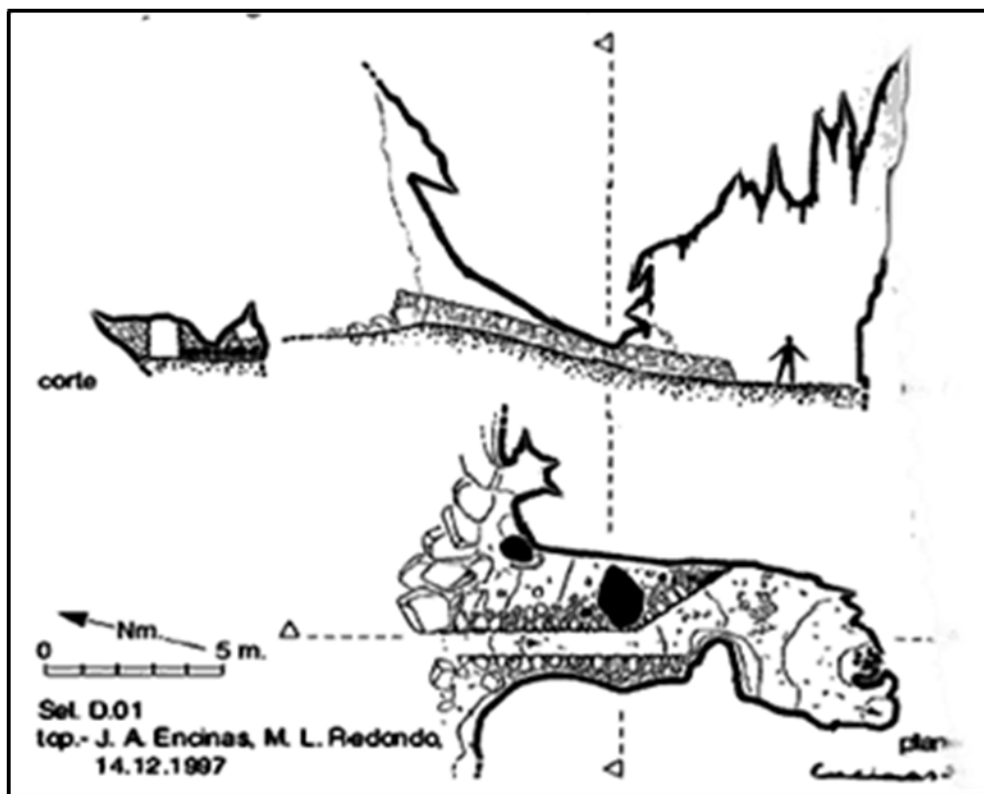

Possibles restes estructurals molt deteriorades.

A la dreta, el fons de la cavitat amb petita cambra sobre elevada.

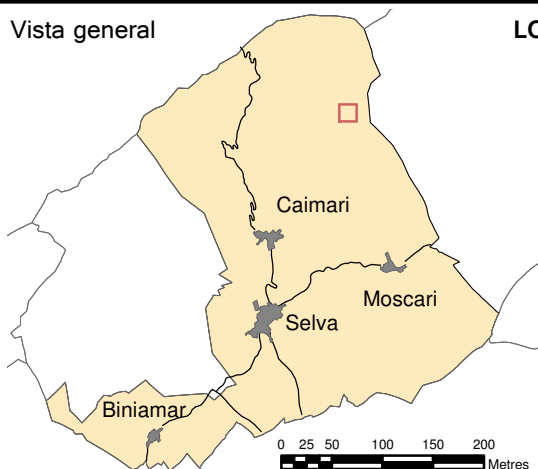
7. Documentació gràfica

Planimetria de la Cova de Ses Dues Boques segons J.A. Encinas (2014: 1224). Aquesta cavitat no coincideix amb la descrita per nosaltres que, al seu torn, correspondria amb la identificada per J. Mascaró Pasarius..

8. Plànol de situació

Vista general

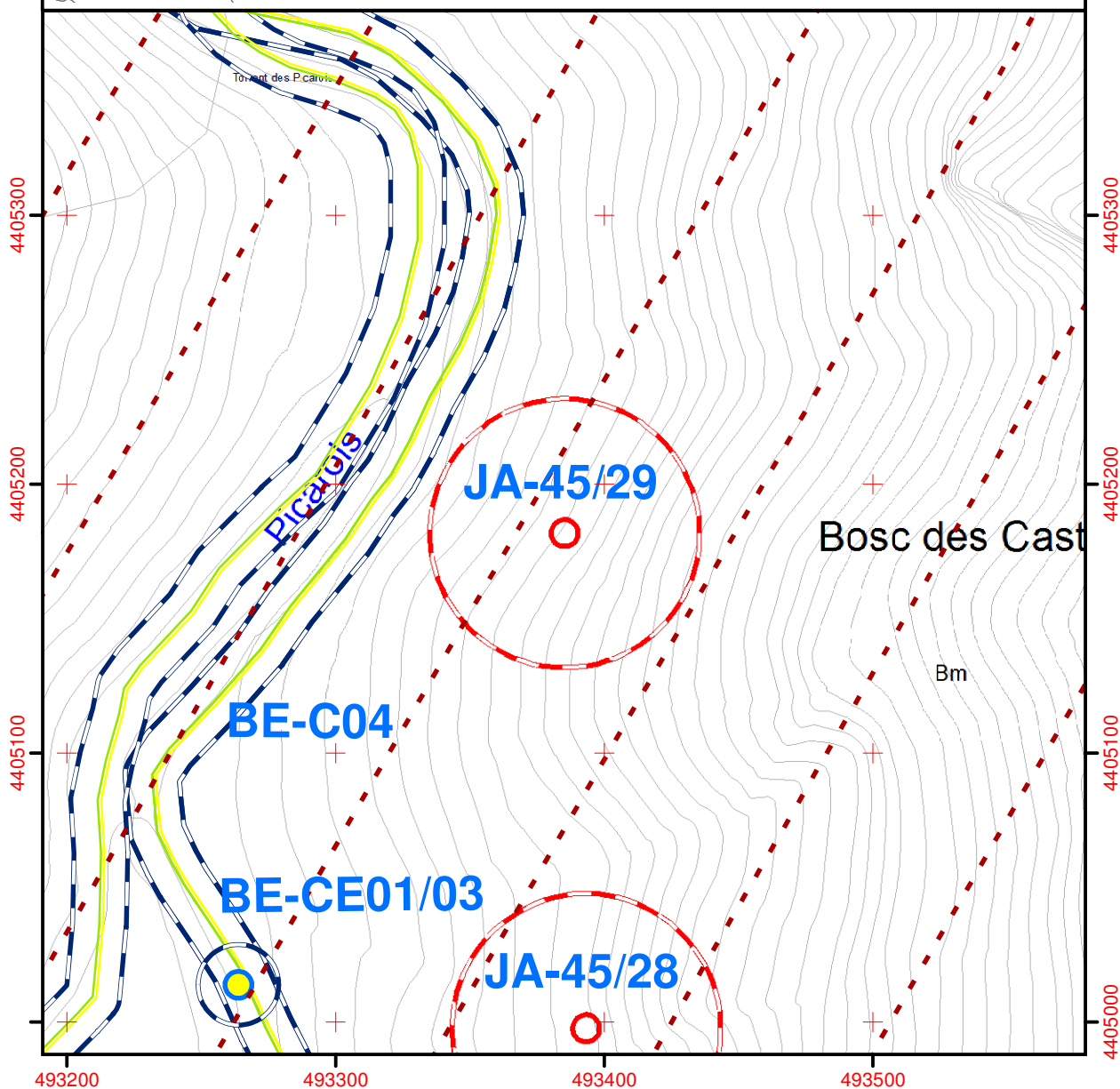
LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/29

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

0 25 50 100 150 200 Metres

JA-45/30**CORRAL DES MORO**

1. Identificació	
Denominació	Corral des Moro / Es Castellot / Colina Fortificada de Ses Figueroles (Puig des Castellot)
Tipologia	Assentament defensiu
Categoria	Jaciment arqueològic
Us actual	Forestal
Us original	Fortificació defensiva
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 27
Referència cadastral	07058A015000270000KQ
Coord. UTM ETRS89	491965, 4406635, 690
Entorn	Sòl rústic. A una zona de pinar i càrritx.

3. Descripció	
El jaciment es troba al cim del Puig de Es Castellot. S'ha de deixar el cotxe a la Benzinera de Lluc i seguir a peu per una pista direcció a la possessió de Ses Figueroles i prendre el camí que mena al cim de Es Castellot. Fou publicat per J. Mascaró P. (1958, 1968) com a puig fortificat amb el número de IMPP 1230. El jaciment està format per un llenç de muralla de 100 m de longitud, dels que es conserven 3 trams d'entre 10 i 30 metres. Aquest llenç tanca pel Sud l'accés al cim del puig, on s'hi han identificat un conjunt d'almanco 4 estructures i anivellaments del sòl que podrien correspondre a cabanes o corralles. Com s'ha dit, el llenç de murada conserva tres trams. El més gran es correspon a la part oriental i aniria des del canvi de vessant fins a 30 m cap a l'Oest. La part més oriental d'aquest tram està molt deteriorada però l'occidental conserva 10 m de mur que gairebé arriba fins als 2 m d'alçada amb un esbucament a la part central. El tram central aprofita un sortint rocós per fer-lo més inaccessible, tapiant amb filades de pedra tots els punts dèbils. També trobem dos sectors amb la pèrdua de la part central pel desnivell sobre el qual s'asseu. El tercer tram que tanca el cim per l'Oest també queda encaixat en un sortint rocós i és el que es conserva millor, a més de ser el més espectacular en fer cantonada amb el penya-segat de la muntanya. Aquest tram també conserva un alçat de més de dos metres. La murada es va fer pensant a aprofitar els desnivells i accidents del cim del puig. Degut al fort desnivell, la part interna es converteix en marge amb l'aflorament de la roca de la muntanya entre 2 i 4 metres de la cara externa del mur. Per tant, més que d'una muralla sensu stricto, la morfologia de l'estructura seria la d'un marge. En l'àmbit constructiu, tot i que trobem l'aprofitament d'alguns blocs ciclopis, domina la presència de pedres de dimensions mitjanes, procedents de l'entorn immediat. Quant a les estructures internes, n'hem comptabilitzat 5, tot i que en podrien haver més dissimulades per la mata. Es troben disperses pel cim i a prop del tram occidental de la murada. Aquesta última a una cota lleugerament inferior. Són estructures petites de 2,5 metres de llarg per 2 d'ample de mitjana i només en un cas es conserva el sòcol d'un mur que tancava l'estructura. La més occidental, tot i no tenir sòcol, sí que presenta un mur de contenció molt precari que manté el nivell pla. Pel tipus d'estructures fa pensar en petites cabanes per parapetar-se construïdes amb elements peribles. L'ocupació del lloc degué ser molt curta. Tant la posició estratègica, fortificació de l'accés, com l'absència de materials en superfície fan pensar en una guarnició militar. El Corral des Moro, junt amb Es Castellot (JA-45/15) i el Claper de Binibona (JA-45/13), comparteixen uns quants elements en comú que els posa en relació. Els tres formen un triangle de vigilància estratègica que controla bona part de l'illa i l'accés al interior de la Serra. La tècnica constructiva dels murs, i on prima les estructures defensives i l'absència de materials domèstics són trets compartits pels tres jaciments. Segons els indicis enumerats, creiem que es podria tractar d'un sistema defensiu islàmic per protegir els refugiats de l'interior de la Serra durant la conquesta cristiana.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/30

	• Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. • Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat a causa de les esclavissades i erosió.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció derivat de la legislació especial: BIC 51-0002891
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La integritat de les estructures que conformen el jaciment, incloses les que eventualment pogueren romandre ocultes en tot el seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Consolidació d'estructures, documentació planimètrica, excavacions arqueològiques
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Es defineix un perímetre per a l'entorn de protecció amb una distància mínima de 20 m respecte a la zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491910.08, 4406624.62; 491931.99, 4406672.48; 491974.02, 4406684.64; 491983.99, 4406685.35; 492099.74, 4406629.64; 492097.24, 4406601.49; 491975.27, 4406545.98; 491958.67, 4406545.64; 491946.16, 4406557.46; 491910.08, 4406624.62. Coordenades que defineixen la zona monumental: 492080.08, 4406616.90; 491981.08, 4406664.00; 491938.94, 4406654.00; 491928.99, 4406632.97; 491955.01, 4406576.96; 491963.97, 4406576.96; 491963.99, 4406564.98. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista del Puig del Castellot des del Nord i el seu inaccessible cim.

Vistes del Puig des Castell i el Puig de Santa Magdalena des del tram oriental de la muralla.

El control sobre el Pas de la Bella Dona és absolut.

Perspectiva de la zona millor conservada del tram oriental-

Parament intern de la muralla i aflorament de la roca a la zona interna del tram oriental (esq.) i el seu esbucament central.

l'esquerra, el tram central aprofita la pròpia roca com a base de la muralla. A la dreta, observi's les 4 filades que identifiquen l'extrem més oriental d'aquest tram.

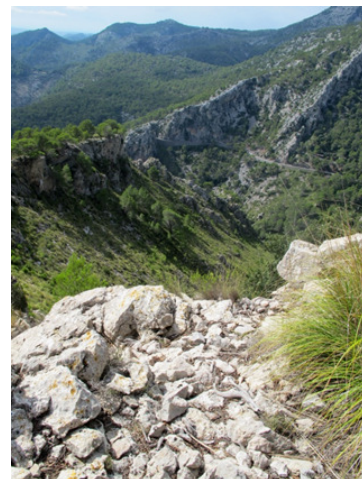

Vista del parament intern del tram 2 de mur i l'aflorament de la roca.

Un altre sector del tram central del mur

Perspectiva més propera del sector anterior.

Una segona estructura on la pròpia roca fa de sòcol (esq.). Parament intern d'aquest darrer tram on s'observa el brusc contacte amb el precipici de la muntanya

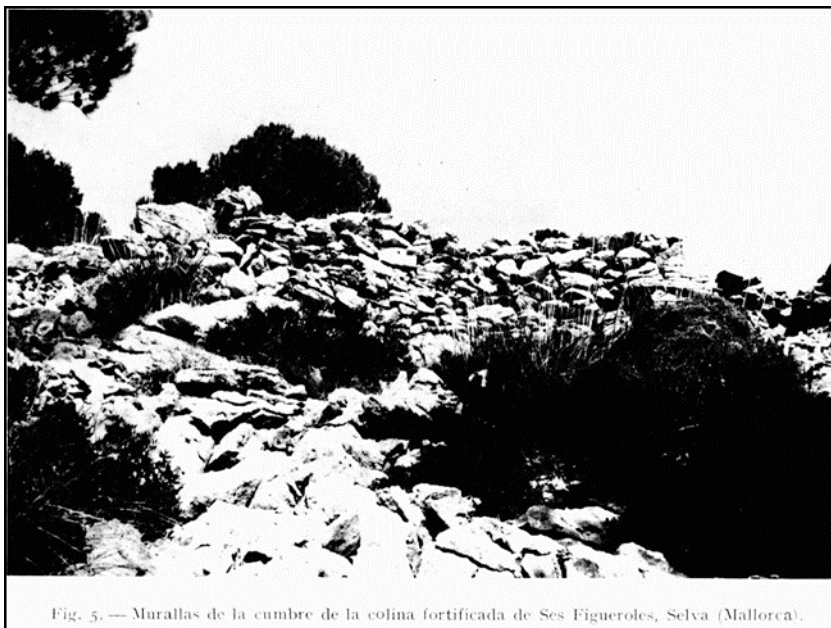

A l'esquerra, una tercera estructura, la més propera al cim del puig i la de majors dimensions. A la dreta, l'única estructura interior que conserva el sòcol del mur.

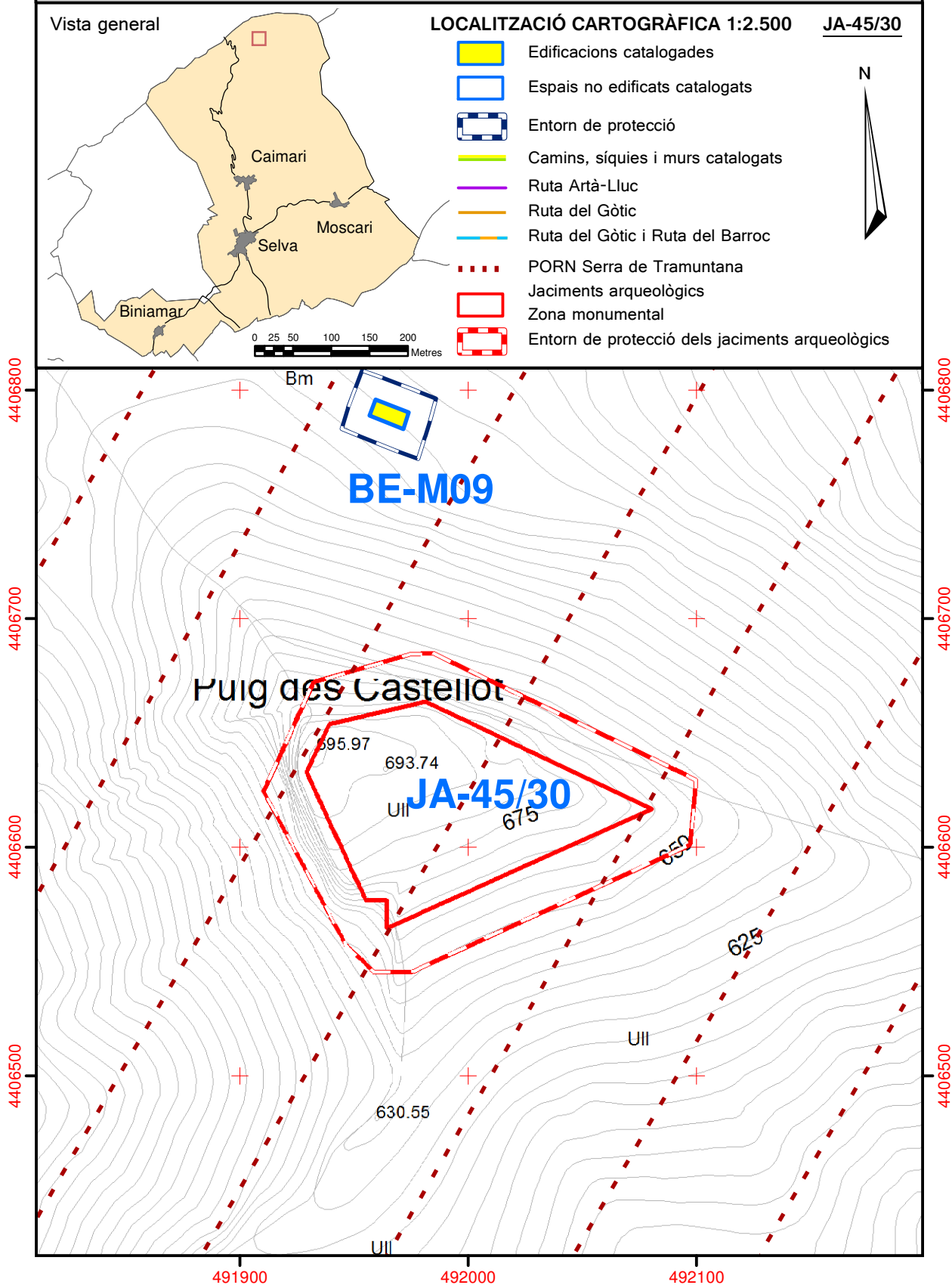
A l'esquerra, restes d'una possible cantonada de mur cobert per càrritx i mata. A la dreta, estructura de la part més occidental a una terrassa inferior i molt a prop de la muralla. Aquesta estructura té un mur de contenció a la part baixa.

7. Documentació gràfica

Fotografia publicada per J. Mascaró P. del mur Oriental del Corral des Moro (1968: Fig. 5).

8. Plànol de situació

JA-45/31**BALMA
D'ALCANELLA**

1. Identificació	
Denominació	Balma d'Alcanella
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Refugi de cabres
Ús original	Refugi en època islàmica
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 27
Referència cadastral	07058A01500027
Coord. UTM ETRS89	493008, 4406961, 372
Entorn	Sòl rústic. A una zona de bosc de ribera i garriga.

3. Descripció	
La balma d'Alcanella es troba a 350 m al Nord-est de les cases de Ses Figueroles, al marge dret del torrent d'Alcanella. Es pot accedir des de Binibona pel camí paral·lel al torrent dels Picarols. També s'hi accedeix a partir del pas d'en Bartomeu que du de la Benzinera de Lluc a Ses Figueroles. L'últim tram és camp a través. El jaciment, inèdit segons la informació de què disposem, es compon d'una gran balma de més de 40 m de recorregut a la qual s'associen una sèrie d'estructures de pedra en sec que aprofiten els blocs caiguts prop del torrent. L'espessa vegetació de càrritx i el fet que el camí cap a Alcanella passa per una zona boscosa al altre vessant del torrent, poden haver afavorit la seva desconexió. No obstant això, a 100 m cap al Nord-est, trobem la Cova de Ses Figueroles (Encinas 2014), amb ocupació calcolítica. La balma té alguns trams en què es converteix en tot un seguit de petites covetes, tot constituït un magnífic punt de resguard. Durant tot el vessant fins al torrent d'Alcanella trobem materials islàmics dispersos, que són menys abundants a la mateixa balma. A més, hem constatat que part de la visera original està caiguda, pel que probablement darrere els grans blocs es trobi algun jaciment més antic, tot i no apreciar materials d'altres cronologies en les nostres prospeccions. Creiem que aquesta balma degué ser utilitzada com a refugi per la població musulmana davant la conquesta catalana, i possiblement està amb relació amb les possibles guarnicions militars testimoniades a les fitxes de JA-45/13, JA-45/15 i JA-45/30. No obstant això, hi ha notícies del s. XIII que ja parlen d'un rafal islàmic al paratge de Ses Figueroles, pel que la balma podria ser un espai de refugi complementari a l'assentament estable d'aquest paratge.	
Cronologia	-
Bibliografia	- Número de l'Inventari de Jaciments Arqueològics de Mallorca –45/21 - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït, no conservació d'estructures visibles però sí grans blocs ciclopis de pedra que podrien indicar l'eventual conservació de restes immobles al subsòl.
Intervencions	-

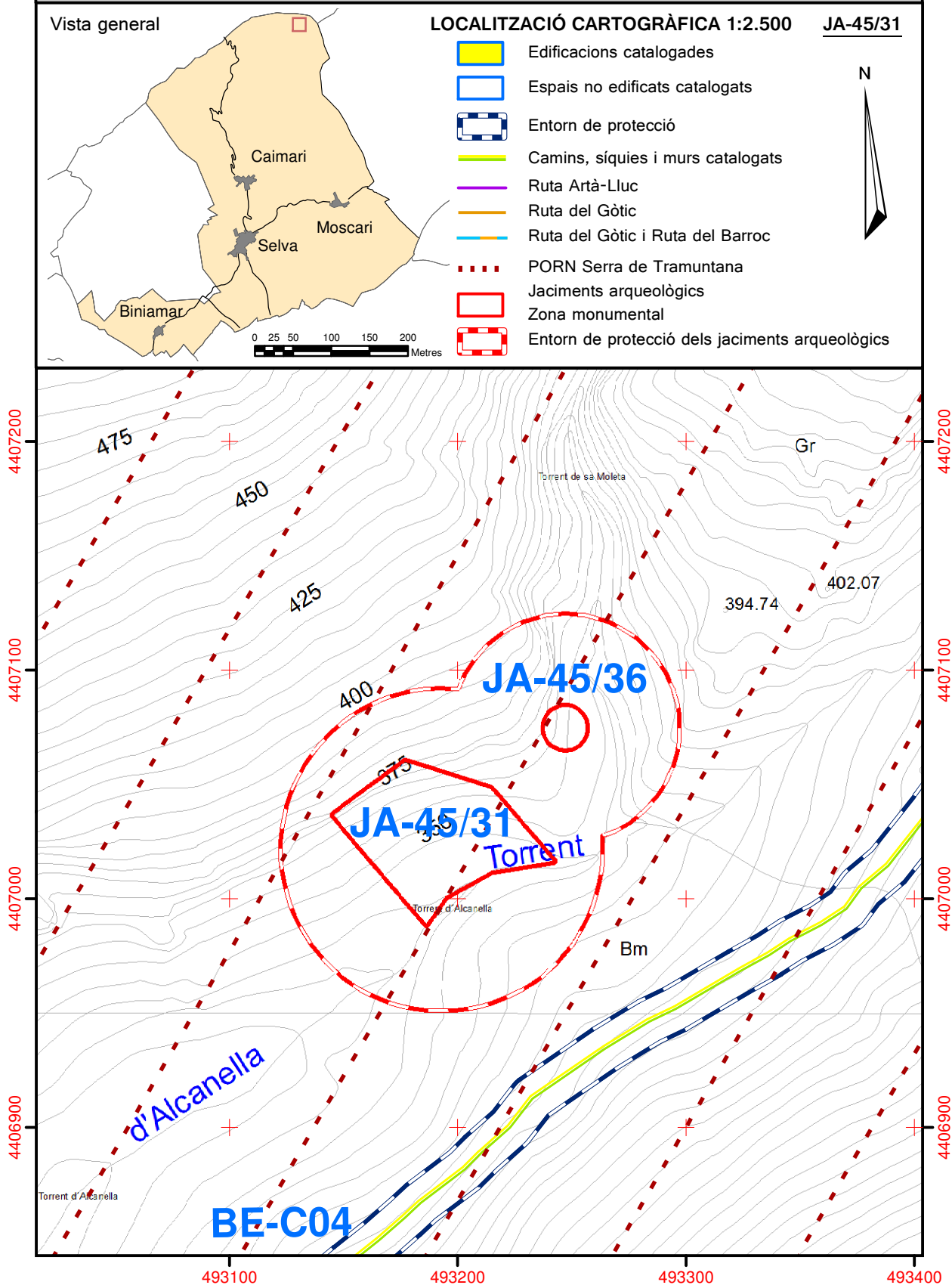
5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Nivell de protecció específica
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment. Excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'ha delimitat un entorn de protecció amb distància mínima de 20 m respecte a la zona monumental. Aquesta delimitació coincideix parcialment amb la de l'entorn de protecció del jaciment arqueològic JA-45/36. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493192, 4407092; 493263, 4407022; 493192, 4406951; 493121, 4407022. Coordenades que defineixen la zona monumental: 493243.13, 4407016.06; 493214.81, 4407011.72; 493195.24, 4407000.75; 493185.77, 4406988.14; 493143.77, 4407037.14; 493176.77, 4407061.14; 493214.77, 4407049.14. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

JA-45/32**RAFAL DE BINIXIRI**

1. Identificació	
Denominació	Rafal de Binixiri / Can Beneit
Tipologia	Assentament islàmic (ceràmica dispersa)
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Conreu ametllers i garrovers
Ús original	Assentament islàmic
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	Només urbà
Adreça	Polígon 15, parcel·la 25
Referència cadastral	07058A01500025
Coord. UTM ETRS89	493797, 4403487, 118
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps de garrovers i ametllers.

3. Descripció	
Jaciment inèdit donat a conèixer per informació oral d'una veïnada de Binibona. S'hi accedeix per la pista que surt de Binibona cap a l'agroturisme d'Es Castell, tot prenent la desviació a la dreta just abans de les ruïnes del mirador. Es segueix el camí i, quan s'acaba, es segueix camp a través 300 m fins al punt. Es tracta d'una concentració de materials ceràmics en una zona de conreu d'ametllers molt proper al marge del torrent de Sant Miquel. A la zona es veuen grans clapers que són aprofitats com a pedrera per a construcció en sec. L'existència d'estructures no ha pogut ser verificada, tot i que el conreu amb maquinària pesada i l'aprofitament dels clapers la fan ja improbable. Aquest jaciment segurament s'associa al rafal de Binixiri. Es troba molt proper al conjunt de la Teulera-Es Mirador (JA-45/33), el que fa suposar que seria una petita alqueria associada al rafal Lain del Llibre del Repartiment. A l'actual possessió de Binixiri trobem algunes estructures hidràuliques que no han pogut ser visitades i que probablement es remunten a l'ocupació islàmica de la zona.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció de 50 m de radi respecte al punt central de la dispersió de ceràmica. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493797, 4403537; 4937847, 4403487; 493797, 4403437; 493747, 4403487. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

A dalt, vista general de la zona amb concentració de materials ceràmics. A la resta d'imatges, s'observen exemples de fragments ceràmics d'època islàmica trobats en superfície.

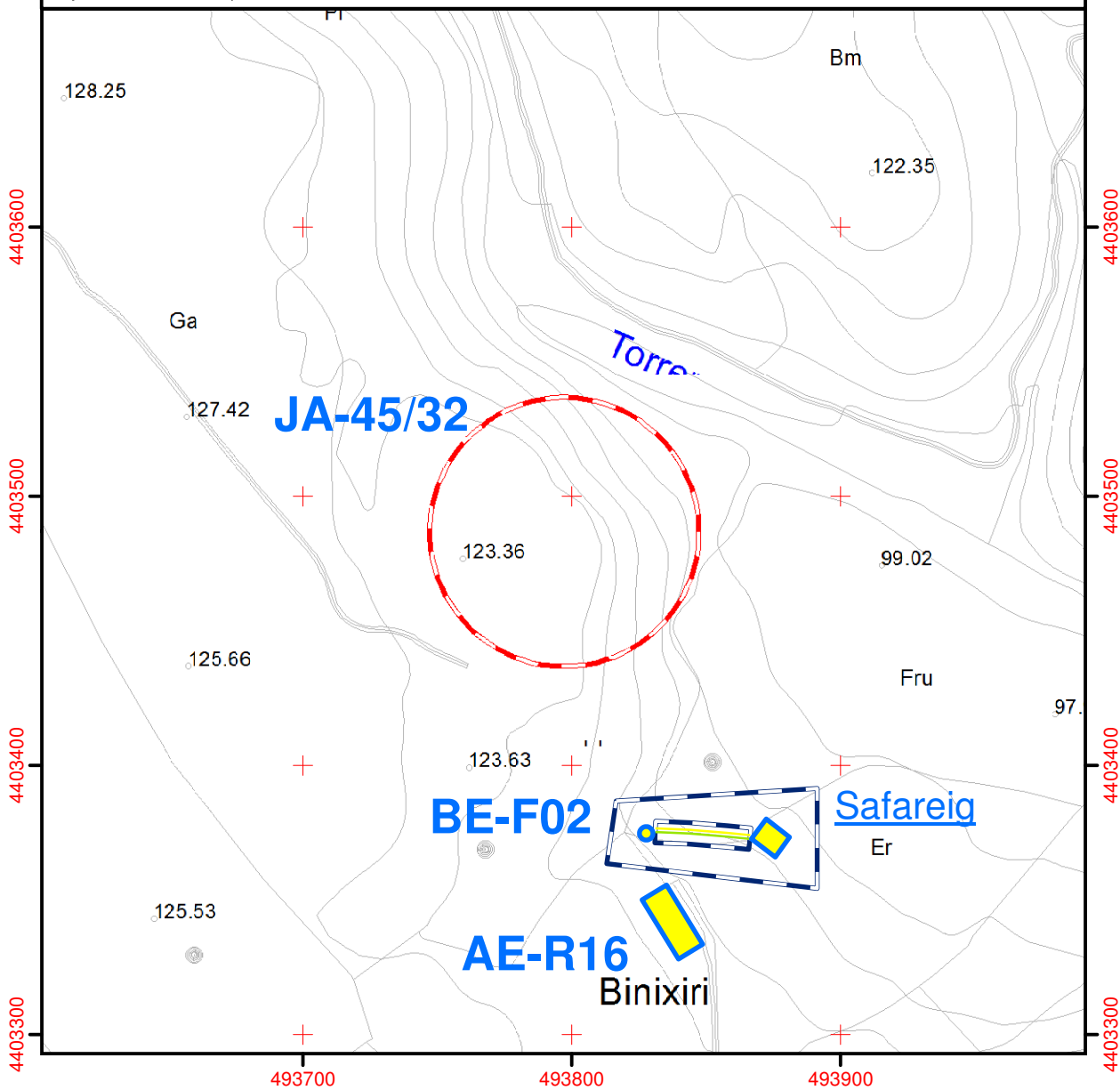
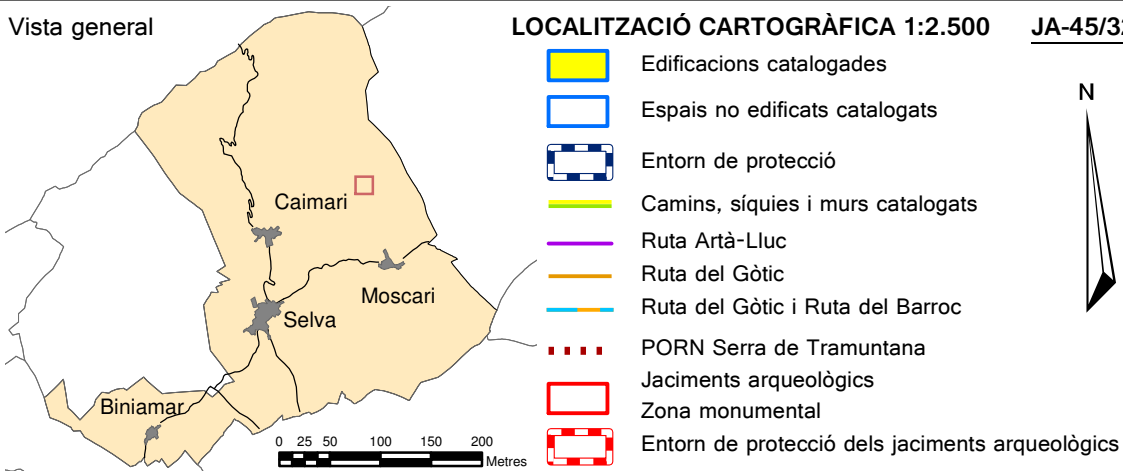
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/32

JA-45/33**ES MIRADOR / SA
TEULERA**

1. Identificació	
Denominació	Es Mirador / Sa Teulera / Can Beneit
Tipologia	Poblat posttalaiòtic, assentament medieval islàmic, teulera moderna
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola de secà, agroturisme
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 25
Referència cadastral	07058A01500025
Coord. UTM ETRS89	Sector 33A: 493566, 4403807, 125 / Sector 33B: 493529, 4403722, 127
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps de conreu de secà.

3. Descripció	
El jaciment es troba a la confluència del torrent de Sant Miquel amb el torrent subsidiari procedent del Comellar de Subies. S'hi arriba per la carretera d'accés a l'agroturisme d'Es Castell, a l'altura del Mirador. El jaciment consta de dos sectors 33A i 33B que, per la seva proximitat i sincronia, hem agrupat en una zona arqueològica conjunta. Tot el conjunt s'inclou dins el que seria la possessió Es Castell, identificat per Ordines (2005: 28) possiblement com el Rafal Lain del Repartiment, que l'any 1300 tenia el topònim de Benicasteyl. Tota la possessió d'Es Castell, junt amb Binixiri, tenen terres molt fèrtils creuades pel torrent de Sant Miquel, que descendeix de la Serra sota el nom, primer dels Picarols, i ja en terres d'Es Castell com a torrent de Sa Coma. La presència del torrent i les fèrtils terres han propiciat que Es Castell presenti una intensa ocupació en època islàmica, documentada a les zones baixes, tant a l'hort d'Es Castell, amb un sistema hidràulic, com al Mirador i Sa Teulera, paratges que ara ens ocupen. El sector 33A està format per una muralla ciclòpia que s'adossa a un promontori rocós, damunt el qual trobem la torre d'Es Mirador. La posició d'Es Mirador és estratègica tant pel control visual com per estar en la confluència de dos torrents. La part alta del promontori està ocupada exclusivament per la torre, sense sediment que pugui contenir nivells anteriors fora de l'estructura. No obstant això, al vessant Nord del promontori trobem un mur de doble parament ciclopi que, en origen devia formar una muralla de tancament del promontori. El mur conserva una longitud d'uns 15 metres, per 1,5 metres d'amplada. L'alçat màxim el conforma un gran bloc que s'alça gairebé 1,2 metres damunt el nivell actual. A prop del mur conservat trobem grans blocs esporàdics, així com un petit claper tocant a la paret de l'escarpat rocós. Tant a l'interior com a l'exterior del mur de tancament hem observat material ceràmic, predominantment modern però amb diversos fragments islàmics. Pel tipus de parament i blocs utilitzats no descartem que es tracti d'un reaprofitament d'una estructura anterior, possiblement posttalaiòtica. El sector 33B, és una taca de ceràmica molt densa, i que es pot observar des del camí que porta cap a les terres de cultiu de secà de Binixiri. Pel tipus de material ceràmic i la seva densitat és possible que es tracti de la ubicació de la Teulera de Llorenç Mestre el Furiós documentada al segle XVII, però existent des de temps immemorials. Aquesta teulera es situa en un pas del torrent que forma un gorg abans d'arribar al Torrent de Sant Miquel i just al costat del camí. Entre els materials d'aquesta taca ceràmica, de la que no es conserven estructures visibles, abunden materials islàmics. L'important roturació de les terres en les que es troba la taca ceràmica pot justificar l'absència d'estructures i la dispersió de ceràmica. Per aquest motiu, s'ha delimitat una àrea de zona arqueològica conjunta dels dos sectors, entenent-los com un sol jaciment i les zones properes.	
Cronologia	Posttalaiòtic, Medieval islàmic, època Moderna
Bibliografia	- Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>

Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.
--------------------	--

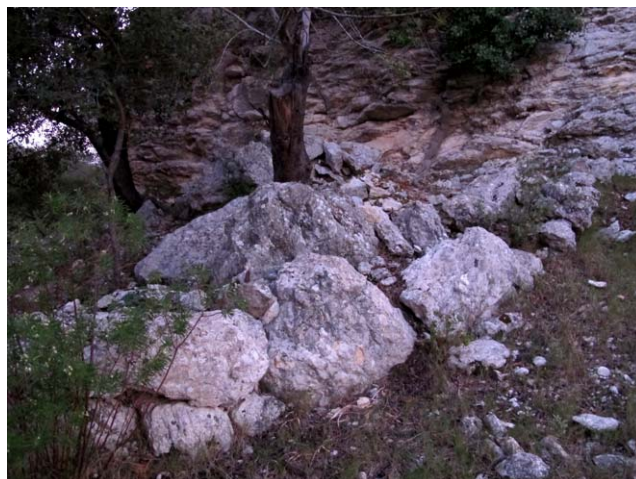
4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements arqueològics que puguin romandre ocults a l'entorn de protecció.
Intervencions preferents	Prospecció intensiva de tota la zona propera al torrent de Sant Miquel, neteja de les estructures i sondejos arqueològics, per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	A la documentació gràfica adjunta s'estableix com a zona monumental definida per la murada ciclopica i una àrea de 1329,5 m² i un entorn de protecció que engloba l'àrea de la murada i la màxima concentració de ceràmica en superfície, amb una àrea de 22798.83 m². Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493550, 4403841; 493625, 4403766; 493550, 4403691; 493475, 4403766. Coordenades que defineixen la zona monumental: 493546.00, 4403812.00; 493581.00, 4403831.00; 493593.00, 4403790.00; 493552.00, 4403788.00. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

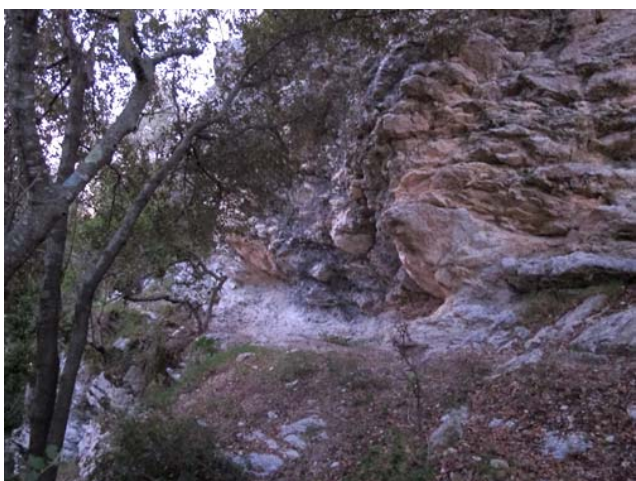
6. Documentació fotogràfica

JA-45/33A. Vista des del Sud-Oest del Mirador sobre un promontori rocós.

Vista amb perspectiva i de detall del mur ciclopi de doble parament que s'adossa al Nord-Oest del promontori.

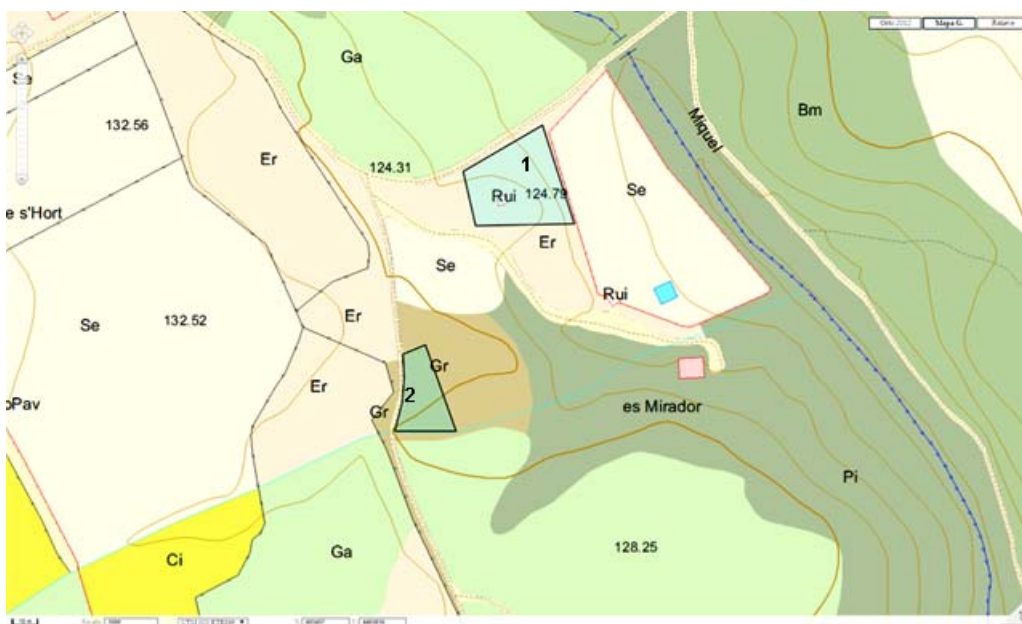

JA-45/33A. Detall del doble parament amb reble del mur vist des del Nord (a dalt, esq.) i des del Sud (a dalt, dr.). Al centre, balma situada a l'interior del recinte (esq.) i materials islàmics trobats també a l'interior (dr.). A baix, mostra de materials que apareixen a la concentració més densa de materials (veure documentació gràfica annexa).

JA-45/33B. Vista de gran concentració de ceràmica d'època medieval islàmica i d'època moderna.

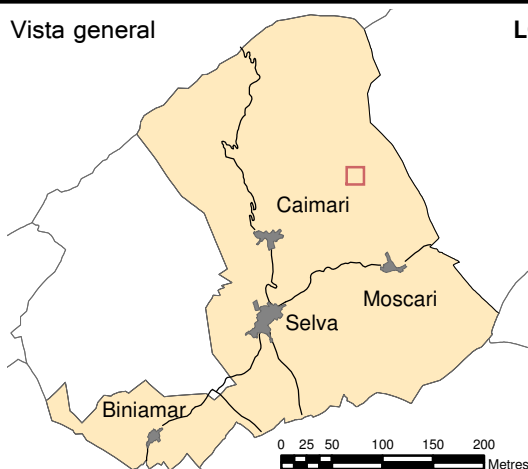
7. Documentació gràfica

Detall de la ubicació de les restes estructurals que defineixen la zona monumental (1) i de la concentració ceràmica (2).

8. Plànol de situació

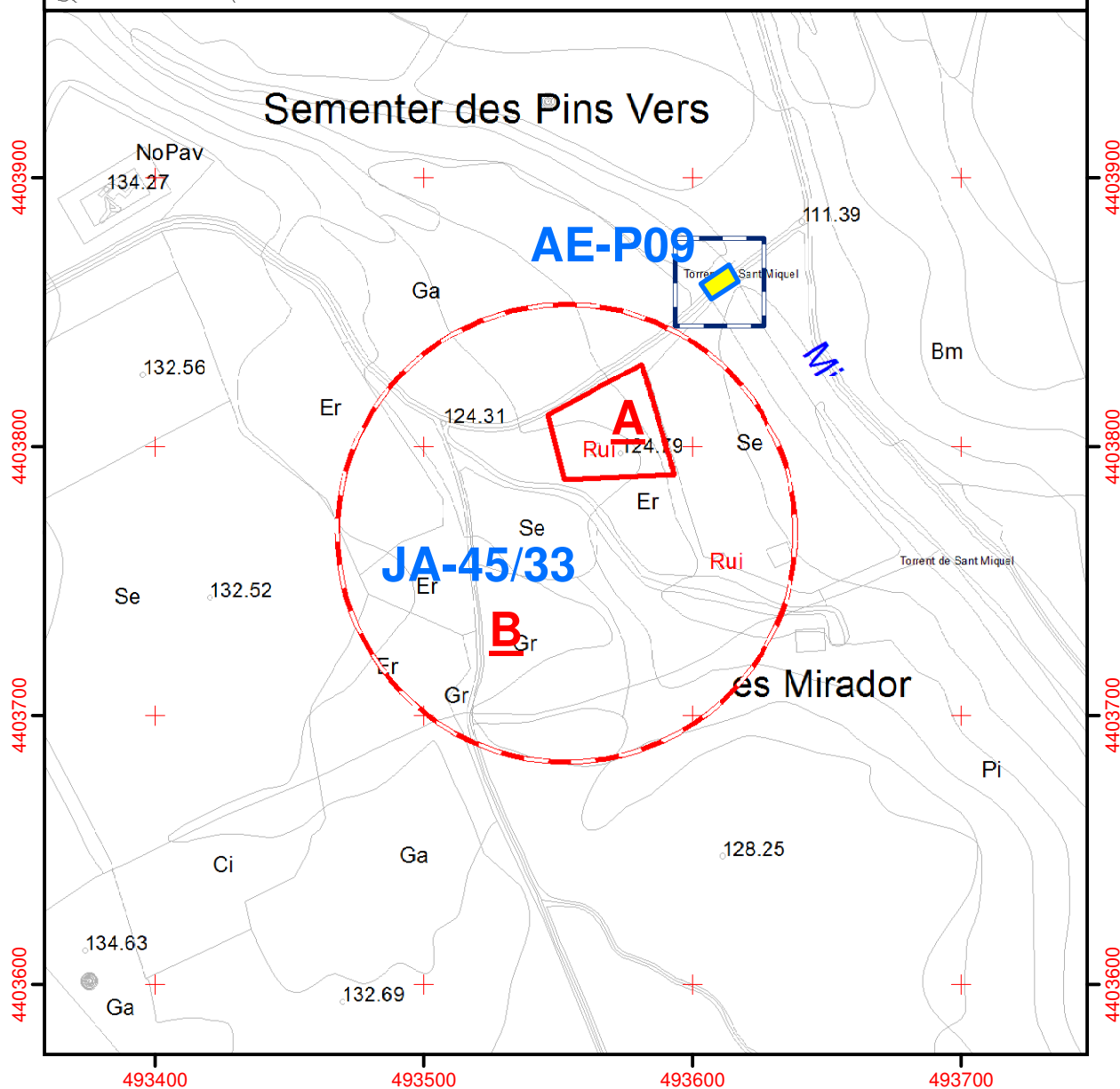
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/33

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/34**COVA DE SA ROSTA /
PENYA DETS HORTS**

1. Identificació	
Denominació	Cova de sa Rosta / Penya dets Horts
Tipologia	Cova natural
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Cova
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Jaciment paleontològic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 12, parcel·la 15
Referència cadastral	07058A01200015
Coord. UTM ETRS89	490795, 4402895, 305
Entorn	Sòl rústic. A una zona forestal.

3. Descripció	
La Cova de sa Rosta es troba a la vessant Nord del puig del Planiol, a uns 100 m del torrent dels Horts. S'hi arriba pel Camí dels Horts, a uns 500 m a la part Sud del torrent. Cova no inclosa al catàleg anterior. Encinas (2014:1228) descriu la presència de restes paleontològiques al seu interior: "Cobertículo de pie de escarpe con restos de myotragus balearicus, 11,5 metros de anchura, siete de largura y tres de alto. Está formado por aguas exurgentes en la base de cantil afectado de progresiva regresión erosiva de la ladera. Rosta elude aquí a la pedregosa y empinada falda de la montaña donde se encuentra la cueva." Es tracta d'una cova natural sense modificació aparent. A la prospecció no hem documentat cap resta paleontològica ni arqueològica significativa, amb excepció d'un parell de petitíssims fragments molt rodats de ceràmica no identificable al peu de l'espadat, entre terres i pedres rodades de la cova. De fet, a les fotografies es poden veure moviments de terra recents deguts a despreniments i l'erosió del reblliment de l'interior de la cavitat.	
Cronologia	-
Bibliografia	• Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor.
Bibliografia web	• No s'ha localitzat bibliografia coneguda.
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat per l'erosió de fenòmens naturals.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cavitat i tots aquells elements paleontològics i/o arqueològics que puguin romandre ocults al seu subsòl o al seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció de 50 m de radi respecte al punt central de la cova, protegida com a zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 490575, 4403010; 490625, 4402960; 490575, 4402910; 490525, 4402960. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

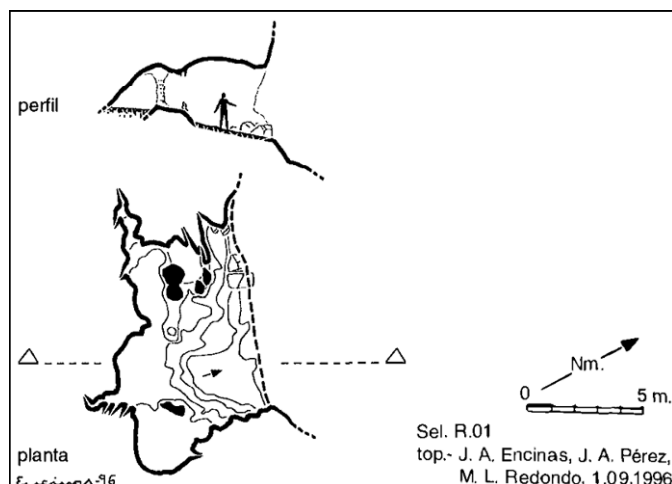

Entrada des de la base de l'espadat rocós.

Vista de l'entrada de la cova.

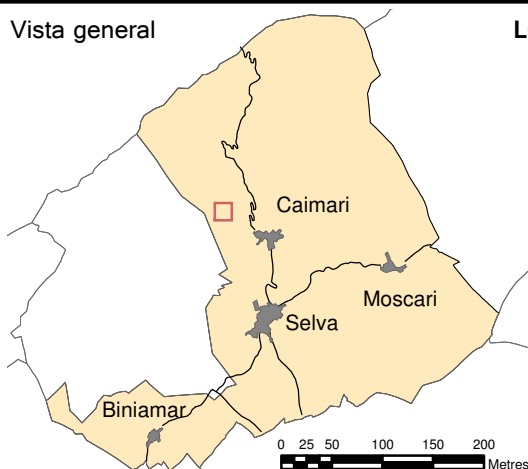
7. Documentació gràfica

Planimetria de la Cova de Sa Rosta segons Encinas (2014: 1228).

8. Plànol de situació

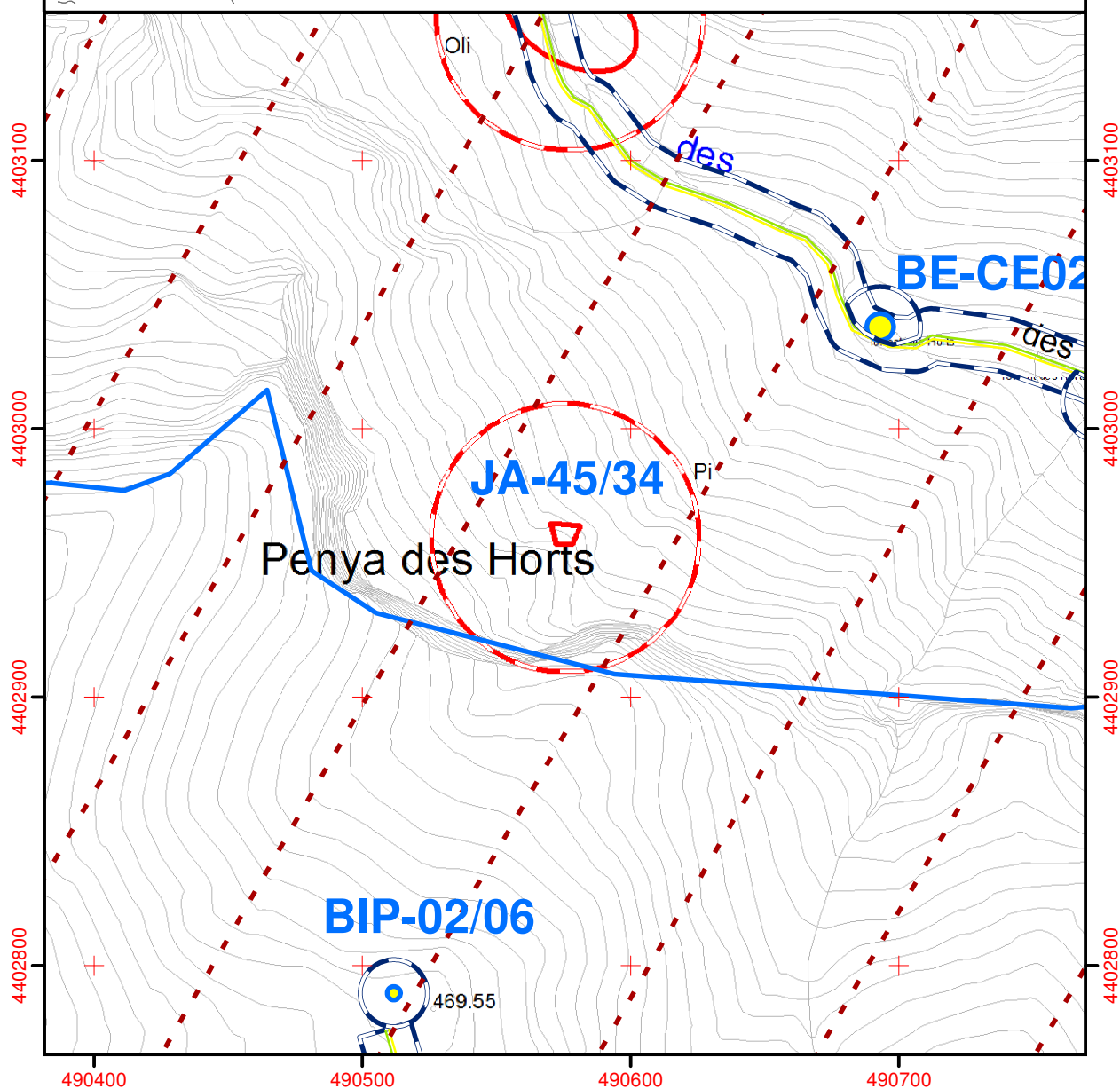
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/34

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/35**SUBIES / SON RIERA**

1. Identificació	
Denominació	Subies, Son Riera
Tipologia	Assentament medieval islàmic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Residencial, explotació agrícola i ramadera
Ús original	Assentament
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 13, parcel·les 57 i 58
Referència cadastral	07058A01300057 - 07058A01300058
Coord. UTM ETRS89	492815, 4403133, 160
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola de secà.

3. Descripció	
Accés per la carretera Caimari-Binibona, a 1,2 km de Caimari. Molt a prop hi passen alguns torrents com el del Comellar de Son Riera i el de la Plana de Son Sastre. La Font de Son Sastre està a tan sols 450 metres al SW. Aquest jaciment no es trobava catalogat i ha estat reconegut a partir de la informació bibliogràfica. A. Ordinas (1998: 41) cita: "...Son Riera, on temps enrere, quan feien una excavació davant les cases, s'hi trobaren les restes d'un trespol, la qual cosa féu suposar que en temps molt antics s'hi ubicava una església i un cementeri, possiblement d'època paleocristiana.(...) les de Subies, on davant les cases i vora el camí de Binibona, quan es cavava una síquia per aixecar una paret, varen aparèixer vuit esquelets humans alineats, un dels quals tenia una medalla de coure al costat (...)" A partir d'aquesta informació, s'han prospectat les finques de Subies i Son Riera. Antigament formaven part d'una mateixa possessió, la de Subies. Les prospeccions han permès certificar restes ceràmiques de cronologia islàmica a l'hort de Son Riera, però sense evidències d'enterraments ni elements estructurals. La ceràmica confirma un assentament islàmic en aquesta zona i el pou de capella possiblement tingui aquest origen. Per altra banda, als voltants del marge que separa la finca de la carretera i on suposadament van aparèixer els enterraments, no hem identificat materials. Tenint en compte aquesta informació, no seria estrany que els enterraments localitzats antigament formessin part de la necròpolis des rafal de Binibona, ja que aquesta es situava en part sobre l'actual finca de Subies. Veient que els aterrossaments entre les casses i el camí són d'època moderna, és possible que en aquesta zona es conservin restes estructurals, soterrats sota les colmatacions de terra aportada. De la mateixa manera, no descartem que part de la necròpolis es conservi dessota els horts i la carretera a les proximitats del marge.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl del seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció amb 20 m de distància mínima als vèrtexs del polígon definit per la dispersió de materials ceràmics. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció dels elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Els béns etnològics catalogats a Subies i a Son Riera queden inclosos dins l'entorn de protecció del jaciment arqueològic: veure les fitxes AE-R11 i AE-R12, respectivament. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492818, 4403215; 492899, 4403135; 492819, 4403055; 492738, 4403135. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Dues vistes de l'hort de Son Riera, entre les cases i el camí.

Pou de capella, possiblement d'origen medieval islàmic.

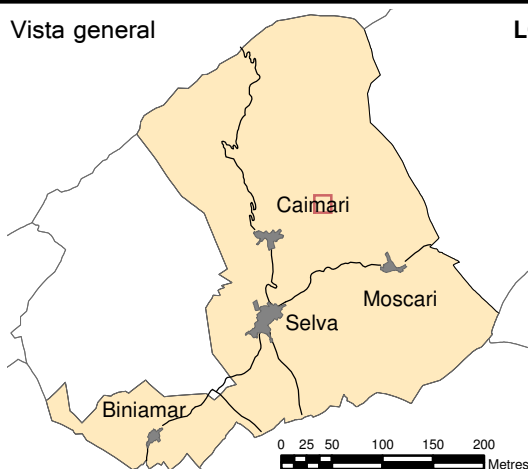

Ceràmica islàmica trobada a l'hort de Son Riera entre les cases i el camí.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

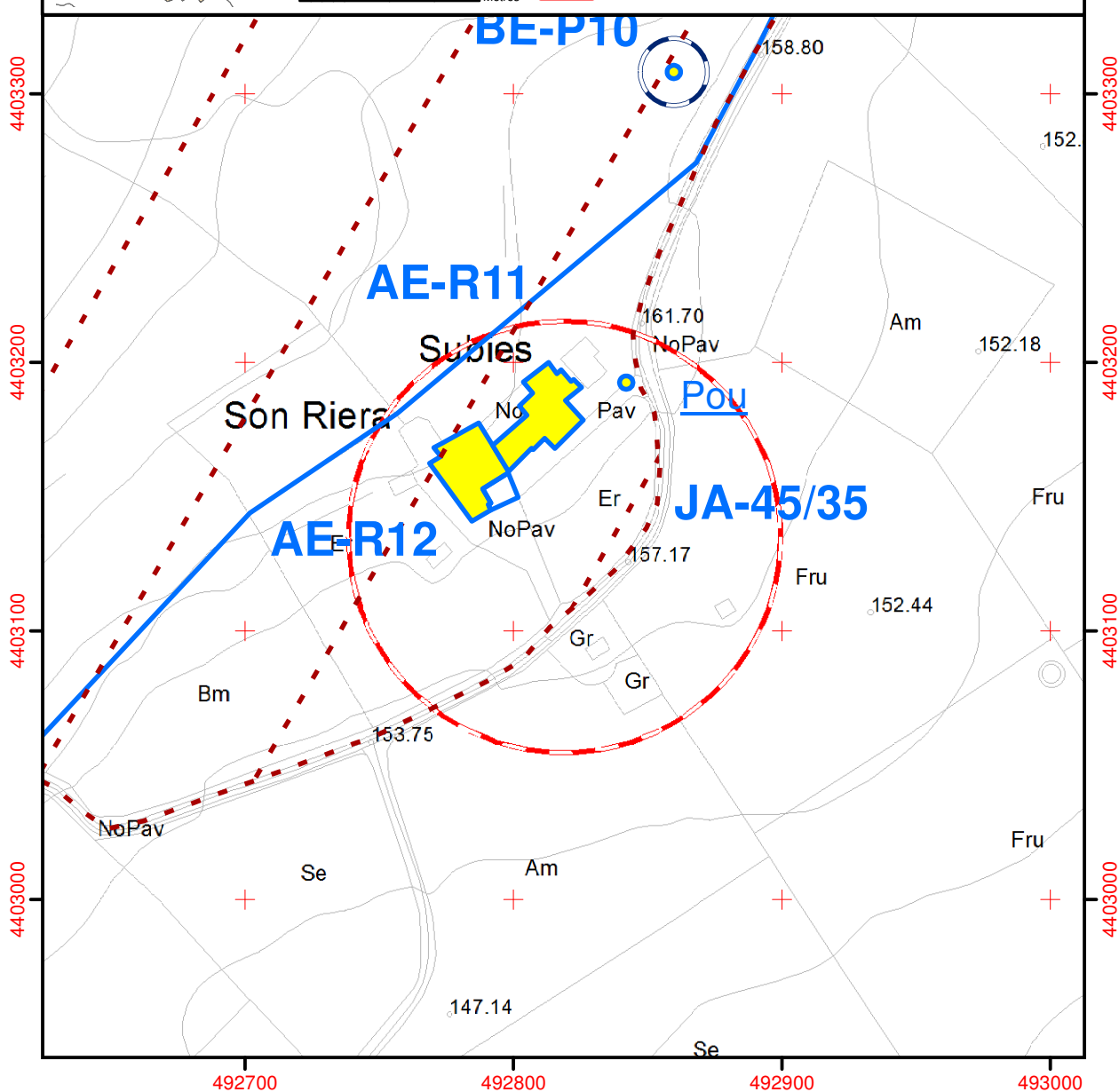
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/35

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/36**COVA DE SES
FIGUEROLES**

1. Identificació	
Denominació	Cova de ses Figueroles / Cova des torrent des Picarols
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Refugi de cabres
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 27
Referència cadastral	07058A01500027
Coord. UTM ETRS89	493247, 4407075, 364
Entorn	Sòl rústic. A una zona de càrritx i bosc de ribera.

3. Descripció	
La cova de Ses Figueroles està situada pocs metres després de la bifurcació del torrent d'Alcanella amb el Torrent de Sa Muleta, l'entrada s'orienta cap a l'Est al final de la vessant de sa Tossa Grossa. És un jaciment donat a conèixer per J.A. Encinas (2014), del que recuperem la descripció que fa de la mateixa: "De una veintena de metros de longitud por 3,5 de anchura media y 2,5 de alzada en la parte interior, tiene ahumado el techo, rocoso y casi limpio suelo, aún apreciable desmantelado murete de cierre y un cúmulo de clastos precipitados desde el saledizo de la boca, cubriendo los pocos restos cerámicos visibles en el lugar. Son propios del Bronce inicial, también de época talayótica, romana, tardomedievales y más recientes. Entre los fragmentos más antiguos uno pertenece a vasija de regulares proporciones, con desgrasante calizo, pasta grisácea y contorneada carena mediante aplicación impresiva de bastoncillo. Poco más allá se ven escorias vidriosas de fundición metalúrgica, tipo pseudobsidiana, y vestigios pretalayóticos" : (Encinas 2014: 1229-1230; T.03) La cova es localitza al Torrent de Sa Muleta, poc abans que conflueixi amb el Torrent d'Alcanella. És l'única cova identificada en aquesta zona, estant la cavitat més propera documentada pel mateix autor a 1 km de distància. No s'ha trobat informació addicional d'aquesta cavitat a cap de les fonts consultades, sense que aparegui als diferents llistats publicats per grups espeleològics de Mallorca. La prospecció realitzada per nosaltres va arribar fins a la zona determinada per Encinas. Hi trobarem una cova en la mateixa ubicació indicada per l'autor, però de menors dimensions i sense materials arqueològics en superfície. Tampoc es van poder observar signes de sutge al sostre. Donada la transcendència dels descobriments publicats per Encinas i que convertiren la cova en un dels jaciments més antics de Selva, creiem convenient la seva catalogació.	
Cronologia	-
Bibliografia	• Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor.
Bibliografia web	• No s'ha localitzat bibliografia coneguda.
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

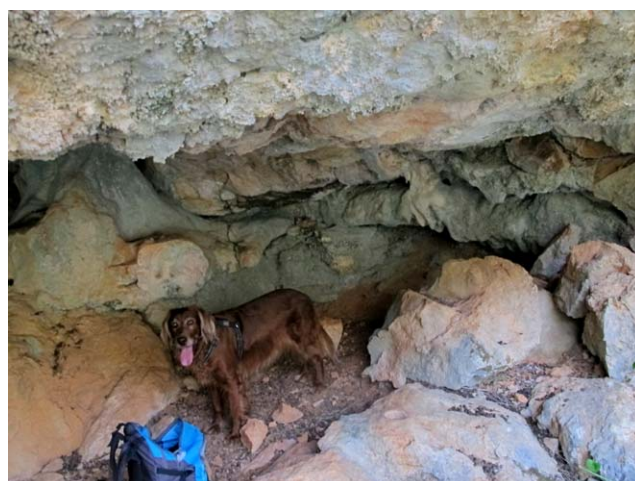
4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i tots aquells elements que puguin romandre ocults al seu interior o al seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment i prospecció intensiva del seu entorn.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	S'estableix un entorn de protecció de 20 m de radi respecte al punt central de la cavitat, amb coordenades 493247,4407075, que defineix la zona monumental. Aquesta delimitació coincideix parcialment amb la de l'entorn de protecció del JA-45/31 . Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 493247, 4407125; 493297, 4407075, 493247, 4407025, 493197, 4407075. Ambdues, amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

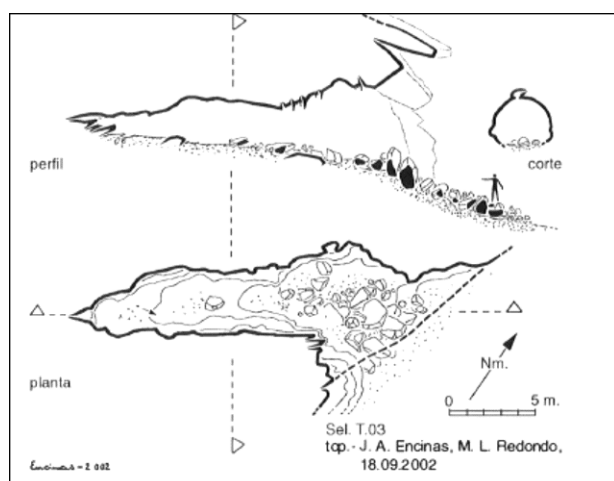

Vista de l'entrada de la cova des del Nord-Est.

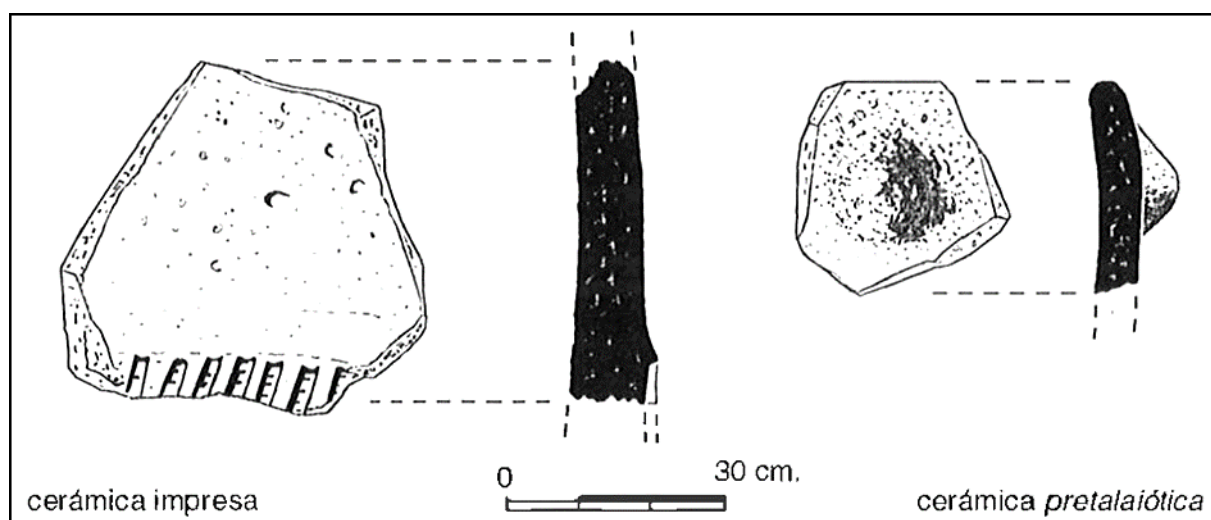

Vista de l'interior.

7. Documentació gràfica

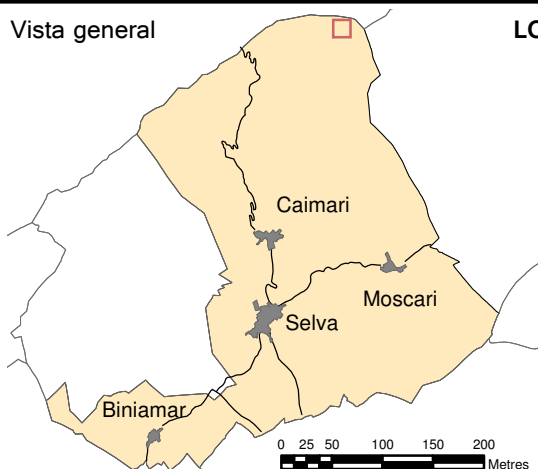
Planta de la cova segons J.A. Encinas (2014: 1229; T.03)

Materials ceràmics prehistòrics publicats per J.A. Encinas (2014: 1229; T.03) com a procedents de la Cova de Ses Figueroles.

8. Plànol de situació

Vista general

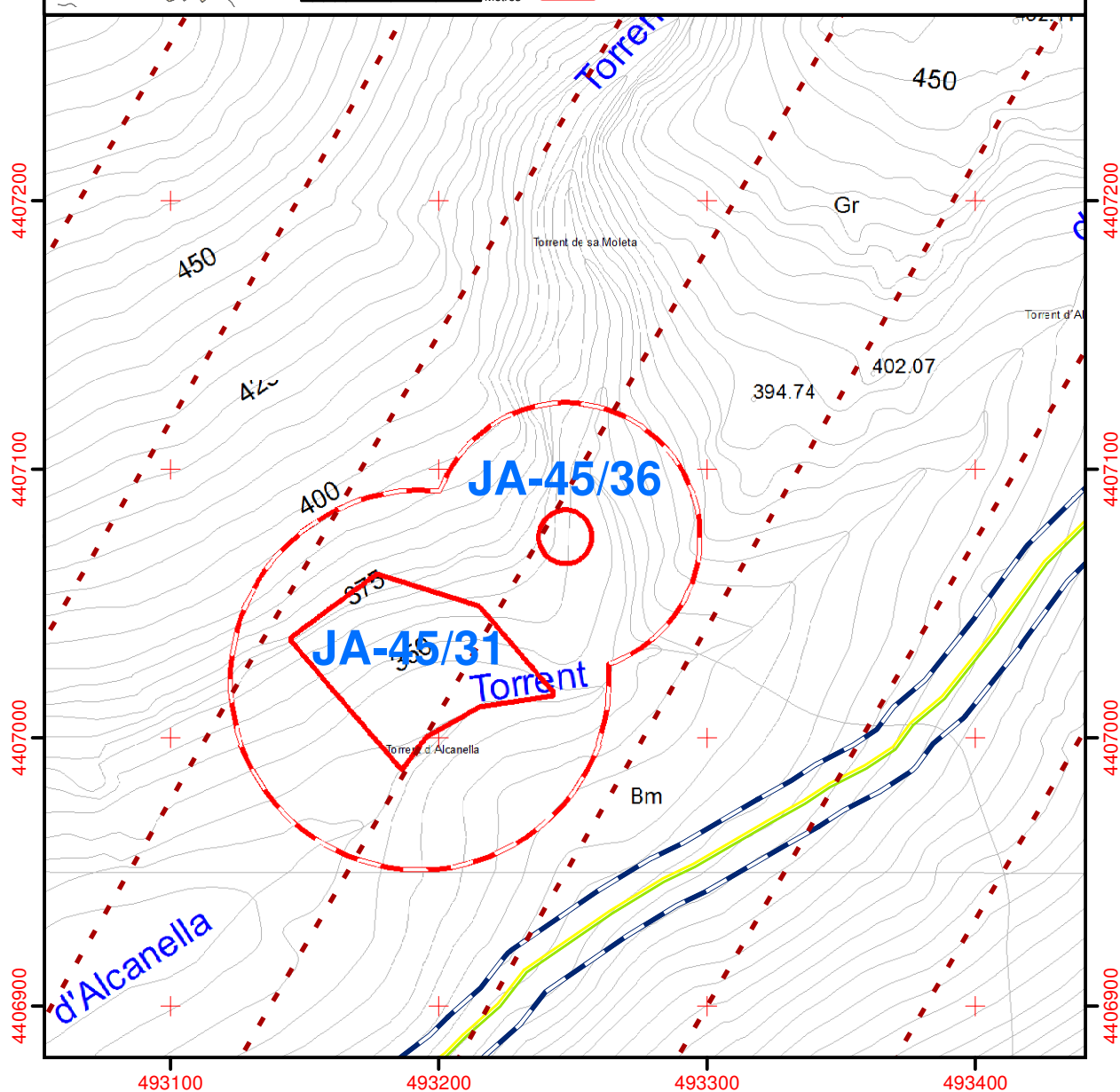
LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/36

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

0 25 50 100 150 200 Metres

JA-45/37**CAS COIX**

1. Identificació	
Denominació	Cas Coix / Es Fornassos
Tipologia	Necròpolis posttalaiòtica indígena-romana
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	agrícola de secà
Ús original	Necròpolis
Autoria	-
Estil o corrent	Posttalaiòtic/Romà

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 1, parcel·les 7, 8, 9, 10, 11 i 50
Referència cadastral	07058A01200007 - 07058A01200008 - 07058A01200009 - 07058A01200010 - 07058A01200011 - 07058A01200050
Coord. UTM ETRS89	491227, 4401860, 168
Entorn	Sòl rústic. A una zona de camps de conreu de secà.

3. Descripció	
Jaciment incomprensiblement no inclòs al catàleg i probablement desaparegut. Es delimita un Entorn de Protecció de manera preventiva a la zona, tot i desconèixer la localització exacta de les descobertes. En les visites efectuades per tal de localitzar el jaciment es van poder observar obres d'urbanització a la zona on se suposa el jaciment. La localització s'ha fet a partir de referències bibliogràfiques i informacions orals dels veïnats. Necròpolis possiblement associada al poblat des Fornassos (JA-45/27). Cristòfol Veny (1965): "...l'any 1915 a la finca de Cas Coix, a l'àrea coneguda com a Damunt es Pou --que fa referència a la proximitat del Pou Major, però també pròxima als Fornassos i a la possessió de Son Maga. Després d'una nevada que va obligar al propietari a arrancar les oliveres, quan es feien els clots per sembrar-hi garrovers, s'hi trobaren un collar vítric, alguns anells, fragments de polseres, una plaqueta circular de bronze amb dibuixos incisos i una làpida funerària de marbre. Tots aquests objectes foren recollits pel qui aleshores era el mestre del poble, Jaume Mono 'Poll', el qual hi va acudir acompanyat dels seus alumnes. En ser jubilat de la docència, se'n va portar al seu domicili de Palma tots aquests objectes fins que, a darreries de la dècada de 1960, els va dipositar en el museu de Lluç on encara s'hi conserven tant la làpida com la plaqueta de bronze". Cristòfol Veny, al Corpus de las inscripciones baleáricas hasta la dominación árabe, publicat l'any 1965, fa una acurada descripció de la làpida funerària romana. Quant a la plaqueta de bronze, és d'uns 4 cm de diàmetre i està gravada només per una cara. Té un forat en el centre que degué ser realitzat posteriorment. Sobre les figures esquemàtiques fetes amb incisions que apareixen només a una de les cares, Gabriel Llompart, a "La Religión del hombre primitivo en Mallorca" en fa la següent descripció: "Esta curiosa pieza. ingresada ha poco en el Museo de Lluç, presenta dos campos diferenciados: en el superior se advierte con claridad un astro: en el inferior, entre las figuras humanas, la de la izquierda empuña un puñal. El pequeño disco, probablemente un amuleto religioso, trae pues un grafitado figurado realizado por la población indígena prerromana de Mallorca. De ahí su interés." Respecte al seu origen, Cristòfol Veny creu més probable que fos portada d'Àfrica pels foners mallorquins que participaren en les guerres púniques. L'any 2013 una de nosaltres acudí al Museu de Lluç amb la finalitat de veure aquesta peça però, per desgràcia, no va ser localitzada. De la resta del material trobat -anells, fragments de polseres i del collar vítric- se n'ha perdut la pista. Al ja esmentat article de Gabriel Llompart que forma part del primer tom de la Historia de Mallorca (1973) coordinada per Josep Mascaró Pasarius n'apareix una fotografia cedida per l'historiador selvatgí Jaume Lladó i Ferragut, l'únic testimoni que en resta. "Tot i la pràctica destrucció del poblat talaiòtic i la necròpolis romana de l'àrea des Fornassos, s'han observat nombrosos fragments de ceràmica d'època talaiòtica i romana espargits per aquella contrada." (Ordines 1998: 39-42). A Mascaró Pasarius (1968: IMPP 1231) trobem la referència de Veny, quan parla del jaciment de Es Fornassos (45/27), del que diu: "Hacia 1915, con ocasión de abrir unos hoyos para plantar algarrobos, se halló una losa de mármol sin pulimentar. Según P. Cristóbal Veny, dice: "Dedicado a los dioses Manes. Fluvio Finuario Primo, su padre piadosísimo". Se hallaron también cuentas de collar de pasta vítrea y una plaquita auxiliar de bronce adornada con raras inscripciones". Per a més informació entre la relació entre Es Fornassos (JA-45/27) i Cas Coix (JA-45/37), consultar la fitxa del primer (JA-45/27).	
Cronologia	Posttalaiòtic, Romà

Bibliografia	- Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscari, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Veny, C. (1965): Corpus de las inscripciones baleáricas hasta la dominación árabe. Madrid. - Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements que puguin romandre ocults al subsòl del seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Tot i que la identificació del jaciment s'ha realitzat a partir de referències bibliogràfiques i informacions orals dels veïnats, donada la rellevància i singularitat de les troballes es delimita de forma cautelar un entorn de protecció que permeti la recuperació d'eventual informació arqueològica en una zona ja de per si molt afectada per l'edificació recent. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491062, 4401766; 491273, 4402006; 491393, 4401846; 491136, 4401707. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

7. Documentació gràfica

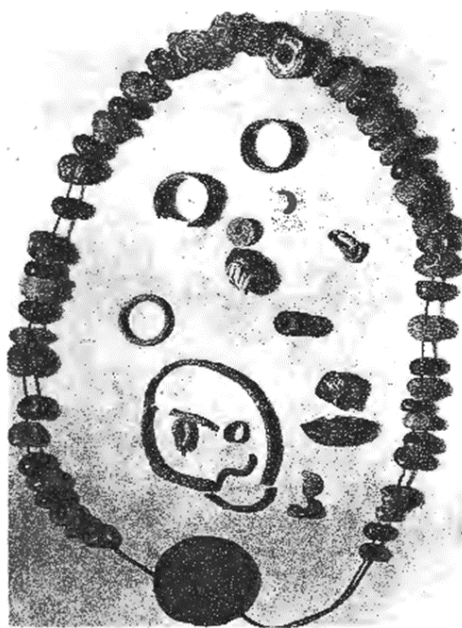

Làpida funerària romana descoberta a Caimari i que actualment es guarda en el museu Lluç.

Làpida funerària (Vený 1956, Ordinas Garau 1998)

Plaqueta de bronze amb dibuixos incisos, descoberta a les proximitats del poblat des Fornassos.

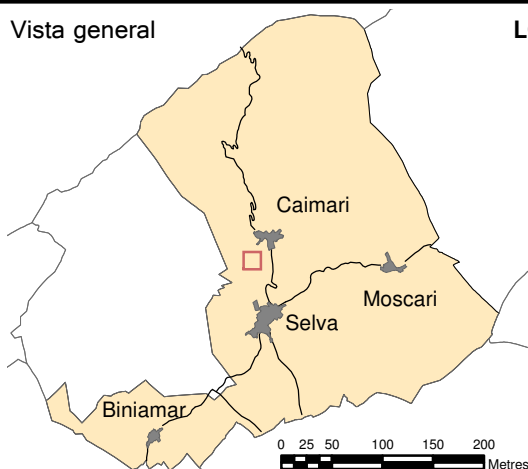

Collar vitric, anells i polseres localitzades l'any 1915. (J. Mascaró).

Plaqueta de bronze i elements ornamentals procedent de l'àrea des Fornassos (Llompart 1973, Ordinas Garau 1998).

8. Plànol de situació

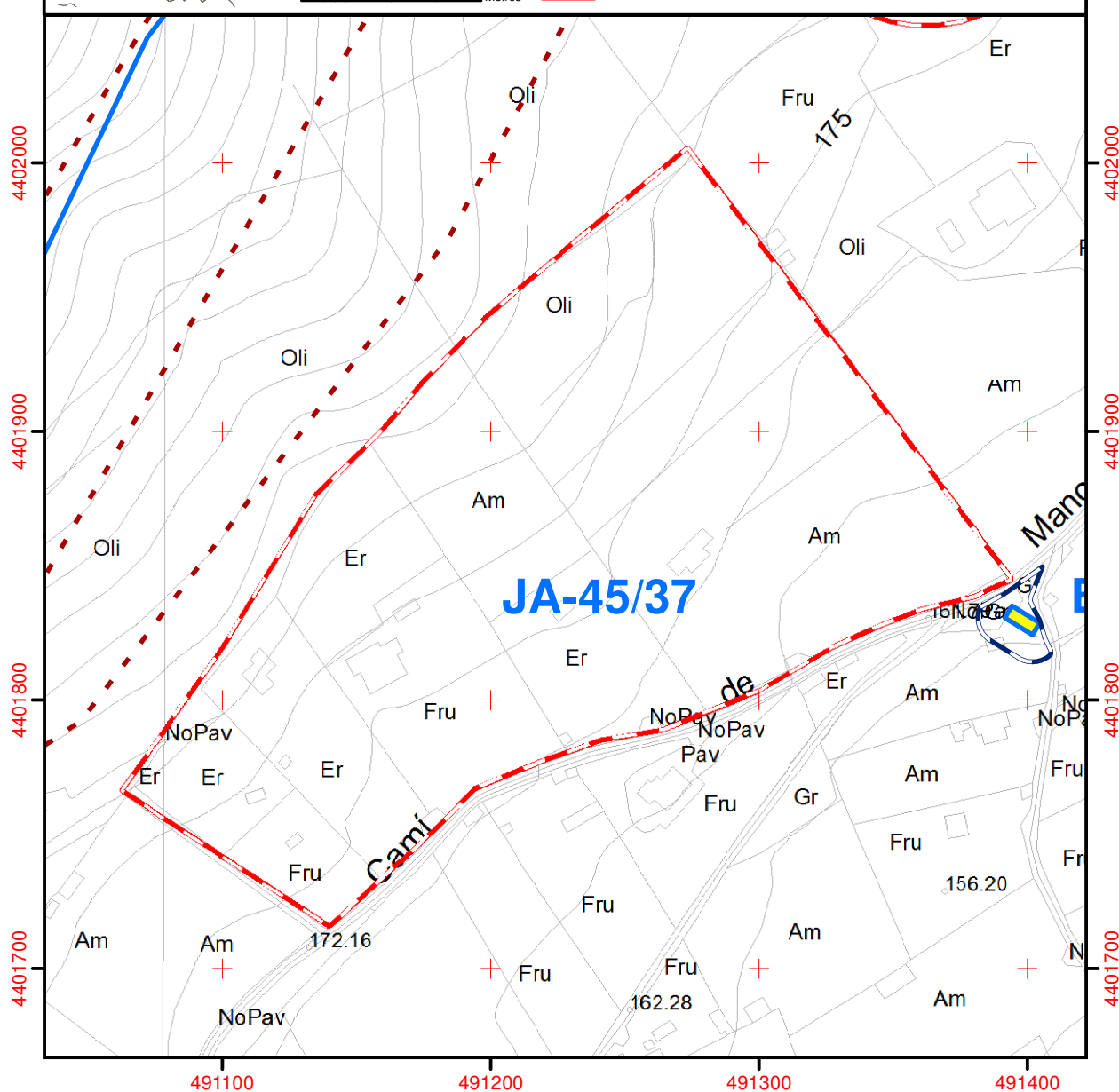
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/37

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/38**SON FERRER**

1. Identificació	
Denominació	Son Ferrer
Tipologia	Necròpolis
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Explotació agrícola i residència
Ús original	Necròpolis
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 19, parcel·les 15, 17, 19, 73 i 144
Referència cadastral	07058A01900015 - 07058A01900017 - 07058A01900019 - 07058A01900073 - 07058A01900144
Coord. UTM ETRS89	491504, 4402245, 123
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola de secà.

3. Descripció	
Jaciment no catalogat del que tenim constància per l'obra de A. Ordines que citem a continuació: "De l'anomenada Edat del Bronze podrien datar els sepulcres amb restes humanes i figures de fang i bronze descobertes a la possessió de Son Ferrer, prop de Moscarí, l'any 1849." (Ordinas 2005: 23). Accés: agafar a Moscarí el camí de Ses Casetes fins a la possessió de Son Ferrer. No s'ha pogut accedir a la zona per al seu reconeixement. Davant la possibilitat que ens trobem amb una necròpolis, es proposa la definició d'un entorn de protecció com a mesura cautelar així com s'ha delimitat a la planimetria adjunta.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Ordines, A. (2002): Històries, llegendes, miracles i tradicions de les terres de Selva, Caimari, Moscarí, Biniamar i el llogaret de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (2005): Guia de Binibona. Selva. Ed. Ajuntament de Selva. - Ordines, A. (1998): Caimari. Apunts històrics i geogràfics. Selva. Ed. Ajuntament de Selva.
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	No s'ha pogut accedir a la finca per a la seva valoració
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells elements que puguin romandre ocults al seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Prospecció i sondejos arqueològics per a una millor definició del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	Tot i que la identificació del jaciment s'ha realitzat a partir de referències bibliogràfiques i informacions orals dels veïnats, donada la rellevància i singularitat de les troballes es delimita de forma cautelar un entorn de protecció que permeti la recuperació d'eventual informació arqueològica. Dins l'entorn de protecció queden inclosos els béns etnològics catalogats AE-R37 i BE-P12. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 494347.85, 4402293.57; 494499.69, 4402101.29; 494586.82, 4402140.95; 494587.69, 4402149.58; 494592.86, 4402157.34. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

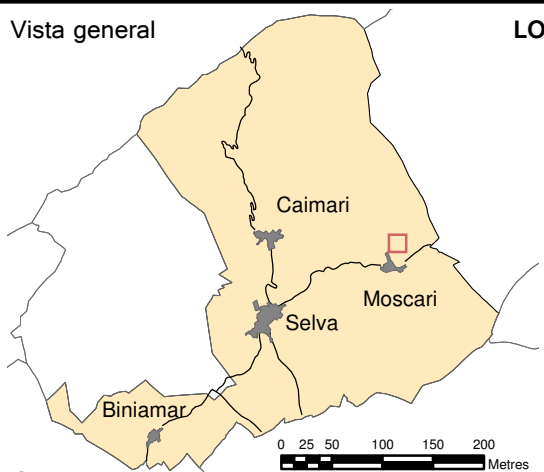
7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

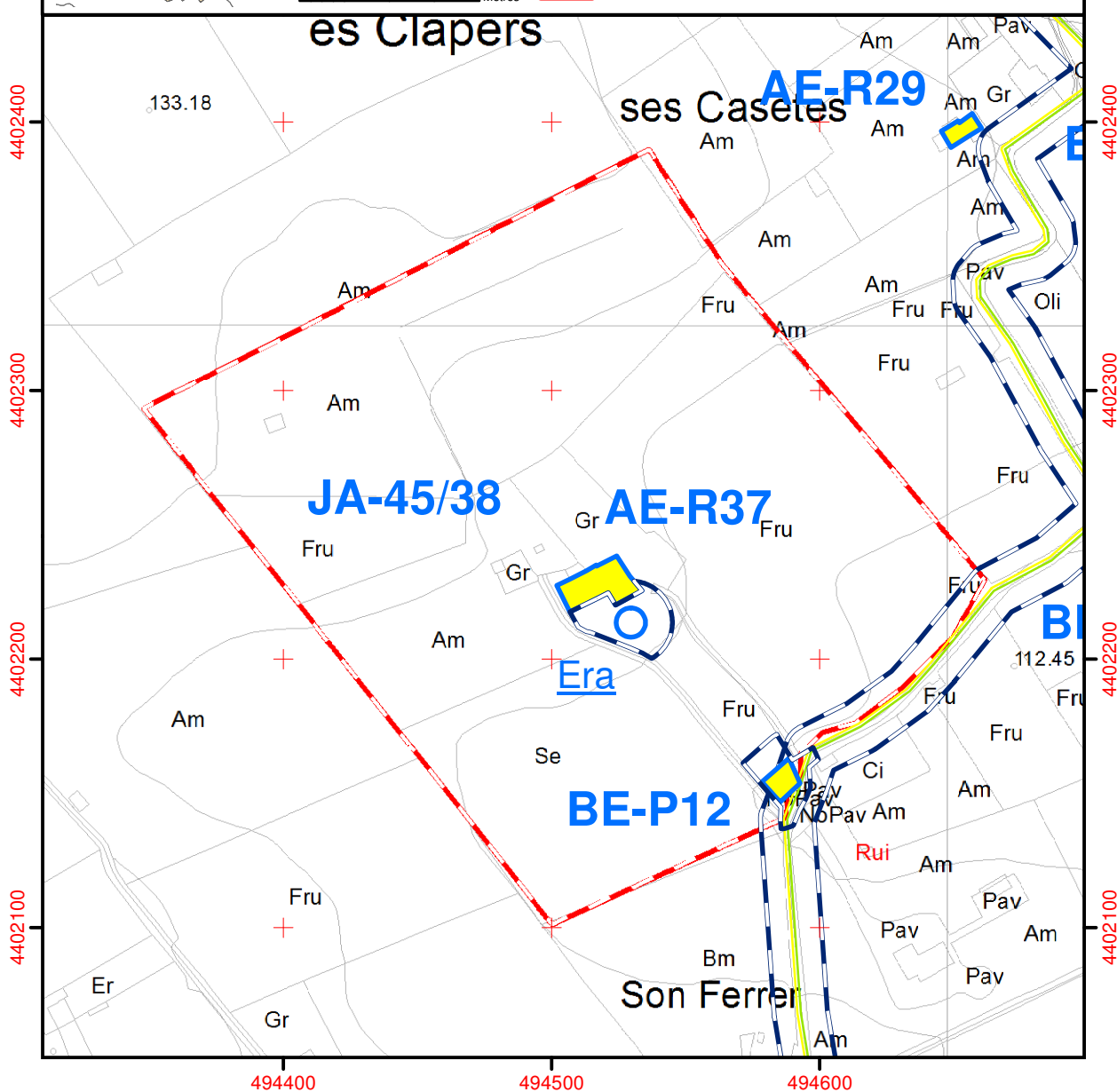
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/38

	Edificacions catalogades
	Espais no edificats catalogats
	Entorn de protecció
	Camins, s'iques i murs catalogats
	Ruta Artà-Lluc
	Ruta del Gòtic
	Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
	PORN Serra de Tramuntana
	Jaciments arqueològics
	Zona monumental
	Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/39**COVA DE BINIBONA**

1. Identificació	
Denominació	Cova de Binibona
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Cova
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 13, parcel·la 165
Referència cadastral	07058A01300165
Coord. UTM ETRS89	492796, 4404194, 282
Entorn	Sòl rústic. A una zona de bosc de pins.

3. Descripció	
La Cova de Binibona surt indicada al Mapa General de Mallorca tot i que en J. Mascaró Pasarius no l'inclou en el llistat de jaciments arqueològics (1958, 1968). Per altra banda, J. Encinas (2014: 1223) comenta: "(...) de ella se dice contener yacimiento arqueológico parcialmente violentado en la sala conformadora de la entrada". No obstant això, l'autor no ofereix cap descripció, mides, ni orientació de la mateixa, pel que possiblement no l'hagi visitat. Hem prospectat la vessant Nord de la Serra dels Colls intentant localitzar l'esmentada cavitat sense haver-la pogut trobar, tot i haver fet especial èmfasi en les coordenades que publica Encinas (2014) i el grup espeleològic de Llubí, que la marquen a la mateixa zona on també la situa Mascaró Pasarius l'any 1958. Les localitzacions publicades són força coincidents, en una zona on s'han produït forts desprendiments des de la part superior de la carena de la serra que poden haver-la destruït o ocultat el seu accés. Indicacions: sortint de Binibona pel camí de Sa Coma, s'ha d'agafar la primera desviació a l'esquerra creuant una portassa. Es segueix el camí entre olivars fins arribar al començament del torrent. Hi ha un camí que surt cap a la dreta i puja a la carena de la Serra des Colls.	
Cronologia	-
Bibliografia	• Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	No localitzat
Intervencions	-

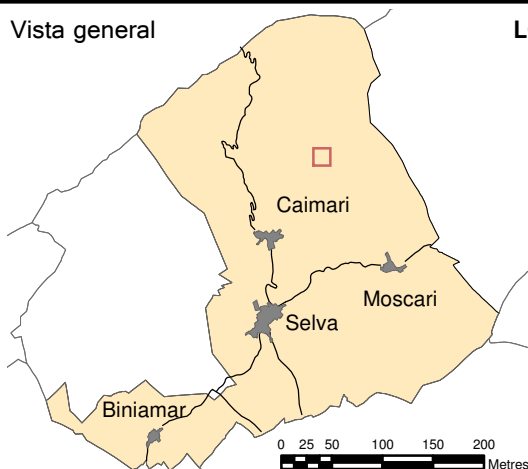
5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i el seu entorn.
Intervencions preferents	Prospecció intensiva per a la seva localització.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 50 m de radi a partir del punt de l'entrada a la cavitat, amb coordenades 492796, 4404194, segons les diferents descripcions coincidents. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 492796, 4404244; 492846, 4404194, 492796, 4404144, 492746, 4404194. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

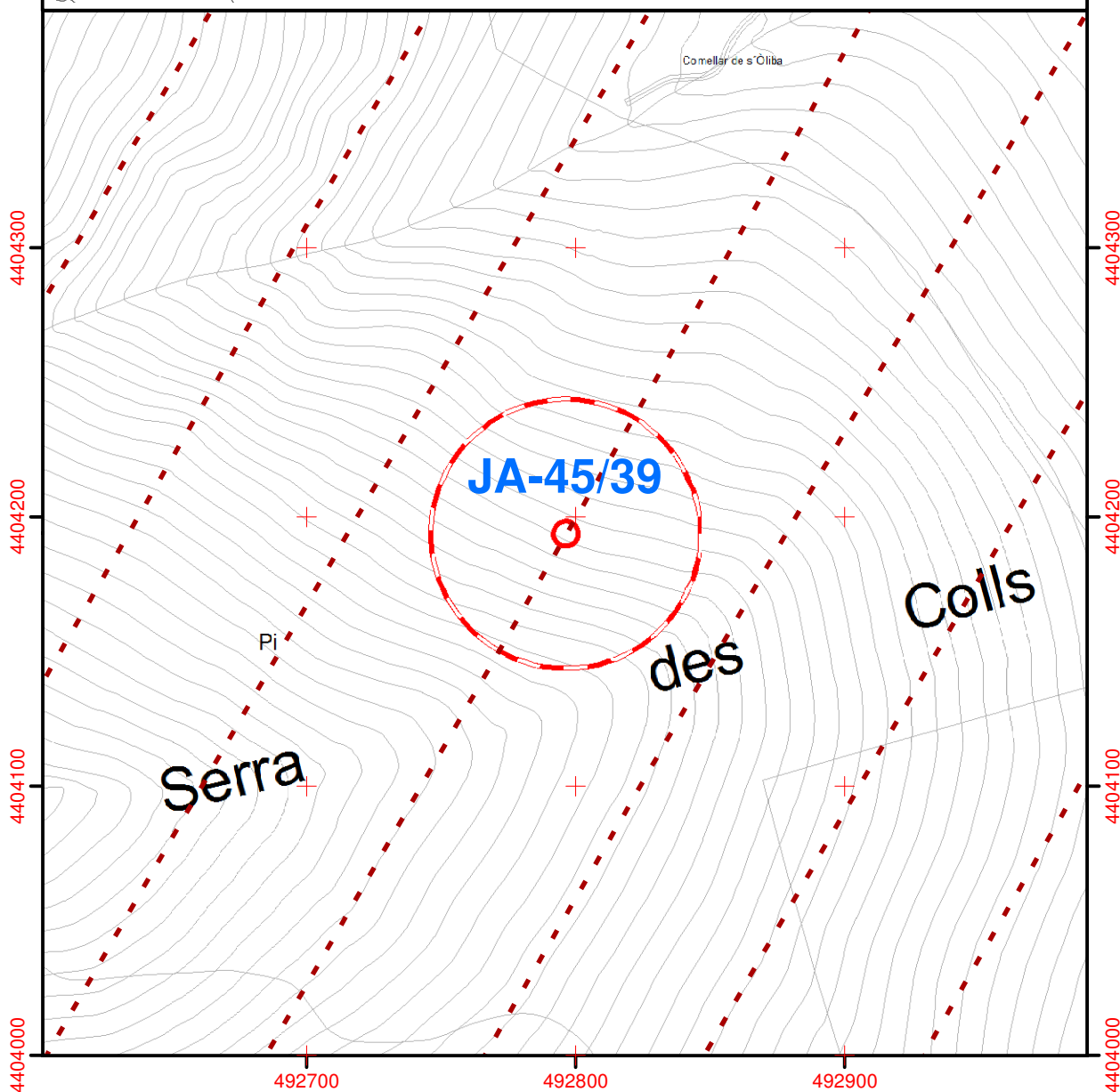
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/39

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/40**COVA ROTJA**

1. Identificació	
Denominació	Cova Rotja
Tipologia	Cova
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Cova
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	-

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 1, parcel·la 2
Referència cadastral	07019A00100002
Coord. UTM ETRS89	491117, 4406733, 552
Entorn	Sòl rústic. A una zona de bosc de ribera, situada a la partió dels municipis de Selva i Escorça.

3. Descripció	
Per accedir-hi, es deixa el cotxe en un petit replà en el límit entre Escorça i Selva, a la carretera PM-213. Aquesta caverna s'ha prospectat a partir de la descripció que en fa J. Encinas (2014: 1228), on hi situa vestigis prehistòrics. Es tracta d'una ampla escletxa interstratigràfica, de forma angular allargada i amb un doble mur de contenció de sediment a l'entrada. La cova queda just davant, a l'altra banda del Torrent de Sant Miquel. Pel que fa a les seves dimensions, té 7 m d'amplada a l'entrada que es redueixen fins als 5,50 m als dos terços del seu recorregut, de 15,5 m, finalitzant en forma angular. La cova presenta un desnivell intern de 2 m, amb la part més alta al fons i que descendeix de manera gradual fins a l'entrada. L'alçat màxim es dona a la zona de l'entrada i aproximadament arriba fins als 33 m. Fora del que seria la caverna pròpiament, trobem un passadís a manera de terrassa protegida per una visera de la roca, també colmatat de sediment i que podria haver-se usat durant un hipotètic ús de la cova. Aquest passadís, orientat a l'oest, té un recorregut de gairebé 40 m. Tot el sòl està cobert per una important capa d'excrements de cabra, que evidencien un ús continuat per les seves bones condicions de refugi. A l'interior de la cova només hem trobat evidències mobles contemporànies amb una branca que tenia fils de ferro lligats, possiblement emprada per a la caça d'ocells. No s'hi han trobat restes arqueològiques, tot i que cal destacar la identificació de la cresta d'un mur, d'època indeterminada, coberta per la capa d'excrements.	
Cronologia	-
Bibliografia	• Encinas, J.A. (2014): Corpus Cavernario Mayoricense. El Gall Editor. • Mascaró Pasarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30 • Mascaró Pasarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca.
Bibliografia web	• <https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	• No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La cova i el seu entorn.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment arqueològic.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 50 m de radi respecte al punt central de la cavitat. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 491117, 4406783; 491167, 4406733; 491117, 4406683; 491067, 4406733. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Vista de l'abric que dona accés a la cova des de la ctra. Ma-2130.

Detall de l'escletxa de 7 m d'amplada, 15 de fons i 30 d'altura, que configura la cova.

Vistes des de l'interior de la cova.

Mur de contenció d'època indeterminada

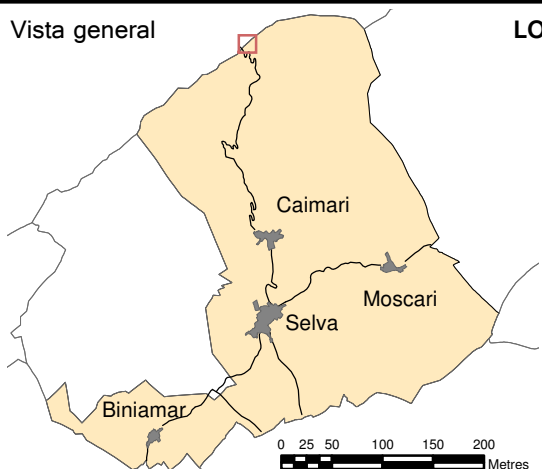

Vista del sediment que cobreix el pis de la cova, amb una potent capa d'excrements de cabra. També es pot observar el passadís que surt cap a la part oberta.

7. Documentació gràfica

8. Plànol de situació

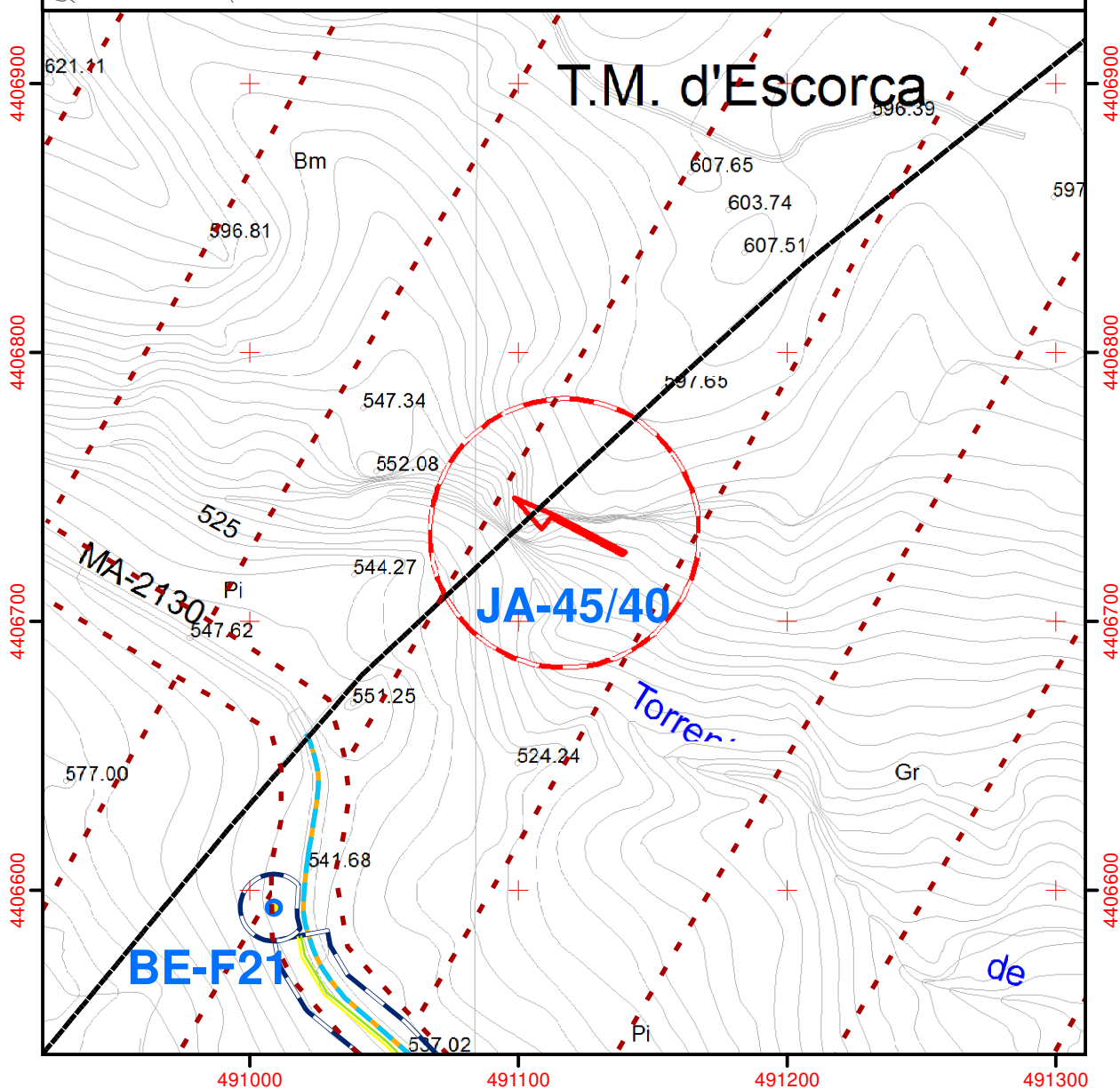
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/40

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/41**SON CANALS II**

1. Identificació	
Denominació	Son Canals II / Sa Tanca des Pou
Tipologia	Assentament medieval islàmic
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i residència
Ús original	Assentament
Autoria	-
Estil o corrent	Medieval islàmic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 11, parcel·les 98, 99 i 104
Referència cadastral	07058A01100104 - 07058A01100098 - 07058A01100099
Coord. UTM ETRS89	489092, 4397561, 169
Entorn	Sòl rústic. A una zona agrícola.

3. Descripció	
Sortint de Biniamar, a uns 250 m direcció sud pel camí des Pou a l'esquerra, trobem important dispersió de materials ceràmics d'època islàmica i moderna. S'ha procedit a delimitar l'àrea definida per la taca ceràmica. La toponímia Tanca des Pou, camí des Pou, Son Canals, etc. fa pensar en restes relacionades amb cultius de regadiu.	
Cronologia	Medieval islàmic
Bibliografia	- Mascaró Passarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca. - Mascaró Passarius, J. (1968): "Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", Ampurias, 30
Bibliografia web	<https://notib.recerca.iec.cat>selva : El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears>
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

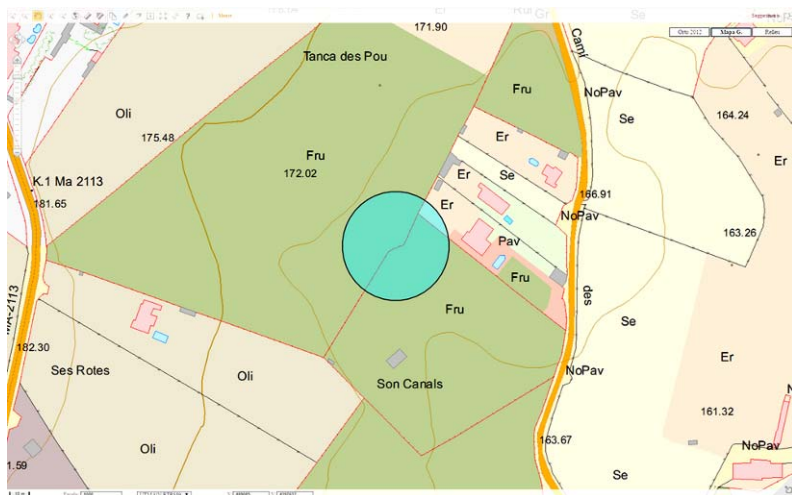
5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	Tots aquells que eventualment pogueren trobar-se ocults al subsòl.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per determinar el potencial del jaciment arqueològic.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 50 m de radi a partir del punt central de l'àrea de dispersió ceràmica. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 489092, 4397611; 489142, 4397561; 489092, 4397511; 489042, 4397561. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Construcció a la zona de dispersió de fragments ceràmics d'època medieval islàmica. i alguns dels fragments trobats

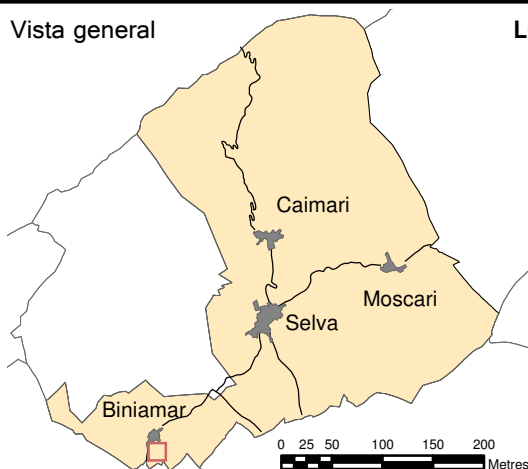
7. Documentació gràfica

Detall de l'àrea de dispersió de materials arqueològics en superfície.

8. Plànol de situació

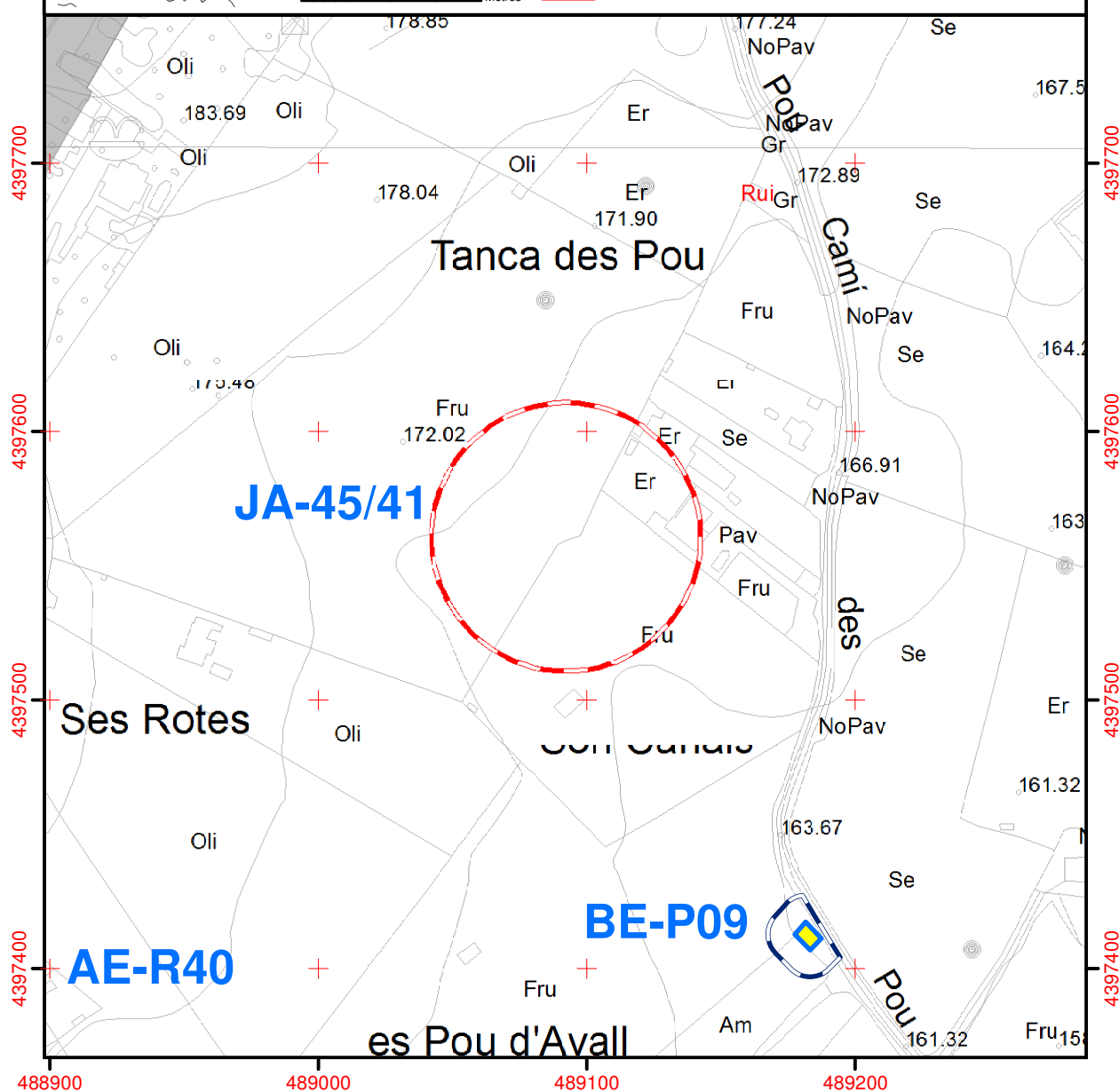
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/41

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, siques i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/42**PENYA DE
MONTAURA**

1. Identificació	
Denominació	Penya de Montaura / Puig de Montaura
Tipologia	Plataforma esgraonada
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Forestal
Ús original	-
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 20, parcel·la 2
Referència cadastral	07058A02000002
Coord. UTM ETRS89	488740, 499099, 332
Entorn	Sòl rústic. A una zona de bosc d'ullastres.

3. Descripció	
Per accedir-hi, es deixa el cotxe al camí de Biniamar, on s'ha de deixar el cotxe, ja que l'accés està prohibit, i seguir a peu camp a través. La primera referència a aquest jaciment és la que ens dona J. Mascaró Pasarius (1958, 1968) (IMPP 0750): “Mn. Bernardino Mateu da cuenta de que en este lugar se encontró un becerro de bronce y vestigios de un templo gentilicio, que él supone dedicado al dios Apis. Posteriormente se han hallado en superficie fragmentos de cerámica antigua y fragmentos amorfos de bronce. Mn. Mateu también se refiere al hallazgo de esqueletos humanos y monedas, una de ellas (de cobre acuñada en tiempo de Julio César», hallados a 6 ó 7 minutos de Montaura, en tierras de Biniatzent, en la primera mitad del siglo XIX” (Mascaró, 1968: 317). J. Mascaró inclou el jaciment en el terme municipal de Mancor de la Vall, i no el localitza en el MGM de 1958, on sí que hi trobem el jaciment proper de Es Puig de son Boscà (IMPP 0751). A les actuals prospeccions, en el cim de la Penya de Montaura, i en el límit entre Selva i Mancor, trobem una sèrie d'estructures de pedra en sec que utilitzen els blocs bioclàstics locals. Les estructures es troben molt deteriorades, només conservant paraments de tres filades d'alçat. La identificació del traçat dels murs és complicada, tot i això sembla una estructura esgraonada, amb almenys dos nivells i amb diversos murs perpendiculars als murs perimetrals. En el mur exterior trobem un nínxol fet amb lloses. Els murs tampoc no semblen formar recintes tancats o habitacions i podria correspondre's certament a una plataforma. Aquesta descripció encaixa amb la informació de Bernardino Mateu citada per Mascaró, tot i no localitzar-ne restes mobles. Finalment cal incidir en el fet que el jaciment, segons el cadastre de l'IDEIB, es localitza dins el terme municipal de Selva, no en el de Mancor. En el catàleg d'Arqueobaleares (Aramburu, en línia), es cita aquest jaciment com una plataforma esgraonada de cronologia talaiòtica. Donades les descripcions recollides i les observacions de camp que hem pogut fer, no descartem que es pugui tractar d'un jaciment plurifàsic que abastés des de temps talaiòtics fins al posttalaiòtic.	
Cronologia	-
Bibliografia	- Bernardino Mateu (1914): Historia del pueblo de Manacor. Palma. - Mascaró Passarius, J. (1968): “Notas de arqueología de Cataluña i Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva”, Ampurias, 30 - Mascaró Passarius, J. (1958): Mapa General de Mallorca.
Bibliografia web	- Aramburu Zabala, J. (en línia): www.arqueobaleares.es (data consulta 15/11/2014) - El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears: selva">https://notib.recerca.iec.cat>selva
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Deteriorat.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La totalitat d'elements estructurals que conformen la zona monumental, així com aquells que pogueren trobar-se ocults al seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Prospecció intensiva de la zona. Neteja i documentació de les estructures. Excavacions arqueològiques.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 50 m de radi, tot mantenint un mínim de 20 m de distància respecte al polígon que engloba els elements estructurals de la zona monumental. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 488745, 4399146; 488795, 4399096; 488745, 4399046; 488695, 4399096. Coordenades que defineixen la zona monumental: 488731, 4399089; 488747, 4399111; 488760, 4399103; 488758, 4399089; 488744, 4399084. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Penya de Montaura des del camí de Biniamar.

Vistes cap al Nord-Est des del cim de la Penya.

Restes de l'estructura.

Restes de murs molt deteriorats.

Parament d'un dels murs.

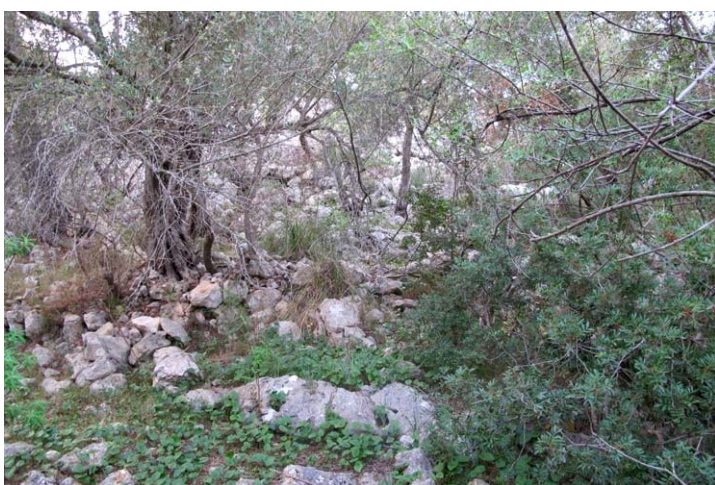
Ninxol obert al parament del mur exterior.

Parament de mur amb grans blocs.

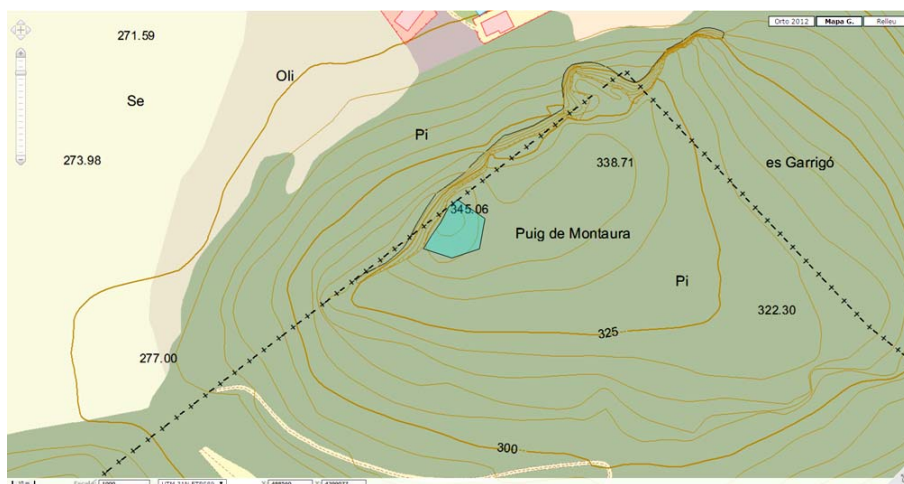

Parament de mur.

La vegetació impedeix una fotografia de conjunt.

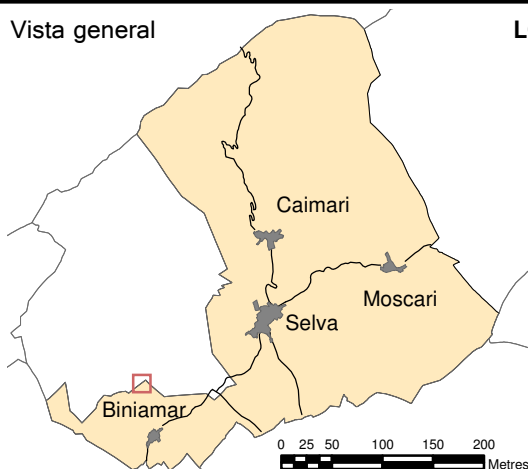
7. Documentació gràfica

Detall de la zona monumental.

8. Plànol de situació

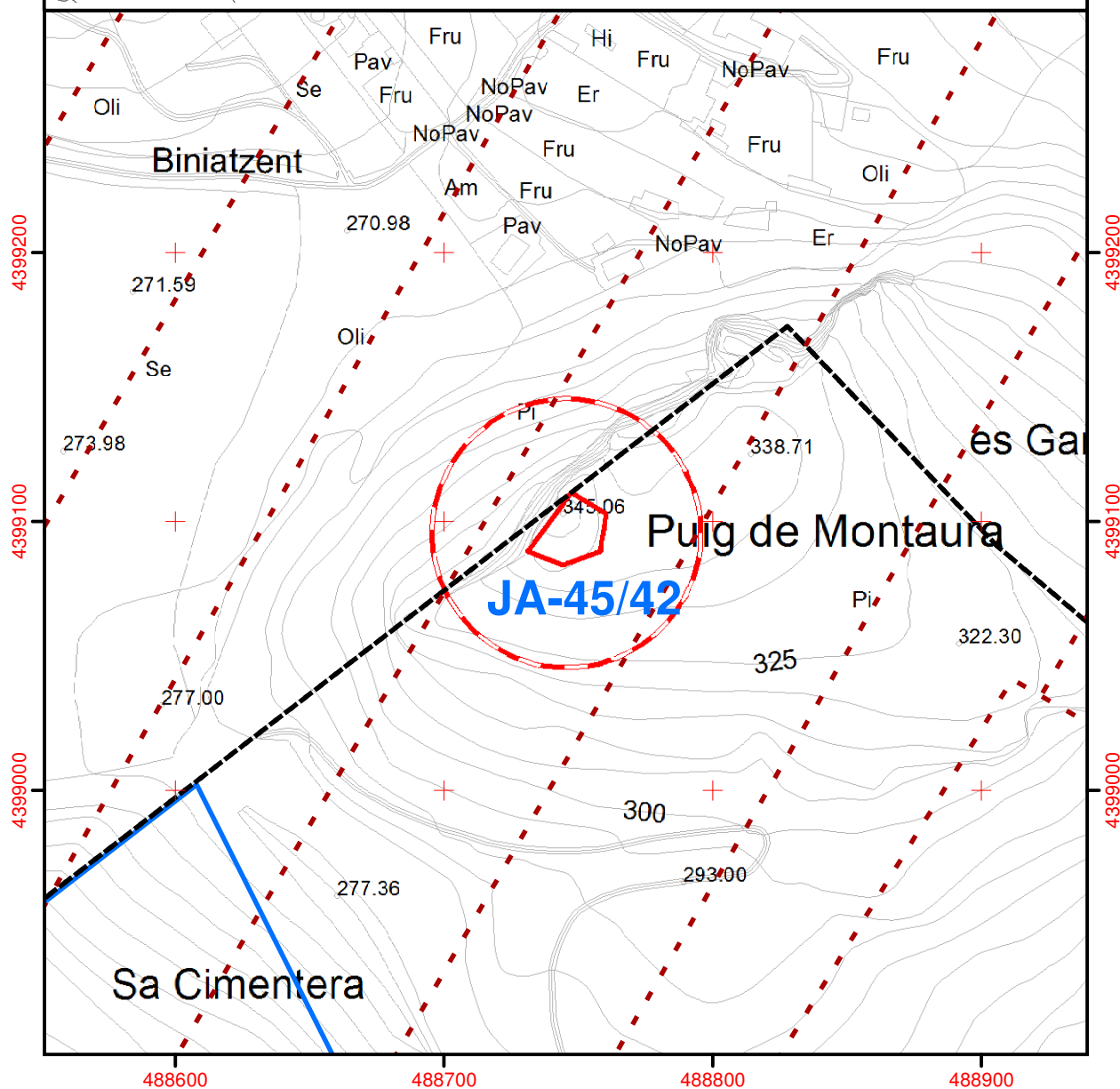
Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/42

- Edificacions catalogades
- Espais no edificats catalogats
- Entorn de protecció
- Camins, síquies i murs catalogats
- Ruta Artà-Lluc
- Ruta del Gòtic
- Ruta del Gòtic i Ruta del Barroc
- PORN Serra de Tramuntana
- Jaciments arqueològics
- Zona monumental
- Entorn de protecció dels jaciments arqueològics

JA-45/43**SANTIANI NOU**

1. Identificació	
Denominació	Santiani Nou / Es Castell
Tipologia	Assentament (dispersió ceràmica)
Categoria	Jaciment arqueològic
Ús actual	Agrícola i ramader
Ús original	Assentament
Autoria	-
Estil o corrent	Talaiòtic/Posttalaiòtic

2. Localització	
Municipi	Selva
Nucli	-
Adreça	Polígon 15, parcel·la 44
Referència cadastral	07058A01500044
Coord. UTM ETRS89	494497, 4404215, 163
Entorn	Sòl rústic. A una zona d'oliveres.

3. Descripció	
A les coordenades indicades per Javier Aramburu-Zabala (2004) trobam una zona aturonada envoltada de marges construïts amb grans blocs de pedra pel conreu d'oliveres, possiblement procedents d'estructures prehistòriques avui desaparegudes. A partir de la prospecció de la zona hem trobat fragments de ceràmica romana i posttalaiòtica dispersos pel voltant del turó. La zona superior presenta també restes ceràmiques d'aquestes cronologies en abundància, essent el seu probable origen. Tot i que Javier Aramburu el qualifica de túmul, a la prospecció realitzada no s'ha identificat cap resta estructural arqueològica que, en cas d'haver existit, podria haver estat reaprofitada per a construir les marjades circumdants, com ja hem apuntat.	
Cronologia	Talaiòtic/Posttalaiòtic
Bibliografia	- Aramburu-Zabala, Javier. Mallorca arqueològica. Contribució a l'inventari de jaciments. Consell de Mallorca 2004 - El nomenclàtor toponímic de les Illes Balears: selva">https://notib.recerca.iec.cat>selva
Bibliografia web	Aramburu Zabala, J. (en línia): www.arqueobalea.es (data consulta 15/11/2014)
Cartografia	No s'ha localitzat cartografia coneguda.

4. Estat de conservació	
Estat de conservació	Destruït.
Intervencions	-

5. protecció de l'element	
Grau de protecció	Nivell de protecció específica.
Usos permesos	Els permesos pel nivell de protecció.
Elements a preservar	La totalitat que pogueren trobar-se ocults al seu entorn de protecció.
Intervencions preferents	Sondejos arqueològics per avaluar l'abast i característiques del jaciment.
Intervencions admissibles	Les assenyalades al corresponent nivell de protecció.
Entorn de protecció	L'entorn de protecció queda definit per un perímetre de 20 m de radi. respecte al punt central de la concentració d'elements arqueològics en superfície. Tot i que aquest catàleg no té com a objecte de regulació la protecció del elements mobles, és necessari documentar la seva existència i garantir la seva protecció, ja que poden ser indicatius d'eventuals béns patrimonials ocults al subsòl. A falta de més dades referents a restes estructurals, no es delimita zona monumental que, en qualsevol cas, quedaria inclosa dins l'entorn de protecció. Coordenades que defineixen l'entorn de protecció: 494497, 4404268; 494550, 4404215; 494497, 4404162; 494444, 4404215. Amb el concret traçat que figura a la documentació gràfica que s'adjunta.

6. Documentació fotogràfica

Entorn del jaciment.

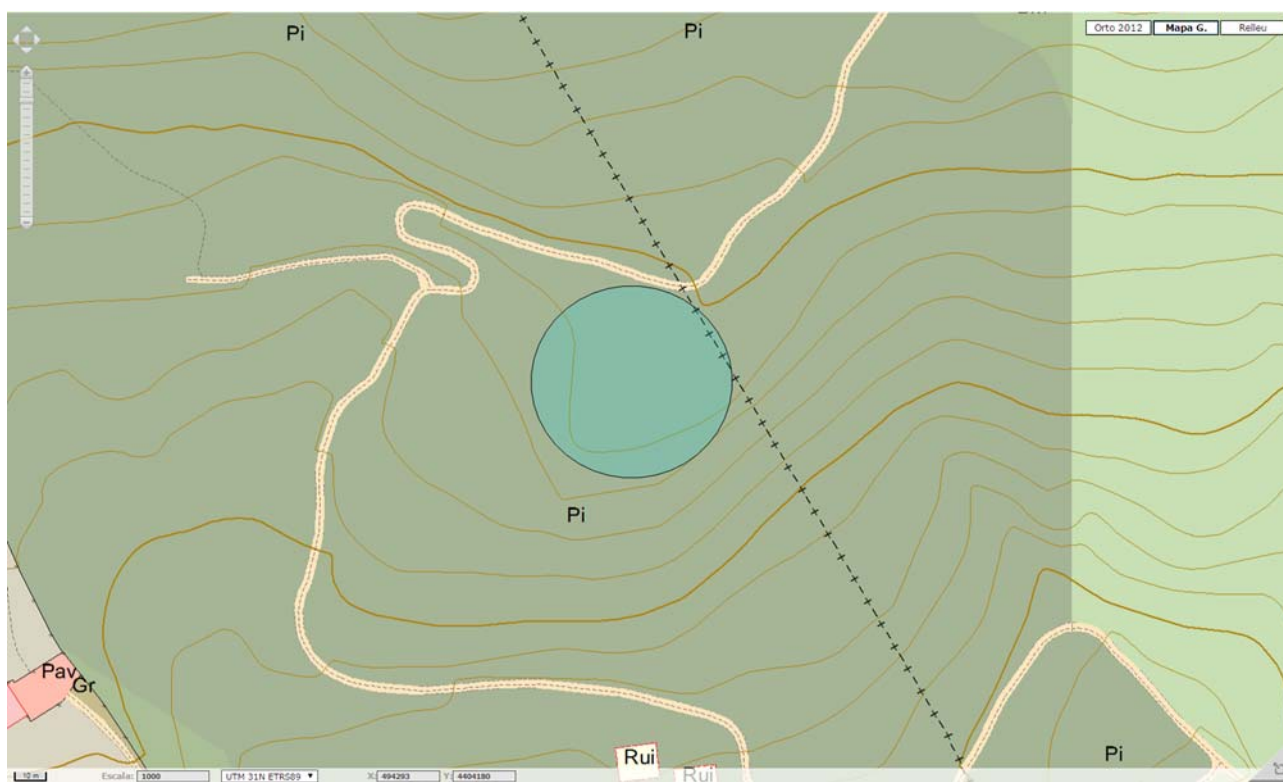

Marges amb grans pedres.

Mostra de fragments ceràmics trobats.

7. Documentació gràfica

Detall de l'àrea amb màxima densitat de materials arqueològics en superfície

8. Plànol de situació

Vista general

LOCALITZACIÓ CARTOGRÀFICA 1:2.500

JA-45/43

